

Lorena Lenn

CÂND TRECUTUL REVINE

Lorena Lenn

CÂND TRECUTUL REVINE

Capitolul 1

Amintirile reveneau în mintea tinerei profesoare, Kelly Jones, în vârstă de douăzeci de ani, chiar și acum, după patru ani de la producerea lor. Stând pe canapeaua confortabilă din biroul prietenei sale psiholog, Jane Lewis, retrăia acele momente oribile, momente care au marcat-o și au traumatizat-o.

Kelly știa că singura soluție pentru a rămâne cu psihicul cât de cât în ordine era să apeleze la prietena ei, care o asculta cu atenție.

Acele amintiri dureroase din mintea sa erau legate de vacanța în care a fost împreună cu mama ei, Helena Jones și cu sora sa mai mică, Ariana. Ele au fost în Maroc, acesta fiind o destinație exotică pe care au ținut neapărat să o viziteze. În acea vacanță au fost doar ele trei, singurele care mai formau familia Jones. Tatăl ei, Cord Jones, pilot de avion, a murit în urma unui accident aviatic, iar vacanța era menită să le mai aducă zâmbetul celor trei femei, greu încercate de pierderea suferită.

Totul era minunat, până într-o zi când, în timp ce se aflau într-o piață căutând suveniruri pentru mătușa Mary, au fost răpite de o grupare teroristă,

pentru a cere răscumpărare guvernului american.

Kelly și-a închis ochii, amintindu-și din nou cum au fost ținute timp de o lună în tabăra acelor teroriști conduși de Mohamed Al'Khalla, un bărbat masiv și sever, care inspira teroare printr-o singură privire.

Pe el, Kelly îl ura cel mai mult și dacă până atunci nu dorise moartea niciunui om, când l-a întâlnit îi dorea acestuia un sfârșit cât mai oribil pentru toate suferințele prin care le-a făcut să treacă.

Tot ceea ce ele au avut de partea lor în acea lună de coșmar a fost speranța. Speranța că vor fi salvate și că se vor întoarce la viața lor liniștită cât mai repede.

Kelly își amintea cum i se ordona să facă ordine într-o încăpere în care totul era gri și trist. Mama ei, Helena și sora ei, Ariana, erau în altă încăpere având misiunea de a găti pentru Mohamed și ceilalți care făceau parte din grupul lui.

Când a intrat în acea încăpere, aproape s-a izbit de un băiat cam la fel de tânăr ca ea, un băiat foarte frumos de altfel, brunet, cu ochii căprui și un aer blând. El a prins-o ușor de umeri și a

îndepărtat-o, iar Kelly a putut respira cu mai mare ușurință în clipa aceea.

Ei îi scăpase o scuză în limba engleză și a fost surprinsă să îl audă răspunzându-i în limba ei:

-Nu-i nimic! I-a zis băiatul zâmbind, fiindcă fata avea un aer încurcat și timid și îl privea cu teamă.

El a trecut apoi pe lângă ea, privind-o încă o dată înainte să iasă de acolo, iar Kelly s-a certat în gând fiindcă rămăsese locului uimită pentru câteva secunde, privindu-l. Nu îi venea să creadă că în asemenea momente grele, inima ei a bătut mai repede la vederea unui terorist din grupul acela, unul care era, fără îndoială, la fel de ticălos ca ceilalți.

Ea își făcea treaba în continuare, când în camera aceea a intrat un bărbat care i-a spus:

-Poți să pleci de aici, te așteaptă altele de făcut!

Kelly a tresărit la auzul glasului aceuia care era la fel de întunecat ca persoana căreia îi aparținea și a vrut să iasă de acolo, dar a fost înconjurată de brațele puternice ale acelui bărbat.

-Ce-ai zice dacă ne-am distra puțin? I-a mai zis bărbatul, după care și-a lipit buzele de obrazul ei.

Kelly trecea de la o stare de panică la spaimă, iar inima ei bătea nebunește. A început să țipe și să se zbată, dar nu avea nicio șansă împotriva celui bărbat matur și puternic.

El a început să își plimbe mâinile pe corpul ei, în ciuda eforturilor fetei de a-l respinge. Kelly simțea cum el îi sfășie tricoul cu un cuțit pe care apoi i l-a pus la gât, făcându-i semn să tacă. Bărbatul acela o privea cu o poftă nebunească, iar ea își acoperea sânii cu mâinile, recunoscătoare că încă avea sutienul, însă tot se simțea expusă și rușinată.

Bărbatul acela nu s-ar fi oprit acolo, însă deodată, ușa s-a deschis cu putere, iar băiatul de mai devreme a apărut în prag, furios și cu o privire ucigătoare:

-Dă-i drumul, Omar, sau vei suporta consecințele! i-a zis el venind tot mai mult în interiorul camerei.

Omar a plecat furios, având o sclipire întunecată în privire.

Băiatul acela a venit spre ea:

-Ce s-a întâmplat? a întrebat cu un glas blând și cu o privire serioasă.

-Cred că e evident... pot să plec, te rog? i-a șoptit Kelly cu o privire rușinată, ținându-și în continuare brațele peste sâni în dorința de a-i acoperi.

-Ține-asta, nu poți ieși așa de aici! i-a zis băiatul, dându-și tricoul jos și întinzându-l spre ea. Kelly a făcut ochii mari la vederea gestului său și s-a înroșit văzându-l la bustul gol. S-a întors repede cu spatele, între timp verificând rapid dacă o privește, dar a văzut că el era, la rândul lui, întors.

Simțind o urmă de recunoștință, Kelly și-a dat tricoul sfășiat jos și l-a îmbrăcat pe al lui, știind că nu are altă soluție, simțindu-i parfumul, unul masculin și curat. S-a întors apoi spre el, iar băiatul a făcut același lucru, privind-o neîncetat:

-Ești bine? a întrebat-o cu un glas ușor răgușit.

-Acum sunt puțin mai bine. Mulțumesc. Trebuie să plec, mama și sora mea mă așteaptă i-a răspuns Kelly, văzând că el zâmbește ușor.

-Nu ai pentru ce să îmi mulțumești! Poți să pleci și ține-te departe de Omar, e periculos! a avertizat-o băiatul, apropiindu-se de ea și mângâindu-i ușor obrazul, privind-o enigmatic. Apropo, eu sunt Rashid, fiul lui Mohamed și nu sunt periculos, i-a mai zis apoi, retrăgându-și mâna de pe obrazul ei.

-Am înțeles, dar tu deja știi cine sunt, i-a spus Kelly tresărind, după care a plecat, trecând pe lângă el cu inima bătându-i puternic.

O irita faptul că el putea privi parcă dincolo de duritatea afișată de ea, iar când o privea, ceva în interiorul ei se neliniștea, dar se și calma în același timp, iar Kelly nu își putea explica de ce. În mod sigur, Rashid Al'Khalla era periculos în felul său, a constatat Kelly.

Seara a venit, iar cele trei stăteau în saci de dormit într-o încăpere care era încuiată în fiecare noapte pe durata acelei luni de captivitate. De acolo de unde erau ele se auzeau strigătele acelor bărbați, care cu siguranță petreceau.

-Rashid! a auzit Kelly clar și, instinctiv, a încercat să înțeleagă ce se vorbea afară. Ea a mai auzit vocea lui Mohamed, care vorbea în limba arabă și vocea lui Rashid, care vorbea în limba engleză.

~...

-Dar tată, trebuie să îl pedepsești într-un fel pe Omar! A încercat să îl facă rău fetel!

~...

-Știu că e unul dintre cei mai buni oameni ai tăi, dar asta nu schimbă situația! a spus Rashid, iar Kelly simțea nervozitatea din vocea lui.

~...

-Cum poți să spui asta?! Când am ajuns eu acolo, ea era speriată și țipa! Avea tricoul sfâșiat!

~...

-Nu e vorba de asta, aş fi făcut același lucru pentru oricine! a zis Rashid sigur pe el.

~...

-Bine! a zis Rashid, iar Kelly i-a auzit pașii venind spre camera în care erau ele. Kelly simțea că va muri de rușine, căci cel puțin mama ei a auzise ceea ce a spus Rashid și o privea cu îngrijorare.

Ușa camerei s-a deschis, iar Rashid a intrat cu

o hotărâre care i se putea citi pe chip.

-Vino cu mine... te rog! I-a zis, privind-o cu seriozitate.

-Ce vei face cu ea? a întrebat Helena furioasă.

-O voi aduce imediat înapoi, doamnă!

Kelly a observat privirea mamei ei. Pe de o parte era tristă, dar pe de altă parte era ulmită, fiindcă el i s-a adresat astfel, cu respect.

Kelly l-a urmat apoi pe Rashid, simțind că bătăile inimii ei se intensifică, mai ales că el a privit-o preț de câteva secunde, ca semn de încurajare parcă. Au mers până în locul în care era Mohamed!

-Este adevărat ce a spus fiul meu, Rashid, despre tine? a întrebat privind-o cu o duritate care o înspăimânta.

-Da... vă rog să mă ascultați, nu vreau ca acel Omar să moară, ci doar să mă lase în pace...

O palmă care i-a atins obrazul în mod dureros i-a adus lacrimi în ochi lui Kelly și a trântit-o la pământ.

-Cine crezi că ești să îți permiți să îți dai cu părerea, te pomenești că aici e mănăstire și nu știu eu? a întrebat el furios, fiindcă în afara unui șipăt ascuțit fata nu mai zicea nimic, ci doar îl privea cu ură.

Rashid s-a așezat lângă ea și a ajutat-o să se ridice.

-Nu era nevoie să o lovești, nu de asta am adus-o aici! a exclamat Rashid, simțind o nervozitate pe care abia și-o putea explica. Kelly l-a privit recunoscătoare și și-a șters rapid o lacrimă care amenința să curgă pe obrazul ei roșu.

-Pleacă de lângă ea! Nu te vei pune împotriva mea doar ca să o aperi pe străina asta vicleană! a zis Mohamed, simțind că îl crește furia. Omar rămâne unul dintre oamenii mei de bază, iar tu, Rashid, nu mai sta în apropierea ei. E doar o străină care vrea să sucească mințile bărbaților!

-Cum poți vorbi așa? Are doar șaisprezece ani! a zis Rashid, roșu la față de furie.

-Cele ca ea nu sunt ca femeile noastre, ele se întâlnesc cu bărbații încă de la vârste mai mici, a zis Mohamed pe un ton disprețuitor.

Kelly simțea că ar vrea să se deschidă pământul în clipa aceea, iar ea să se poată ascunde. Atât se simțea de rușinată de vorbele pe care le auzise, privind doar în pământ în tot acel timp, fiind nevoită să asculte discuția lor.

-Nu e vorba despre asta acum. E vorba despre ceea ce a făcut Omar, lucru pentru care trebuie să îl pedepsești! a zis Rashid revoltat.

-Ajunge, Rashid! M-ai sfidat destul în fața ei. Dacă nu taci, voi pune să fii ucis. Ești fiul meu, deci pot să fac ce vreau cu tine! Cât despre tine, străino, stai departe de fiul meu câteva zile până plecați de aici. Pleacă de aici până nu pun să fii biciuită! a zis Mohamed, furios peste măsură.

Rashid era surprins de vorbele tatălui său, dar spera să nu fi vorbit serios, în timp ce privea cum frumoasa și trista Kelly se îndepărtează și merge înapoi în camera unde stătea. El și-a strâns pumnii și a plecat în camera lui, simțind în clipa aceea că tatăl său este un om îngrozitor, împotriva căruia nu putea să lupte deocamdată.

În tot acest timp, Omar a trecut prin mai multe stări în timp ce tatăl și fiul discutau, iar la final i-a zămbit arrogant lui Rashid care îl privea furios.

Kelly s-a întors acolo unde era așteptată de Helena și de Ariana, care o priveau cu deznădejde.

Ea era uimită de faptul că ele nu au întrebat-o nimic despre tricoul pe care îl purta, dar era mai bine așa, nu voia să audă tot felul de teorii părintești din partea Helenei, lucruri pe care le știa deja.

S-a așezat în sacul de dormit încercând să se calmeze și să se liniștească. Trecuse prin multe în ziua aceea.

Ea și-a amintit și felul în care era privită de Rashid, ori de câte ori se întâmpla să se vadă prin curte sau prin altă parte a taberei, iar într-o zi el a luat-o de braț și a dus-o într-un loc mai retras al taberei, acolo unde nu era nimeni.

-De ce m-ai adus aici? a întrebat Kelly, simțind că se panichează din nou la vederea lui. Era o ironie că tocmai fiul șefului se purta frumos cu ea, dar și cu Helena și Ariana.

-Ține astea, sunt pentru tine și sora ta. Ascunde-le, doar nu vrei să le vadă cineva! i-a spus Rashid privind în jur precaut, iar când mâinile li s-au atins pentru scurt timp, senzația a fost ca un tremur, înfiorându-i.

-Rashid... nu știu ce să spun... mulțumesc, mulțumesc mult! i-a zis Kelly și, spre uimirea amândurora, l-a sărutat rapid pe obraz, făcându-l să zâmbească. Nu îi venea să creadă că a făcut și acel gest pentru ea.

Rashid i-a strâns mâna ușor, a privit-o, apoi s-a apropiat fiind atras de buzele ei, dar o voce interioară l-a făcut să se retragă și să plece, nu înainte de a o privi din nou cu ochii aceia frumoși. Kelly a plecat apoi la mama și la sora ei și fără ca Helena să observe, i-a dat Arianei batonul de ciocolată, urmând ca pe celălalt să i-l dea în altă zi, fiindcă ea, oricât și l-ar fi dorit, a decis să i-l dea tot Arianei.

De fapt, așa făcea în general, o ajuta și o sprijinea în tot ce făcea, dar dacă era ceva ce nu trebuia, atunci o sfătuia să se răzgândească.

-Ce s-a întâmplat în ultima ta zi petrecută acolo, Kelly? a întrebat-o Jane, privind-o cu atenție.

-În ultima noapte petrecută în locul acela, ei s-au îmbătat și cum nu aveau cu cine să se distreze m-au chemat pe mine, deși mama le-a zis să mă lase în pace și să o aleagă pe ea în locul meu, a spus Kelly cu o voce joasă, afectată. În fine, pe

când eu eram dusă cu forța în brațe de unul dintre ei, a apărut Rashid, care i-a zis acelui bărbat să nu se atingă de niciuna dintre noi...

-Să nu vă atingeți de ele! Cât despre străină, mă voi ocupa personal de ea, a zis el arătând spre Kelly, care a tresărit uimită, fiindcă Rashid nu mai avusese acel comportament față de ea până atunci. Rashid a venit spre Kelly și a început să o sărute pe obraji, ținând-o strâns în brațe, privind spre ceilalți, fiind atent și la reacția lor, după care a luat-o de mână și a dus-o în camera lui, acompaniat de uralele nemulțumite ale celorlalți, care nu puteau asista la spectacol, dar se consolau cu ideea că el se va ocupa de ea în felul acela...

În tot acest timp, Rashid o ținea de mână, iar când au ajuns în camera lui, a pornit un radio micuț, din care se auzea o melodie lentă.

-Am vrut doar să te iau din mâinile lor, Kelly! Știi că asta e ultima noapte a ta, a voastră aici, așa că... ai vrea să dansezi cu mine? a întrebat-o, văzându-i privirea speriată.

-Dacă dansezi cu tine, îmi promiți că nu te vei comporta ca ei? a zis ea, privind-o cu speranță.

-Nu m-aș comporta ca ei niciodată, habibati!

¹ habibati, adj. s. m. și f. 1. Adj. Care este foarte drag cuiva, pe care cineva îl iubeste; drag. 2. S. m. și f. Persoană care este în relații de dragoste cu o altă persoană - Din arabă

i-a spus Rashid luând-o de mână și privindu-o ciudat, doar așa putea descrie ea privirea lui misterioasă.

Kelly l-a privit și s-a lăsat purtată pe ritmul melodiei, una lentă și frumoasă, după câte putea să își dea seama, fiindcă nu înțelegea cuvintele. Ar fi vrut să îl întrebe ce însemna cuvântul pe care i l-a spus mai devreme, dar nu își găsea curajul. După câteva minute în care au dansat împreună, ea și-a pus capul pe umărul lui, simțind o nevoie inexplicabilă de a face acel gest, iar Rashid i-a mângâiat părul, liniștind-o parcă.

Kelly simțea cum inimile lor bat mai puternic datorită apropierii lor, iar la sfârșitul melodiei, el a desprins-o ușor de lângă umărul lui, făcând-o să îl privească și, după ce a privit-o pierzându-se în ochii ei pentru câteva secunde, și-a apropiat buzele sale de buzele ei și a sărutat-o cu o blândețe care a înduioșat-o, în timp ce îi mângâia obrazul cu o mână și cu cealaltă o ținea lângă corpul lui puternic. Kelly se simțea atât de ciudat. În fond, era primul băiat care o săruta, dar era atât de frumoasă trăirea pe care o simțea atunci, încât ar fi vrut să o poarte cu ea mereu.

-Rashid... nu putem face asta... te rog... i-a spus ea privindu-l, surprinsă de sărutul lui răscolitor.

-Rămâi cu mine în noaptea asta, habibati! Doar stai cu mine, noaptea asta e tot ce avem, i-a zis el zâmbindu-i ușor, ținând-o în continuare în îmbrățișarea lui caldă și protectoare.

Kelly a ezitat pentru câteva secunde gândindu-se la conștiința și la familia ei, dar pe de altă parte simțea și știa că poate avea încredere în el, astfel că i-a făcut un semn aprobator din cap. Rashid a surprins-o apoi luând-o în brațe și ducând-o spre patul lui, iar Kelly s-a întins, privindu-l cu uimire, căci nu știa ce avea el de gând, dar spre ușurarea ei, s-a rezumat la a o săruta din nou, punându-i degetul pe buze pentru a-i opri protestul, iar apoi a îmbrățișat-o, în timp ce stătea cu spatele la el.

-Noapte bună, Kelly! La tinsani min 'ay waqt madaa, i-a mai spus el, după care a sărutat-o ușor pe frunte.

-Noapte bună, Rashid! Ce mi-ai spus? a întrebat ea curioasă.

-Să nu mă uiți niciodată, i-a răspuns rapid și a strâns-o mai puternic la pieptul lui, în timp ce ea simțea că bătăile inimii ei se întesesc.

Kelly a adormit mai târziu decât ar fi crezut, fiindcă era în brațele lui, iar acest lucru o atrăgea

și o speria în același timp. Ea îi simțea rapiditatea respirației, dar și stăpânirea de sine și maturitatea pe care o avea, deși într-o zi Rashid îi mărturisise că avea optsprezece ani.

Astfel, Kelly avea sentimentul că el își reține anumite gesturi și asta doar pentru ea sau pentru binele amândurora, iar asta o bucura și o făcea să se simtă mai liniștită. Ea conștientiza faptul că, dacă alt băiat din grupul acela ar fi vrut să o țină așa, în brațe, nu i-ar fi permis sau cel puțin nu de bunăvoie, dar cu Rashid, nu știa exact de ce, era o cu totul altă poveste.

În dimineața următoare, el s-a trezit și a privit-o dormind. Era atât de frumoasă, de dulce, de inocentă, a realizat Rashid din nou. Se gândea cu tristețe că ea va trebui să plece și nu o va mai simți lângă el așa cum a simțit-o în noaptea care tocmai a trecut. Rashid a sărutat-o pe obraz, iar apoi pe buze, știind că trebuie să o trezească, deși acest lucru nu îi convenea deloc.

-Rashid... a zis ea ridicându-se, văzându-se din nou în brațele lui.

-Shh... vreau doar să te sărut, habibati, i-a șoptit Rashid. Nu îți fie teamă de mine. Încă unul, doar unul... i-a zis el, privind-o într-un mod

sfâșietor, iar ea a avut ciudata impresie că nu putea să îl refuze.

Astfel, Kelly i-a simțit din nou gustul buzelor și al sărutului lui, care era mai intens și mai pasional decât celelalte pe care i le-a dăruit. Rashid a coborât apoi, sărutând-o pe gât și unindu-și mâinile cu ale ei, făcând-o să simtă o căldură stranie prin tot corpul. El s-a oprit după câteva minute, știind că trebuie să își recupereze autocontrolul.

-Într-o zi ne vom revedea, habibati, iar atunci nu mă voi mai reține! i-a spus îmbrățișând-o strâns, în timp ce mâinile lui îi mângâiau spatele și mijlocul.

Kelly a rămas surprinsă, dar i-a răspuns, dorindu-și ca tonul ei să fie cât mai neutru:

-Nu spune cuvinte care vor rămâne doar cuvinte, Rashid! Știi la fel de bine ca mine că nu ne vom revedea, dar vreau să îți mulțumesc pentru felul atent în care te-ai purtat cu mine, înseamnă mult pentru mine. Vei rămâne aici, i-a zis Kelly arătând spre inima ei, ca un băiat special pentru mine.

El a privit-o atent și i-a zâmbit, făcând-o și pe ea să îi zâmbească.

-Și tu vei rămâne aici! i-a zis el ducându-i mâna spre pieptul lui, iar ea i-a simțit inima bătându-i cu putere.

Și nu sunt doar cuvinte. Într-o zi ne vom revedea și vom continua ce am început noaptea trecută, habibati! i-a mai spus, făcând-o să se rușineze.

-Trebuie să mă lași să plec! a zis Kelly roșie la față, știind că este așteptată.

-Știu, dar asta nu înseamnă că îmi face plăcere! Îmi cer iertare pentru toate prin câte ați trecut, tu și familia ta. Nu meritați să treceți prin toate astea, dar aici tatăl meu decide și eu nu pot să intervin... Te rog doar să nu mă uiți... a adăugat el trist.

-Nu e vina ta, Rashid, știu și înțeleg asta! i-a zis Kelly mângâindu-i obrazul, neputându-se abține, iar el i-a sărutat mâna, gest care pur și simplu a făcut-o să simtă că se topește. Mă bucur că te-am cunoscut, în ciuda a tot ceea ce s-a întâmplat. Ești un băiat foarte frumos și dulce, Rashid și nu te voi uita... a zis ea, simțind că o lacrimă îi alunecă pe obraz, iar el o șterge cu blândețe.

Îi venea să plângă, dar încerca să se abțină.

Știa că îi va fi dor de el, chiar dacă numai ce l-a cunoscut. Simțea acest lucru atât de intens și, poate, atât de devreme...

-Nu plânge, te rog... a zis Rashid cu o blândețe care îl uimea chiar și pe el.

-Nu plâng... Adio, Rashid! i-a spus Kelly, încercând să își controleze emoțiile.

-Eu nu pot să îți spun adio, îți spun doar să ai grijă de tine și că ne vom revedea, îți promit, i-a spus el îmbrățișând-o pentru ultima oară, simțind că nu i-ar fi dat drumul din brațele lui.

-Să ai și tu grijă de tine și încearcă să nu te schimbi! Nu deveni o ființă rece și rea, la fel ca tatăl tău, i-a zis Kelly mângâindu-i creștetul capului, trecându-și mâna prin părul lui.

-Nu o voi face, voi rămâne la fel ca acum, i-a spus el, făcându-i, parcă, o promisiune. Kelly s-a desprins apoi din brațele lui și a plecat, nu înainte de a-l privi încă o dată, pentru ultima dată, iar Rashid a privit-o plecând, știind că nu o va uita și că o va păstra în inima lui pentru totdeauna. Când Kelly a ajuns în camera unde erau mama și sora ei, Helena a luat-o deoparte.

-Ești bine, ți-a făcut ceva băiatul ăla? a zis ea îngrijorată.

-Sunt bine, mamă și aștept cu nerăbdare să ne întoarcem acasă! i-a spus Kelly serioasă.

-Ești sigură? Atunci de ce te-a ținut toată noaptea în camera lui? a întrebat ea suspicioasă.

-Doar am vorbit și am stat...

-Și... nu a încercat să profite de tine?

-Mamă! Sunt bine, asta e tot ce contează! Nu mai vreau să vorbesc despre asta, a zis ea respirând cu greutate din cauza sentimentelor care o încercau.

Ele două au fost apoi întrerupte din conversație de niște zgomote puternice de arme și elicoptere, lucruri care anunțau eliberarea lor.

Kelly își amintea cum niște soldați americani au venit și le-au salvat de acolo, redându-le libertatea. A mai reușit să-l vadă o singură dată pe Rashid, înainte ca el, tatăl lui și alții din grupul acela să fugă de acolo, salvându-și viețile.

Capitolul 2

-Asta e, am terminat, ți-am spus toată povestea! a zis Kelly simțind că respiră cu ușurare.

-Ei bine, draga mea, ceea ce mi-ai povestit pare incredibil și totuși e adevărat! Au trecut patru ani de atunci, e cazul să treci peste povestea asta, chiar dacă ți se pare dificil. În prezent ești o profesoară de literatură respectată, mai trebuie doar să găsești bărbatul care să te facă fericită și acesta poate fi chiar Ryan, colegul tău, despre care mi-ai povestit, i-a zis Jane privind-o cu atenție.

-Încerc și în timp am ajuns să nu mai am coșmaruri atât de des și să mă simt puțin mai bine, a zis Kelly simțindu-se brusc mai destinsă. Cât despre Ryan, nu vreau să mă grăbesc. Dacă mă acceptă așa cum sunt, cu toate ciudățeniile mele, e bine, dar dacă nu, asta e... eu nu oblig pe nimeni să fie lângă mine.

-Kelly, vreau să te întreb ceva și aștept sinceritate din partea ta. Dacă l-ai revedea pe Rashid, cum ai reacționa?

-Nici eu nu știu să răspund la întrebarea asta, Jane, i-a zis ea simțind că pulsul i se accelerează

rămână tot așa! i-a zis Jane visătoare.

-Îți doresc să fii fericită, foarte fericită, draga mea Jane! i-a spus Kelly îmbrățișând-o.

-Asta îmi doresc și eu pentru tine, Kelly! Promite-mi că vei face cumva și îți vei găsi fericirea, ești o femeie minunată și meriți asta!

-Mulțumesc, la fel, draga mea. Plec de aici înainte să plângem amândouă, i-a zis Kelly aranjându-și mai bine sacoul, după care a plecat.

Kelly a mers într-unul din locurile în care își găsea relaxarea, la clubul de echitație. Acolo se simțea bine alături de armăsarul care purta numele Shadow, cu care avea o relație apropiată. Ținea foarte mult la el și era sigură că și Shadow îi împărtășește sentimentele. Kelly a mers în fața boxei unde se afla Shadow.

-Ce mai faci, frumosule? a întrebat ea, mângâindu-l.

Shadow a nechezat, iar ea știa că a făcut asta de bucurie. Kelly l-a luat apoi din boxă și l-a dus afară, după care s-a urcat în șa și s-a plimbat prin împrejurimi. După o plimbare care a durat aproximativ jumătate de oră, Kelly l-a dus înapoi.

iar apoi a mers acasă, refuzând o întâlnire cu Ryan. Se simțea prea obosită, astfel încât a făcut un duș și s-a pus în pat, însă din nou i se întâmpla același lucru, ca în fiecare noapte din cei patru ani care trecuseră.

Kelly își imagina brațele lui Rashid în jurul corpului ei și își amintea din nou, pentru a nu putea câta oară, felul în care a sărutat-o și a făcut-o să se simtă. Știa că e o prostie să se gândească la el doar nu mai avea șaisprezece ani, era ridicol să își amintească toate acele lucruri legate de un bărbat care în mod sigur o uitase deja, dar o parte din ea nu o lăsa să uite, să îl uite.

L-a visat din nou în noaptea aceea, l-a visat alături de ea, ținând-o în brațe și vorbindu-i, liniștind-o, făcând ca toate temerile ei să dispară. În visul ei, Rashid îi repeta ceea ce i-a spus înainte ca ea să plece de acolo, și anume, să nu îl uite, să nu îl uite niciodată.

Kelly s-a trezit a doua zi mai târziu, căci era vacanță. S-a ridicat din pat, conștientă că îl visase din nou noaptea trecută.

Se simțea atât de depresivă uneori și ura faptul că Rashid era în visele și în gândurile ei, dar voia și era hotărâtă să alunge fantomele trecutului

și să își continue viața. Nu mai era un copil ușor de păcălit sau cel puțin așa spera, dar de fiecare dată când Ryan încerca să o sărute mai mult decât trebuia, nu îi permitea asta.

Și în acele momente tot ceea ce Kelly avea în fața ochilor ei era el, Rashid. Kelly simțea că va înnebuni cu totul dacă o mai ține mult așa. Mentea ei matură îi spunea că nu era posibil să simtă toate acele lucruri după atât de mult timp, dar inima ei nu voia să asculte, de parcă ar fi fost într-un conflict permanent cu vocea conștiinței. Oricât de mult încerca să alunge amintirea lui, oricât se lupta cu ea însăși, nu reușea.

Kelly a mâncat niște lapte cu cereale, simțindu-se din nou nemulțumită. În mod sigur trebuia să înceteze cu toate amintirile acelea care îi măcinau sufletul, înainte să ajungă la vreun ospiciu. Nu se putea ca o persoană matură ca ea să se mai agațe de niște iluzii, de niște amintiri dulci, dar dureroase.

Kelly i-a spus prietenei ei despre visele ei, dar doar o mică parte, și anume, că îl visa doar uneori. Nu i-a spus că îl visa aproape în fiecare noapte de când îl văzuse ultima oară, fiindcă probabil ar fi fost luată drept ciudată de către Jane și nu voia asta.

Kelly a hrănit-o apoi pe Carrie, cățelușa ei, care aștepta răbdătoare, iar apoi s-a îmbrăcat și a mers la Jane pentru a colinda magazinele, în căutarea rochiei perfecte. Era o ocazie perfectă pentru a-și distrage gândurile.

Odată ce au ajuns în magazin, Kelly și-a ales o rochie roșie, în timp ce Jane a optat pentru o rochie albastră, iar amândouă au fost mulțumite de alegerile făcute.

-Suntem de-a dreptul minunate! a zis Jane fericită.

-Așa e! a spus Kelly zâmbind.

-Vom străluci la nunta surorii tale, Kelly! Vei vedea că așa va fi! i-a zis Jane zâmbitoare, observând umbra de tristețe care a apărut în ochii prietenei sale. Ce se întâmplă, Kelly? Te-ai întristat dintr-o dată...

-Nimic, nu e nimic, sper doar să nu mă îngraș până la nunta surorii mele, a zis Kelly găsim repede o minciună, pentru a masca starea de tristețe inexplicabilă, care o cuprinsese dintr-o dată. Jane se uita la ea cu o privire ușor îngustată.

-Nicio șansă, draga mea, doar știi că arăți

foarte bine, ba chiar ai putea să te mai îngrași puțin, ești oricum cam slabă față de cum ar trebui să fi!

Cele două prietene au mers apoi la o cafenea, iar apoi Kelly s-a dus acasă. Trebuia să se schimbe, căci mergea din nou la clubul de echitație.

Voia să aibă parte din nou de o plimbare relaxantă alături de Shadow și, în plus, trebuia să vorbească cu Lance Dekker, directorul clubului, despre o eventuală excursie de o zi a elevilor ei la club.

Își dorea să le facă o surpriză elevilor ei și să îi aducă în vizită acolo, la club, printre cai, care erau animalele ei preferate.

Kelly ajunsese deja la boxa lui Shadow și îl răsfața cu niște mere, iar armăsarul era bucuros de tratamentul primit și o privea cu ochii lui blânzi.

Ea continua să îl hrănească și la un moment dat, a închis ochii, inspirând adânc. O liniște locul acela, iar asta era ceea ce își dorea: liniște și putere, pentru a-și vedea în continuare de viața ei.

-După atâția ani ești și mai frumoasă, habibato Kelly a tresărit, simțind apoi două brațe care o cuprindeau.

S-a întors și a deschis ochii pentru ca în fața ei să îl vadă nici mai mult, nici mai puțin pe Rashid Al'Khalla. I-a recunoscut parfumul care îi îmbăta simțurile. S-a simțit eliberată de brațele lui, dar n-a mai reușit să spună nimic, căci leșinase.

-Ce s-a întâmplat, unde sunt? a întrebat Kelly, simțindu-se puțin amețită. Se uita în jur și a văzut că e întinsă pe o canapea, iar cămașa ei era desfăcută puțin mai mult decât trebuia. Și-a închis nasturii cu stângăcie, iar asta a iritat-o.

-Trebuie să recunosc că sunt surprins! Femeile au diverse reacții atunci când mă văd, dar niciuna nu a mai leșinat în brațele mele, i-a zis Rashid zâmbind, dar privind-o cu atenție.

El i-a oferit apoi un pahar cu apă, dar ea a refuzat. Era prea nervoasă pentru a gândi clar. Și-a amintit cum a leșinat în fața boxei lui Shadow, iar acum se afla aici, pe canapea. Asta însemna că Rashid a adus-o până acolo și că i-a deschis cămașa cu câțiva nasturi în plus.

-Ascultați-mă, domnule, nu știu cine sunteți!

a zis ea mințind, dar eu am venit să discut cu directorul clubului în legătură cu o vizită de o zi aici, împreună cu elevii mei. Își simțea inima bătând cu putere și era furioasă, fiindcă Rashid îi putea face chiar și în acel moment acel lucru, să îi accelereze pulsul, chiar și cu o simplă privire.

-Te aflu în locul potrivit și în fața persoanei potrivite. Eu sunt directorul clubului acum.

Rashid s-a apropiat apoi de ea.

-Nu se poate! Ce s-a întâmplat cu domnul Lance Dekker, el deținea acest loc, a zis ea simțind că obrații îi iau foc fiindcă el era atât de aproape de ea.

-A acceptat să îmi vândă acest loc minunat, unde aproape că mă simt ca acasă. Cât despre vizită, poți veni când vrei împreună cu elevii tăi. Și ca să îți aduci aminte de mine, e nevoie să îți reîmprospătez memoria, a spus Rashid punându-și mâinile în jurul ei și sărutând-o cu blândețe la început, iar apoi tot mai apăsător și lacom, lipindu-se de corpul ei. E suficient atât sau vrei mai mult pentru a-ți reaminti cine sunt, habibati? Încetează cu prefăcătoria, știu că m-ai recunoscut de când m-ai văzut, iar sărutul de mai devreme mi-a confirmat asta. Aș îndrăzni să spun chiar că ți-am

lipsit, a zis el zâmbindu-i.

Kelly era de-a dreptul răscolită. El nu o mai sărutase la fel de blând ca acum patru ani, ci cu o dorință care o copleșea.

-Nu ai dreptul să faci asta, Rashid! Nu poți să mă săruți și să mă îmbrățișezi așa, ca și cum asta ar fi ceva obișnuit. Nu mă vei mai atinge niciodată, a zis ea ridicându-se cât a reușit de repede de pe canapea, simțindu-se ca arsă pe dinăuntru.

-Hmm... acum câteva minute nu mă recunoșteai, iar acum îmi spui că nu te voi mai atinge... de ce nu, nu văd vreun inel pe mâna ta. Se vede că anii care au trecut te-au făcut mai frumoasă. Ești minunată, habibati și mă bucur că în sfârșit te-am regăsit, i-a zis el măsurând-o din priviri, făcând-o pe Kelly să înghită cu greutate. Suntem aceiași de acum patru ani, doar că am mai crescut puțin, a mai spus Rashid zâmbindu-i, fapt care ei îi trezea amintirea aceea din noaptea în care au dansat și au dormit împreună. Nu îmi mai spune că nu îți aduci aminte de mine și de noaptea aceea atât de frumoasă, când am avut ocazia să te simt aproape de mine, fiindcă nu te cred. Privirea ta și limbajul trupului tău îmi spun totul și nu te poți ascunde de mine, Kelly.

Rashid a venit din nou lângă ea și a luat-o de mână.

-Dă-mi drumul, te rog, trebuie să plec! a zis Kelly simțind că dacă mai rămâne o clipă acolo, va fi pierdută.

-Trebuie să vorbim, Kelly! Nu s-au spus toate lucrurile între noi, a zis el mângâindu-i obrazul cu o tandrețe care o sfâșia pe dinăuntru. Kelly a închis ochii pentru câteva secunde. Ceva din interiorul ei se bucura de atingerea lui, dar conștiința îi spunea că trebuie să îl evite, să se țină cât mai departe de el.

-Rashid, nu avem despre ce să vorbim! a zis ea luându-și mâna din mâna lui, încercând să îl privească cât mai detașată, dar a realizat că, de fapt, îl cerceta cu privirea. Era atât de frumos și de fermecător. Purta un costum care îi punea în evidență trupul athletic, iar ochii lui erau atât de expresivi. O parte din ea i-ar fi sărit în brațe, dar rațiunea o împiedica.

-Dar am crezut că suntem prieteni, a zis el cu o privire rănită.

-Poate că am fost puțin, odată, dar acum nu suntem! Nu mai am șaisprezece ani, Rashid, și nici

tu optsprezece, a zis ea privindu-l cu seriozitate, realizând câtă masculinitate emana, lucru care o speria.

-Ai dreptate, acum ești femeie, Kelly! Și încă una foarte frumoasă, dacă îmi permiți să spun asta! Iar eu sunt un bărbat acum, unul care știe ce își dorește. Ești femeia pe care mi-o doresc, iar asta nu s-a schimbat de atunci, habibati, i-a zis el sărutându-i mâna în timp ce o privea cu o intensitate care o înfiora.

Ea a simțit că i se înmoaie genunchii și că abia mai poate respira.

-Nu poți să spui așa ceva, Rashid! Te rog să nu mai spui asta, a zis ea, știind ce înseamnă cuvântul acela, fiindcă îl căutase în dicționar atunci când revenise acasă. A respirat adânc și, urmându-și impulsul, a fugit de acolo. Nu mai putea să stea acolo, atât de aproape de el, pur și simplu asta simțea să facă, să fugă.

Kelly a mai auzit doar că el a strigat-o, dar nu s-a oprit. A fugit la Shadow, s-a urcat pe el și apoi a călărit repede pe terenul aferent clubului. A auzit că el o urma călare pe alt cal, iar asta o înfură și îi aducea lacrimi în ochi. Nu se putea ca viața ei să fie dată peste cap în felul acela, nu acum, când

credea că va fi suficient de puternică, încât să uite trecutul.

După o cursă care a durat aproximativ jumătate de oră, cursă în care Kelly l-a forțat tot mai mult pe Shadow, ea a fost aruncată din șa. Shadow s-a împiedicat, iar Kelly a căzut la pământ, simțind o durere în piciorul drept. Ea știa că va exploda din cauza frustrării, mai ales că el a ajuns-o din urmă. Rashid a coborât rapid de pe cal și din câțiva pași a ajuns lângă ea.

-Pentru Dumnezeu, Kelly! Cum ai putut fi atât de imatură? Ești rănită? a întrebat el, iar în ochi i se putea citi nervozitatea.

-Nu am nimic, trebuie doar să pleci de aici, a zis ea dorind să se ridice, dar a scos un sunet din cauza durerii.

-Vii cu mine! Acum, Kelly! i-a zis el luând-o în brațe și ducând-o pe cal, așezând-o în fața lui, deși ea protesta.

Deși durerea de picior o chinuia, atenția era distrasă de el, de mâinile lui, care țineau hățurile calului și în felul acesta erau în jurul ei. El ținea o mână în jurul abdomenului ei, pentru a evita o eventuală cădere a ei de pe cal.

Ea a simțit cum Rashid inspiră adânc, apropiindu-și capul de părul ei. Mai simțea și mușchii lui puternici, iar asta o făcea să simtă emoții diverse.

Odată ajunși în fața clădirii în care se afla biroul lui, Rashid a luat-o de pe cal și a purtat-o în brațe până în încăperea aceea, iar apoi a așezat-o pe canapea și a vrut să îi ridice puțin pantalonii, dar Kelly l-a oprit.

-Nu te mai împotrivi atât, trebuie să mă uit la rană! a zis el cu un glas sever, dar totuși o privea cu tandrețe.

-Nu mai bine chemi un doctor? l-a întrebat Kelly, încercând să ignore fiorii pe care i-a simțit atunci când el i-a ridicat pantalonul și i-a atins pielea piciorului.

-Nu. Nu e nevoie, știu destul cât să te asigur că nu e nimic grav, ai nevoie doar de un unguent pentru durere și în câteva zile durerea va trece. Să te învești minte să mai fugi de mine, habibati. Nu poți fugi de mine, oricât ți-ai dori, a zis Rashid mângâindu-i zona rănită, după care i-a pus niște gheață pe picior, așezându-l pe piciorul lui, ignorând privirea fulgerătoare a lui Kelly.

-Îți mulțumesc pentru ajutor, dar ar trebui să plec. În mod sigur ești foarte ocupat și nu trebuie să te deranjez, a zis ea privind-l, simțind fiori dulci prin tot corpul.

-Te duc acasă, atunci! i-a spus Rashid hotărât.

-Nu! Îl pot suna pe Ryan. El ar trebui să mă ducă acasă. Sau o pot suna pe Jane, a zis Kelly repede, observând că el o privește încruntat.

-Ryan? a întrebat el, abia reținându-și zâmbetul.

-Da, Ryan. El e... iubitul meu! a zis ea simțind că parcă nu rostise cuvântul „iubit” cu tonalitatea care trebuia.

-Nu pentru multă vreme, habibati. Asta se va termina cât de curând, fiindcă eu am alte planuri în ceea ce ne privește, a spus el sărutându-i mâna din nou.

-Ce vrea să însemne asta? a spus ea, simțind că tremură și și-a retras mâna.

-Înseamnă ceea ce am spus! Avem multe de discutat și de lămurit, Kelly. Acum, în cazul în care nu vrei să încui ușa aia și să discutăm chiar acum,

Îmi promiți că ne vom mai întâlni și vom vorbi? Un lucru mai vreau să știi: nu renunț la planurile mele, iar tu faci parte din ele. Nu am ajuns până aici doar ca să te las să fii al altui bărbat, l-a spus el apropiindu-se de buzele ei.

Rashid îi părea atât de posesiv în acele clipe, încât știa că nu putea să îl refuze.

-Rashid... bine, vom discuta într-o zi, dar acum trebuie să merg acasă, te rog! i-a zis Kelly, sperând că îl va convinge.

-Te duc eu acasă și vom discuta acolo. Cu cât mai repede, cu atât mai bine, nu-i așa? i-a spus el luând-o în brațe și ducând-o spre mașină.

-Dar pot să merg și singură, nu e nevoie să mă duci așa. Dacă mă sprijin puțin de tine e de ajuns, a zis Kelly simțind o tensiune care creștea în interiorul ei.

-Nu cred că vrei să te rănești mai rău, așa că încetează, i-a zis Rashid așezând-o în mașina lui. Kelly și-a pus centura, furioasă pe ea însăși, dar și pe el. Cine se credea Rashid, să se comporte astfel cu ea, de parcă ei ar fi fost mai mult decât niște oameni care, la un moment dat au avut niște întâmplări în comun.

Drumul a fost rapid și parcurs în tăcere. Kelly nu își găsea puterea să spună ceva, iar el părea concentrat la condus.

Când au ajuns acasă la Kelly, el a luat-o din nou în brațe și a dus-o așa până în casă. Kelly simțea că îi arde fața de roșie ce era, mai ales că puteau fi văzuți de vecini și astfel să se audă tot felul de vorbe apoi. Se gândea și la reacția lui Ryan atunci când va afla despre asta și a înghițit în sec cu greu, în timp ce el o așeza cât mai comod pe canapeaua ei.

Carrie a venit să îi întâmpine, dar spre surprinderea ei, ea nu l-a mușcat pe Rashid, așa cum a vrut să facă cu Ryan, ci a sărit pe el ca și când s-ar fi cunoscut deja.

-Ai un câine frumos, Kelly. El e paznicul tău? a întrebat Rashid, în timp ce se juca cu câinele husky.

-Da, ea e Carrie și mă surprinde reacția ei. De obicei nu tolerează intrușii, a adăugat ea cu un glas tăios.

-În cazul ăsta, se pare că nu sunt un intrus, a zis el afișând un zâmbet irezistibil, iar Kelly a trebuit să facă un efort pentru a nu îi răspunde la

zâmbet. Cum te mai simți?

-Puțin mai bine, dar durerea se mai simte încă. Sper că Shadow e bine, nu aș vrea să fi pășit ceva din cauza mea, a zis ea cuprinsă de remușcări.

-Am fost informat că e bine, a zis el privindu-și rapid telefonul. Kelly i-a zâmbit ușor în sfârșit, iar el a făcut același lucru, în timp ce îi masa ușor piciorul.

-Nu e nevoie să faci asta, sunt sigură că îmi voi reveni rapid, a zis ea, savurând totuși masajul.

-E pentru binele tău, Kelly! Acum, haide să ne calmăm și să vorbim, a spus el enigmatic.

-Aș fi mult mai calmă dacă nu m-ai tot săruta și mângâia atât! i-a zis ea impulsiv, iar după ce a realizat ce a spus, a simțit că obrații i se colorează.

-Să înțeleg că îți produc niște emoții atunci când fac toate astea, a zis el mângâindu-i obrazul și privind-o în felul acela cuceritor, iar ea a simțit că rezistența îi este greu pusă la încercare.

-Nu mai face asta, te rog! Ascultă, Rashid, îți mulțumesc că m-ai adus acasă, dar spune ce ai de zis și să terminăm odată cu toate astea, a spus

Kelly pe un ton care nu era atât de impunător pe cât și-ar fi dorit.

-Să terminăm? Dar abia ce am început, habibati, a zis el mângâindu-i brațele, după care a cuprins-o de mijloc.

-Încetează! Nu îmi mai spune așa, nu sunt... ceea ce ai spus. Eu sunt într-o relație cu un alt bărbat, ce parte din acest lucru nu ai înțeles? a zis Kelly, dorind să îi dea mâinile de pe ea, dar Rashid i-a cuprins mâinile în mâinile lui.

-Îți spun astfel fiindcă asta ești tu pentru mine, Kelly, iar vorbele tale nu schimbă cu nimic asta și ceea ce simt pentru tine! a zis el, privind-o cu o intensitate care o făcea să simtă căldură în tot corpul. Schimbând puțin subiectul, trebuie să îți spun cum te-am găsit, doar nu credea că mă aflu aici, în orașul în care ești tu, din pură întâmplare. Am început să te caut și mi-am dorit să te găsesc încă de acum patru ani, de când ai plecat de acolo, din tabăra aceea. Când am început să dispun de sume de bani tot mai mari, am angajat un detectiv să te găsească, dar chiar și așa, a durat ceva până să aflu informații despre tine. A fost o surpriză plăcută să aflu că încă nu ești căsătorită, dar poate că nici măcar asta nu ar fi contat, habibati!

-Tu vorbești serios?! a zis Kelly uimită peste măsură de ceea ce tocmai auzise. Nu pot să cred că ai făcut așa ceva, mai ales că eu sunt o străină, nu așa? a spus ea cu ironie, încercând să mascheze tremurul care pusesse stăpânire pe corpul său, tremur apărut în urma destăinuirii făcute de Rashid.

-Eu nu te-am văzut niciodată astfel, Kelly! Pentru mine tu ești tot fata aceea dulce și misterioasă, fata care a devenit femeia pe care o vreau pentru mine, iar asta nu s-a schimbat și nici nu se va schimba. Nu îți poți imagina de câte ori am visat clipa asta când te voi regăsi, i-a zis el privind-o cu seriozitate.

-Rashid, nu trebuie să mai spui asta. Totul s-a schimbat, noi ne-am schimbat... i-a spus Kelly făcând eforturi să nu plângă, căci asta îi venea să facă, din nou.

Ea știa prea bine sentimentul acela, fiindcă și el fusese în visele ei în toți acești ani, dar nu se gândea că Rashid se va mai afla vreodată în fața ei și nu știa cum să gestioneze asta, cum să reacționeze. El, aici, în casa ei, în fața ei... era prea mult pentru ea.

-Kelly, doar am mai crescut amândoi, atât!

Nu îmi e ușor să îți spun toate astea, dar știu că tu nu mă judeci în funcție de anumite lucruri și cu tine pot să fiu sincer și eu însumi. Eu nu am uitat promisiunea pe care ți-am făcut-o atunci, în noaptea aceea... ți-am promis că ne vom revedea și... îți amintești? a întrebat el, privind-o cu atenție.

-Nu continua, te rog. Doar pentru acel lucru... te afli aici? a întrebat Kelly, simțind că începe să tremure.

-Kelly, dacă era vorba doar de dorință sau de o simplă atracție fizică, puteam să fiu cu orice femeie, nu veneam din Maroc până aici, în SUA, în San Francisco. Știi prea bine că ești mai mult decât atât pentru mine! i-a zis el, luând-o de mână.

-Tot ce știu e că sunt într-o relație cu cineva și... între noi nu poate fi nimic, Rashid! a spus ea, simțind cum tristețea o cuprinde din nou și nu o poate opri.

-Îl iubești, Kelly? Spune-mi că îl iubești și că în toți anii ăștia nu te-ai gândit nici măcar o singură dată la mine, că nu te-ai întrebat în sinea ta oare cum o mai duc și dacă mă gândesc la tine. Poate atunci te voi crede și voi accepta! Oricum nu pot să cred că îți sunt atât de indiferent pe cât vrei să pară, i-a zis Rashid privind-o dureros.

-Nu consider că ar trebui să îți dau detalii despre sentimentele mele, dar tot ce pot să îți spun este că eu și Ryan suntem la începutul relației, iar el este un bărbat amabil și mă simt bine la preajma lui, i-a zis ea simțind că nu e sinceră în totalitate.

-Dacă așa vorbești despre iubitul tău, atunci oare cum m-ai descrie pe mine? a întrebat Rashid cu ironie. Ai fost vreodată îndrăgostită, Kelly, și cum se simte asta?

-Da, o dată! a zis ea, închizând ochii și avându-l pe Rashid în mintea ei.

-Și cum e? Cum e dragostea pentru tine? a întrebat el, simțindu-se frustrat și curios în același timp.

-Te consumă cu totul și te face să nu mai gândești rațional, a zis ea, expirând aerul pe care îl ținuse în plămâni până atunci și deschizând ochii. Dragostea înseamnă durere, multă durere și prefer să nu mă las prinsă în mrejele ei înșelătoare, a adăugat ea, simțind o voce interioară care o contrazicea și îi spunea că a fost deja prinsă, acum ceva timp...

-Nu este adevărat, Kelly! Dragostea poate fi și

frumoasă, dacă te lași în voia ei. Ai suferit atât de mult din cauza unui bărbat, încât nu mai vrei să iubești, habibati? a întrebat Rashid simțindu-se trist la gândul că ea a iubit pe cineva care nu era el și durându-l mai mult decât putea să recunoască.

-Rashid... nu mai vreau să vorbim despre asta, te rog... a zis ea, închizând ochii. Nu putea să îi dezvăluie adevărul, nu putea să îi spună că inima ei a bătut doar pentru el, încă de când l-a cunoscut, împotriva oricărei reguli și rațiuni. I se părea un vis chiar și faptul că se afla acolo, lângă ea și l-ar fi putut îmbrățișa dacă ar fi vrut. Dar nu voia. Nu putea să facă asta.

-Kelly, ce vom face în continuare? Ne vom mai vedea, știi asta, nu-i așa? Putem oare să ne purtăm normal și conform regulilor, unul cu celălalt? a întrebat Rashid într-un moment de incertitudine.

-Dacă tu faci un efort, sunt sigură că vei reuși să faci ceea ce trebuie și să nu mă mai privești așa, ca acum, a zis ea simțind că o doare fiecare cuvânt pe care îl spune.

-Nu pot, Kelly. Pur și simplu nu pot. Ești femeia pe care mi-o doresc și nu renunț la tine. Voi face tot posibilul să te cuceresc și să îți vindec rănilor provocate de cel care te-a făcut să suferi, a

zis Rashid hotărât.

-Te rog, nu îngreuna lucrurile, nu trebuie să facem pe nimeni să sufere, Rashid! Nu vreau să îl provoc suferință lui Ryan, a zis ea, neștiind cât va mai fi capabilă să îl reziste când tânjea din toată inima după el, după cel care o făcea să viseze la iubire.

Rashid a sărutat-o pe neașteptate, lăsând-o aproape fără aer, îmbrățișând-o strâns. El o făcea să își dorească tot mai mult, spre nefericirea ei, care voia să îl reziste. Nu voia ca el să o aibă, iar apoi să plece, în timp ce ea ar rămâne singură, cu amintirile despre el. Nu mai voia să se lase consumată de el.

-Singurii care vor suferi dacă nu vor fi împreună vom fi noi, habibati, nu înțelegi asta? a întrebat el, ținând-o în brațe. Știi de cât autocontrol am nevoie acum pentru a evita să fac cu tine ceea ce îmi doresc de atât de mult timp, Kelly? Ai idee câte nopți, zile și câți ani am visat la revederea noastră? Nu se poate și nu voi accepta să mă respingi, a spus el, strângând-o mai puternic în brațe.

-Te rog, încetează! Trebuie să fii rațional, nu poți face lucrurile astea! Tu ești cel care nu

înțelege că lucrurile nu se pot face așa cum vrei tu. Nu putem fi împreună! Totul, dar absolut totul e împotriva noastră, începând de la cine ești tu și continuând cu diferențele de cultură și de gândire dintre noi, a zis ea desprinzându-se de el, simțind o durere care aproape o sufoca. Simțea că va plânge cât de curând dacă Rashid nu pleca mai repede din casa ei.

-Vorbești despre mine de parcă aș fi un ticălos, dar nu sunt așa și tu știi asta. Chiar dacă sunt cine sunt, un iranian, nu am gândirea îngustă a tatălui meu și nu semăn cu el sau cu alții care au un fel mai ciudat de a gândi lucrurile. Eu mă ocup de afaceri legale și nu sunt un terorist, așa cum probabil crezi, așa că nu mă judeca așa cum o fac alte persoane, căci nu voi permite asta. Nu duc mai departe afacerile tatălui meu, deși asta îl nemulțumește. Știu că tatăl meu și-a făcut mult rău și regret asta, dar eu nu sunt ca el, țin minte asta. Eu știu cine sunt și tu știi la fel de bine asta, chiar dacă, din păcate, nu ne-am văzut de patru ani. Patru ani, Kelly! Patru ani în care nu te-am simțit aproape de mine noapte de noapte și zi după zi, așa cum mi-aș fi dorit. Știi oare ce înseamnă asta, Kelly? Să simți lipsa cuiva atât de mult, încât să nu te mai poți concentra la nimic altceva și să simți că trăiești în zadar? Să visezi pe cineva zi și noapte și să îți bată inima doar pentru acea persoană? Să îi

cauți chipul în fiecare persoană pe care o cunoști și totuși să știi că nimeni nu e ca acel cineva, fiindcă acel cineva e unic pentru tine?

Să cauți printre amintiri pentru a retrăi senzația pe care ai avut-o cândva? Să simți că doar cu o privire și un zâmbet din partea acelei persoane și s-ar lumina ziua? Ai simțit vreodată toate astea, Kelly? Fiindcă toate astea le-am simțit eu în tot timpul ăsta în care am fost departe de tine! Însă acum sunt aici și voi face tot ce pot să fac pentru a te recupera, Jamil' și nu voi permite altui bărbat să ia ceea ce îmi aparține, fiindcă tu ești doar a mea, Kelly. Încă ceva: un bărbat în situația mea nu poate fi rațional, Kelly! Voi pleca acum, dar mă voi întoarce, să știi! Tu vei fi a mea, mai devreme sau mai târziu, dar asta se va întâmpla. Ai grijă de tine, habibati! I-a mai zis Rashid, mângâindu-i obrazul și privind-o în felul acela care o neliniștește, după care a plecat.

Kelly ar fi vrut să-i strige că da, că știe cum e să simtă toate acele lucruri fiindcă și ea le-a trăit la rândul ei. S-a ridicat cu greu și a privit lung în urma lui, după care a început să plângă, dând frâu liber lacrimilor pe care nu le mai putea opri. Nu știa de ce Rashid a trebuit să apară din nou în viața ei, să o răscrolească cu totul și să o innebunească, pur și simplu, cu simpla lui prezență, cu acele

Jamil = frumusețe

cuvinte care îi atingeau inima.

Mai târziu, ea s-a uitat la un moment dat la telefon. O suna Ryan, dar nu se simțea în stare să îi răspundă. I-a trimis un mesaj scurt prin care îi transmitea că e bine, dar puțin cam obosită și că se vor vedea în altă zi. Kelly s-a pus apoi în pat, încercând să adoarmă, dar gândurile îi zburau la Rashid, la sărutările lui și la felul în care a făcut-o să se simtă în brațele lui.

Capitolul 3

În ziua următoare, Kelly a luat micul dejun și apoi a plecat la prietena ei, Jane.

-Bună, Jane! a zis ea, zâmbindu-i slab.

-Bună, Kelly! a spus Jane, invitând-o să intre. Ea i-a făcut semn apoi să se așeze pe fotoliu și a urmat-o după ce a adus niște sucuri. Ce s-a întâmplat, ești cam tristă sau mi se pare? a întrebat Jane, privind-o cu interes.

-L-am văzut, Jane! i-a zis Kelly, evitând să o privească în ochi, ducându-și privirea în altă parte.

-Pe cine, draga mea? a întrebat Jane, ascultând-o cu atenție.

-Pe Rashid! i-a spus Kelly având sentimentul că până și pronunțarea aceluia nume îi făcea inima să tresară. Jane a privit-o uimită și tot ce a reușit să spună a fost:

-Oh! Nu se poate... și ce s-a întâmplat?

Kelly i-a povestit toate amănuntele, inclusiv săruturile pe care el i le-a dăruit, iar Jane a ascult-o fascinată.

-E incredibil ce îmi povestești, draga mea! După atât de mult timp să îl revezi tocmai acum, când ai o relație cu Ryan... ce sentimente ți-a trezit și ce vei face în continuare?

-Nu știu, totul e atât de neașteptat... pe de o parte aș vrea să am puterea să îl resping, pe de altă parte e relația mea cu Ryan și mai e și faptul că mi-a readus atâtea amintiri... nu știu ce voi face...

-Vei găsi răspunsul la această întrebare în inima ta, sunt sigură de asta, draga mea! i-a zis Jane dorind să o încurajeze.

-Sper, asta îmi doresc și eu, să iau cea mai bună decizie și să nu rănesc pe nimeni! Spune-mi despre tine acum, cum e relația ta cu Antonio?

-E foarte bine, cel puțin deocamdată. Mă face fericită și asta mă bucură, i-a zis ea încântată.

-Mă bucur pentru tine, Jane! Trebuie să plec acum. Ne mai vedem, draga mea! Să ai o zi frumoasă!

-Mulțumesc, la fel, draga mea! Și gândește-te la ceea ce e mai bine pentru tine! Să faci doar ceea ce îți spune inima, tu știi cel mai bine cine te poate face fericită. Cu adevărat fericită, i-a zis Jane îmbrățișând-o și zâmbindu-i cu subînțeles.

Kelly a plecat apoi acasă cu mașina, iar când a ajuns în camera ei a auzit soneria de la ușă.

-Vin imediat! a răspuns ea dându-și geaca jos.

Ea a mers apoi să deschidă. Era un curier care i-a lăsat un buchet de flori. Când curierul a plecat, Kelly a mirosit florile. Erau trandafiri roșii, florile ei preferate. A văzut apoi și bilețelul care stătea între ei și l-a deschis:

*Pentru tine, habibati. Ești o femeie specială
pentru mine, să nu uiți asta.*

Cu drag, R.

Kelly avea impresia că buchetul era de plumb
atât i s-a părut că a devenit de greu în mâinile ei.
Cu inima bătându-i puternic, a pus florile în vază
și le-a privit îndelung, așa cum a recitat și bilețelul
de câteva ori. Și dacă nu ar fi fost semnat cu acea
inițială, și-ar fi dat seama de la cine erau florile.
Erau de la singura persoană care i-ar fi spus la
felul acela...

Kelly o hrănea pe Carrie atunci când a auzit
soneria.

-Ryan! a zis ea puțin uimită de apariția lui
neășteptată.

-Da, Kelly, sunt eu! Așteptai pe altcineva? a
întrebat zâmbind.

-Nu, sigur că nu, a spus Kelly pălind. Intră,
nu sta acolo, a adăugat ea, făcându-i semn să
între. Ryan a sărutat-o ușor, iar apoi a intrat. În
timp ce se așeza pe fotoliu, ea a adus niște sucuri,
iar apoi l-a privit cu atenție. Ryan era un bărbat
frumos, blond, cu ochi albaștri și era atent cu ea.
Ar fi trebuit să se simtă mulțumită și, totuși ceva

lipsea, era conștientă de asta.

-Ce surpriză, cum de ai trecut pe aici? a
întrebat Kelly, știind că întrebarea era aproape
inutilă.

-Am venit să te văd, așa face un iubit care
se preocupă pentru iubita lui! i-a răspuns el
zâmbindu-i.

Ce ai pățit la picior?

-Am avut un mic accident... a spus ea,
amintindu-și de incident.

-Cum s-a întâmplat? Lasă-mă să văd! i-a zis
Ryan preocupat, ridicându-se de pe fotoliu și
ridicându-i puțin pantalonul. Ești vânătă aici, a
spus el atingând zona aceea, iar ea a tresărit și
și-a luat piciorul.

-Eu... am căzut de pe cal, a zis Kelly oftând. Dar
am îngrijit rana și în scurt timp voi fi ca nouă, a
mai spus ea, privindu-l.

-Cum? Shadow te-a aruncat din șa? Dar știam
că e un cal blând, a zis el îngrijorat, rămânând
lângă ea și îmbrățișându-o.

-Așa este, dar se pare că s-a împiedicat și asta e, s-a întâmplat, a zis ea, omițând să îi spună toate detaliile.

Deodată, parcă se simțea în brațele unui străin, nu în brațele celui cu care era într-o relație de șase luni. Era un sentiment ciudat, care începea să o frământa pe dinăuntru. Vrei să mănânci ceva? a zis Kelly, desprinzându-se din îmbrățișare. Vedea că el o privește puțin surprins, dar nu îi spunea nimic. În fond, i-a cerut lui Ryan timp și răbdare, dacă își dorește să fie într-o relație cu ea, iar el i-a promis acest lucru.

-Nu, mă gândeam să...

-Eu mă gândeam să merg să îl văd pe Shadow, asta voiam să fac înainte să vii, i-a zis Kelly întrerupându-l.

-Am putea merge împreună! a spus Ryan, nefiind prea încântat, dar din dorința de a petrece mai mult timp împreună, se mulțumea deocamdată cu atât.

-Ești sigur? a întrebat ea, gândindu-se abia în acel moment, cu teamă, la o eventuală întâlnire dintre el și Rashid.

-Da, doar am mai fost împreună acolo, la clubul de echitație, a spus Ryan îmbrățișând-o din nou. Ai primit flori? a întrebat el, văzând trandafirii roșii de pe masă.

-Da! a zis Kelly, simțind că tremură puțin.

-De la cine?

-Nu știu, buchetul nu a avut și un bilet, a răspuns ea muștrându-se în gând fiindcă îl mințea. Se simțea puțin ușurată fiindcă biletul se afla în buzunarul blugilor ei. Nu i-a spus lui Ryan prin ce trecuse acum patru ani. Nu avea rost, iar cât despre amintirile cu Rashid, acestea erau amintiri prețioase, doar ale ei și nu avea de ce să i le împărtășească.

-Se pare că ai un admirator secret! Hai să mergem la Shadow, a spus el zâmbind slab și privind-o atent.

-Să mergem! a zis ea, simțind că îi bate inima cam repede.

Odată ajunși la club, Kelly și Ryan s-au dus direct spre boxa lui Shadow, care a nechezat la vederea ei.

-Shadow! Ești bine? a întrebat ea, apropiindu-se de el și mângâindu-l. Spre bucuria ei, a văzut că e bine. Calul s-a lăsat mângâiat, iar Ryan îi privea cu drag.

-Se vede că aveți o relație apropiată voi doi!

-Da, așa e!

-Într-adevăr, sunt foarte uniți, chiar și eu am observat asta, nu-i așa, Kelly? Kelly s-a întors tresărind în direcția de unde se auzise cealaltă voce masculină. Temerile ei se adevăreau, căci cealaltă voce îi aparținea lui Rashid, care se afla acolo, în fața lor, în fața ei, din nou.

-Tu cine ești? Vă cunoașteți? a întrebat Ryan, privindu-i pe rând.

-El e... noul director al clubului de echitație, Rashid Al'Khalla, a zis ea cu o voce care spera să nu îi trădeze emoțiile care o încercau din nou la revederea lui. Încerca să își controleze bătăile inimii, dar fără succes. Era ceva ce nu putea să controleze așa cum și-ar fi dorit în prezența lui.

-Mulțumesc, Kelly, dar mă pot prezenta și

singur! a intervenit el zâmbindu-i, deși avea o privire care numai relaxată nu părea, a observat ea. Sunt Rashid Al'Khalla, iar Kelly are dreptate, sunt noul director al acestui club de echitație! a zis el întinzându-i mâna.

-Eu sunt Ryan Niels, iubitul acestei femei minunate, a răspuns Ryan dând mâna cu el. Kelly simțea că va rămâne cât de curând fără aer, privindu-i pe cei doi cum își strângeau mâinile.

-Nu pot decât să fiu de acord cu tine! Kelly este, într-adevăr, o femeie minunată! Ești norocos să fii iubitul ei! a zis Rashid cu o urmă de încordare în glas, lucru pe care ea l-a simțit, mai ales când a privit-o.

-Voi vă cunoașteți? a întrebat Ryan curios.

-De fapt...

-De fapt, noi am fost colegi în liceu și de atunci ne cunoaștem, dar ne-am revăzut de curând, a răspuns Kelly tensionată, văzând că Rashid ridică o sprânceană și zâmbește ușor. Nu putea permite ca Rashid să vorbească prea mult.

-Dacă vreți, vă invit să beți ceva în biroul meu.

E o ocazie tocmai bună pentru a depăna amintiri, nu-i așa, Kelly? a întrebat Rashid cu o voce joasă, privind-o îndelung.

-Da! a zis Ryan repede, după care și-a pus brațul în jurul taliei lui Kelly și a sărutat-o rapid pe obraz.

-Nu! De fapt, nu e o idee bună, noi suntem ocupați și... am venit doar să îl vedem rapid pe Shadow și tocmai plecam, a zis Kelly repede.

-Suntem ocupați? a întrebat Ryan, neînțelegând mesajul din spatele vorbelor ei.

-Da, foarte ocupați! Ryan, ai uitat că trebuie să mergem la film? Așa am stabilit zilele trecute, i-a zis ea privindu-l. Simțea că nu mai poate suporta să mai rămână acolo nicio secundă în plus. Liniștea ei interioară era din nou perturbată de singurul bărbat care avea un efect atât de puternic asupra ei, încât îi putea distruge echilibrul și scutul pe care și-l construlse în jurul ei timp de atâția ani și îi putea topi, pur și simplu, inima doar privind-o.

-Da, așa e! a zis Ryan amintindu-și. Rămâne pe altă dată atunci, Rashid!

-Bine atunci, dar să nu uitați! a zis Rashid

zâmbind, dar în ochil lui ea a observat o umbră de tristețe. Vizionare plăcută la film, mai adaugă el înainte să plece la fel de rapid precum venise.

-Ai vorbit serios, Kelly? a întrebat Ryan vesel.

-Da, sigur că da! Hai să mergem, a zis ea simțind nevoia să plece de acolo cât mai repede.

Filmul a fost unul romantic, fapt care îi adâncea lui Kelly starea de spirit pe care o avea de câteva zile, de când Rashid reapăruse în viața ei.

Ryan o îmbrățișa și i-a sărutat mâna la un moment dat, însă tot ceea ce era în mintea ei era o anumită privire, îmbrățișare, un anumit sărut și în special, un anumit bărbat, unul care nu era cel de lângă ea.

Kelly se simțea furioasă pe ea însăși, dar nu avea ce să facă. Se pare că ceea ce simțea pentru Rashid ieșea la suprafață exact atunci când nu trebuia, în momentele cele mai nepotrivite. Ryan a condus-o apoi acasă. Drumul a fost destul de aglomerat și Kelly a ajuns mai târziu decât se aștepta.

-Vrei să mănânci ceva?

-Nu, mulțumesc! a zis Ryan apropiindu-se de ea și sărutând-o. Știi, Kelly, în ultima vreme, de fiecare dată când trebuie să aleg vreun desert, mă gândesc la singurul desert cu adevărat delicios, i-a mai spus el în timp ce o îmbrățișa.

-Hmm, să mă bucur sau nu, că mă compari cu un desert, a zis ea pe un ton glumeț, încercând să se relaxeze în brațele lui.

-În mod sigur trebuie să te bucuri, fiindcă știi deja ce se întâmplă cu deserturile... a zis el, sărutându-i încet gâtul.

-Se mănâncă? a întrebat ea pe un ton inocent.

-Se devorează! i-a răspuns Ryan, întorcând-o spre el și sărutându-i buzele.

-Ce bine că asta e doar soarta deserturilor, a zis ea desprinzându-se ușor din brațele lui. Spre mirarea ei, nici nu îl mai putea săruta așa cum o făcea până în urmă cu doar câteva zile.

-Kelly... te eschivezi din nou. De când suntem împreună nu am făcut decât să ne sărutăm, iar asta e puțin ciudat, trebuie să recunoști. O relație nu se poate construi numai pe săruturi și cred că ești de acord cu mine. Ce te oprește să fii a mea? a întrebat

el curios, ținând-o în brațe, în timp ce stăteau pe canapea.

-Ryan, sunt de acord cu tine, dar știi că am mai discutat despre asta și... pur și simplu nu pot, deocamdată.

-Da, știu, dar uneori am impresia că la mijloc e mai mult decât ceea ce îmi spui! Te iubesc, Kelly, iar tu nici măcar asta nu mi-ai putut spune. Nu știu ce să mai cred, decât că nu ești atrasă de mine suficient, încât să te implici mai mult în relația asta! Știu că mi-ai cerut să am răbdare cu tine, dar trebuie să înțelegi că te iubesc și te doresc și e normal să îmi doresc să fiu cu tine și în felul acela, a zis el mângâindu-i brațele. Când mâinile lui s-au îndreptat ușor spre sânii ei, ea l-a oprit. Vezi, abia pot să te ating! Ce să mai spun de faptul că nici nu m-ai lăsat să rămân peste noapte la tine, doar să te țin în brațele mele în timp ce dormim, mai adaugă Ryan zâmbind amar.

-Ryan, eu... nu pot să îți spun decât că te înțeleg, dar așa sunt eu și... ah, nici eu nu pot să îmi explic reacțiile, a zis ea respirând cu greutate.

-De ce ți-e teamă, Kelly? Nu crezi că ar trebui să vorbim despre lucrurile astea? S-a întâmplat ceva în viața ta care te-a afectat atât de mult,

Încât să nu suporți să fii atinsă? a întrebat Ryan mângâindu-i obrazul.

-Din fericire nu e vorba despre ceea ce te gândești, Ryan! Eu mereu am încercat să nu te provoc intenționat pentru ca tu să nu îmi reproșezi asta...

-Și atunci, despre ce e vorba? Se presupune că atunci când doi oameni se iubesc și se doresc ajung să facă și acel lucru despre care tu eviți mereu până să și vorbești. Nu e vorba despre provocări, Kelly și, oricum, tu nu trebuie să faci ceva ca să mă atragi, fiindcă eu sunt atras de tine în permanență, chiar și când nu ești lângă mine.

-Ryan, serios acum, nu vreau să vorbesc despre lucrurile astea! Dacă vrei să fii lângă mine trebuie să mă accepți așa cum sunt și când un lucru e menit să se întâmple se va întâmpla, a zis ea simțind că obrații ei prind culoare.

-Dacă tu spui asta, fie... nu îmi rămâne decât să am răbdare în continuare, nu-i așa? i-a spus strângând-o mai puternic în brațe.

-Da... Ryan, eu te apreciez foarte mult și țin la tine, crede-mă! i-a spus Kelly mângâindu-i mâinile.

-Știu asta, dar aprecierea ta nu e suficientă. Sper ca sentimentele tale pentru mine să crească în timp. Lasă-mă să te întreb ceva, Kelly... ai fost îndrăgostită vreodată? a întrebat Ryan curios. De când erau împreună nu o întrebasese asta și era curios de tot ceea ce avea legătură cu ea.

-Ryan... zisese Kelly tresărind.

-Ce e? E doar o simplă întrebare, să nu îmi spui că te deranjează că te-am întrebat. Kelly, oricum pentru mine nu contează trecutul tău, eram doar curios, a zis el, jucându-se cu o şuviță din părul ei.

-Da... dar nu vreau să mai vorbesc despre asta, a zis ea simțindu-se deodată puțin tensionată.

-De ce, te-a făcut să suferi? a întrebat Ryan grijuliu.

-Ryan, gata! Ajunge cu întrebările pe ziua de azi, te rog! i-a spus Kelly, desprinzându-se din îmbrățișare.

-Bine, dacă tu așa vrei! Se pare că oricum e destul de târziu și nu am nicio șansă să rămân cu tine peste noapte! Voi pleca, dar ne vedem mâine, nu-i așa? a spus Ryan îmbrățișând-o.

-Desigur, Ryan! Măine mergem la cumpărături, trebuie să îți alegi un costum fiindcă în weekend mergem la nunta surorii mele, Ariana! a zis ea îmbrățișându-l la rândul ei.

-Bine, ne vedem mâine și nu uita că te iubesc, Kelly! a zis el privind-o atent.

-Știu, Ryan, știu. Ai grijă de tine!

Ryan a sărutat-o cu intensitate, de fiecare dată tot mai dornic de ea și apoi a plecat. Kelly a făcut un duș, iar apoi s-a pus în pat încercând să adoarmă, spunându-și că totul va fi bine cu Ryan. Își dorea asta foarte mult, își dorea să îl iubească și să fie fericită alături de el. Își amintea și de întâlnirea cu Rashid din ziua care se sfârșise și încerca să ignore efectul pe care ochii lui îl aveau asupra ei. A oftat și s-a întors pe partea cealaltă, impunându-și să adoarmă.

Capitolul 4

Kelly s-a trezit de dimineață dintr-un vis. L-a visat pe Rashid, care o săruta și o îmbrățișa. Și-a strâns mâinile în jurul genunchilor și-a închis ochii pentru câteva secunde, retrăind visul pe care îl avusese, simțindu-se aproape băntuită de

el. De obicei, sărutul lui o liniștea, mai ales când avea șaisprezece ani, dar acum... nu putea să mai simtă toate acele lucruri când ea era într-o relație cu altcineva, nu era normal așa ceva.

I se părea oribil din partea ei faptul că nu l-a visat pe Ryan nici măcar o dată de când erau împreună. În schimb, pe Rashid l-a visat mai des decât și-ar fi dorit. Și-a șters furioasă lacrima care aluneca încăpățănată pe obraz și s-a ridicat din pat, mergând spre bucătărie să își pregătească micul dejun. După ce a mâncat, s-a îmbrăcat într-o rochie lungă, roșie, de vară și a mers până la magazinul cel mai apropiat de casă pentru a-i lua mâncarea preferată lui Carrie și alte câteva cumpărături. A găsit printre rafturile pline de atâtea produse ceea ce căuta și s-a pregătit să merge la casa de marcat să plătească.

-Ți-au plăcut florile, Kelly? a auzit vocea pe care ea a recunoscut-o imediat. S-a întors imediat, aproape tresărind, căci nu se aștepta să îl vadă pe Rashid tocmai acolo.

El stătea în fața ei, rezemat de un raft și privind-o cu atenție. Kelly încerca să nu observe cât de bine arăta, îmbrăcat în blugii albaștri pe care îi purta, la care era asortată o cămașă albastră în carouri.

-Bună, Rashid! Da, mi-au plăcut, mulțumesc, dar te rog să nu mai faci astfel de gesturi, nu sunt potrivite! a zis ea cu inima bătându-i mai repede.

Se simțea învăluită în privirea lui atunci când l-a auzit spunând:

-Pentru cine nu sunt potrivite, Kelly? a întrebat el venind spre ea încet, dar sigur.

-Pentru niciunul dintre noi, Rashid! Știi prea bine cum stau lucrurile. Acum, dacă mă scuzi, trebuie să plec, a zis Kelly întorcându-se să plece, dar el a prins-o ușor de braț.

-Kelly, ai vrea să ieșim să bem ceva, orice, nu știu, ce vrei tu... a zis el cu o privire rugătoare.

-Rashid, nu suntem singuri aici! a răspuns ea, privind agitată în jur la cei care se mai aflau în magazin.

-Ce s-ar întâmpla dacă am fi singuri, Kelly? a întrebat el cu un glas aproape șoptit.

-Nimic, Rashid, nimic! Nu pot să ies cu tine, am un iubit și nu vreau ca lumea să vorbească, a răspuns simțind încordarea bruscă ce o cuprindea.

-Te interesează mai mult vorbele oamenilor decât propria ta fericire, habibati? a întrebat lăsându-i brațul din mână lui, îmbrățișându-l parcă din priviri.

-Rashid, nu mai vreau să aud toate astea, te rog! Încetează, serios, trebuie să plec acum! a zis ea neliniștită.

-Dacă nu ieși cu mine, florile vor continua să sosească și, cine știe, poate îi voi spune lui Ryan că nu suntem niște foști colegi de liceu! a spus privind-o serios. Kelly aproape că putea vedea flăcările din ochii lui.

-Nu poți să faci asta! a zis ea speriată.

-Pune-mă la încercare! i-a răspuns, afișând o siguranță care pe ea o agasa.

-Nu pot să cred că ai devenit o astfel de ființă, ce recurge la șantaj pentru a-și atinge scopurile, a zis ea vrând să îl rănească, având satisfacția de a vedea durere în ochii lui pentru câteva secunde, după care privirea lui s-a întunecat.

-Dacă doar asta te face să te răzgândești, asta voi face! Nevoia de tine m-a făcut să spun asta! a zis el privind-o cu o tandrețe care o topea.

-Bine, fie, vin cu tine acum, dar atât. Să nu se mai repete lucrul ăsta! a răspuns ea nervoasă, mai ales fiindcă el îi zâmbea provocator.

Kelly a mers să plătească produsele și l-a urmat apoi la mașina lui, unde și-a pus centura cu mâinile tremurânde, după care a privit pe geamul mașinii, fiind decisă să nu se uite la el.

-Unde mă duci? a întrebat curioasă.

-În locul în care te simți în largul tău: la clubul de echitație! i-a zis Rashid zâmbindu-i, căci ea îl privea în sfârșit.

-Și de unde știi tu că acolo mă simt eu în largul meu? i-a răspuns ea, iritată fiindcă el avea dreptate.

-Ți-am zis că știu multe lucruri despre tine, Kelly, a zis el atingându-i ușor mâna, mângâindu-i degetele, dar ea și-a retras mâna, simțind fiorii provocați de atingerea lui.

-Nu face asta, Rashid! Nu mă atinge, te rog! a spus oftând și respirând adânc.

-Nu mă pot abține! Când vine vorba de tine, nu mă mai recunosc nici eu! i-a mărturisit Rashid

privind-o, în timp ce îi deschidea portiera, căci între timp ajunseseră la club.

Kelly îl privea uimită, dar nu spunea nimic, oricum nu prea putea vorbi în acele momente și, oricum, i se părea că nu e nevoie să vorbească, pentru că el parcă îi ghicea gândurile dintr-o privire.

-Unde e toată lumea? a întrebat Kelly, știind că la ora aceea trebuia să fie prezenți cei care îngrijeau caii.

-Și-au terminat treaba și au plecat! Nu va mai fi nimeni aici până mâine! i-a răspuns privind-o concentrat.

-Și dacă animalele mai au nevoie de ceva, ce faci? a zis ea curioasă, mergând după Rashid spre boxele cailor.

-Mă ocup eu de ele! a spus el dându-și cămașa jos, rămânând la bustul gol.

-Nu îmi imaginam că un director ca tine se ocupă personal de cai, dacă e nevoie, a zis Kelly în timp ce stătea cu spatele la el.

-De fapt, tu nu știi multe lucruri despre mine.

Kelly, dar poți să îmi spui asta și uitându-te la mine! i-a zis Rashid râzând și venind în fața ei și observându-i roșeața din obraji, lucru care îl încânta.

-Eu... nu am vrut ca tu să te simți expus și de aceea m-am întors! i-a zis Kelly, gândindu-se rușinată că în ultimele zile a mințit mai mult decât a făcut-o vreodată.

-Nu îți mai face astfel de griji, îmi place să mă privești, i-a răspuns el zâmbind și mângâindu-i obrazul.

-Rashid... a zis ea închizând ochii pentru câteva secunde, dar apoi i-a deschis și s-a îndepărtat puțin. Era periculos să se afle la doar câțiva centimetri de el, să îi simtă parfumul și să își simtă bătăile inimii accelerate de prezența lui.

-Știu, știu. Vino cu mine! i-a răspuns Rashid zâmbindu-i, în timp ce o lua de mână.

-Unde, a întrebat Kelly precaută, însă nu și-a retras mâna din mâna lui. Se simțea atât de bine să meargă cu el așa, ținându-se de mână, chiar dacă știa că nu e potrivit să facă asta.

-Mergem să călărim! a zis el privind-o rapid și pregătindu-l pe Shadow, care sărea și necheza de bucurie.

-Dar de ce îl pregătești doar pe el, Shadow e calul meu, adică vreau să spun că...

-Ne vom plimba împreună cu Shadow! Vreau să îmi petrec ziua asta cu tine, Kelly! a zis el întrerupând-o și zâmbindu-i provocator, știind că nu îi va fi suficient doar atât.

-Dar... a zis ea gândindu-se că trebuie să meargă cu Ryan la cumpărături mai târziu.

-Niciun dar, Kelly! Nu mai fi atât de agitată și bucură-te de ziua asta, a zis el scoțându-l pe Shadow afară din boxă.

-Nu ar trebui să iei ceva pe tine, Rashid? a întrebat Kelly înghițind cu greu la gândul că el urma să o țină în brațe pe cal, fără tricou.

-Nu, nu mi-e rece, din contră, mi-e cald! i-a zis el zâmbindu-i și întinzându-i mâna să o ajute să urce pe cal.

-Dar eu sunt în rochie, a zis Kelly căutând un

pretext pentru a nu urca pe cal, alături de el.

-Nu contează, vino odată! i-a spus Rashid râzând și a urcat-o imediat pe cal, zăbovind puțin cu mâinile pe șoldurile ei până să îi dea semnalul lui Shadow să pornească. Kelly încerca să respire, să se concentreze la Shadow și să facă abstracție de faptul că Rashid ținea frâiele calului cu o mână, iar cealaltă mână se afla pe talia ei, ca să nu mai spună și de faptul că îi simțea corpul puternic lipit de corpul ei, prin materialul subțire al rochiei.

Cel puțin era o rochie lungă, se gândea Kelly, iar asta o făcea să se simtă puțin mai bine. Câteva minute nu a vorbit niciunul dintre ei, ci doar se plimbau și admirau peisajul.

-Nu îți fie teamă, nu voi merge mai repede! a zis Rashid, simțind că ea respiră mai greu, la fel ca el, de altfel. Stai liniștită, nu vreau să cazi din nou de pe cal! i-a mai spus lipind-o de abdomenul lui, încercând să reziste tentației de a o săruta pe gât și multor altor imagini excitante care îi treceau prin minte.

-Povestește-mi despre tine, a zis ea simțind nevoia să spună ceva, fiindcă tăcerea era greu de suportat, dar și din curiozitate. Încerca să ignore cât de bine era să îl simtă atât de aproape de ea,

precum și respirația lui caldă pe gâtul ei.

Rashid i-a dat părul într-o parte și i-a șoptit la ureche:

-Ce vrei să știi, Kelly? a întrebat el simțindu-și corpul încordat, corp care tânjea atât de mult după al ei.

-Totul! În general, desigur, a zis ea abia respirând, fiindcă avea fiori prin tot corpul din cauza lui, deși încerca să fie atentă la frumosul peisaj din fața lor.

-După ce tu ai plecat... a început să spună înghițind cu greu, am urmat cursurile unei facultăți de administrare a afacerilor, deși tatăl meu ar fi vrut să mă ocup de afacerile lui. La început a fost foarte furios, dar apoi m-a lăsat în pace, avertizându-mă că dacă nu îl ajut cu afacerile lui, nici el nu îmi va plăti facultatea. Așa am început să lucrez pentru a fi sigur că îmi voi îndeplini visul. Și am lucrat în domenii legale, o asigură Rashid, încordându-și maxilarul.

-Și... mama ta? Nu mi-ai povestit despre ea, a zis Kelly aproape zâmbind.

-A murit când eram mic, așa că nu am multe

amintiri cu ea, dar, din câte am văzut în poze, era o femeie frumoasă, iar de la diverse persoane am aflat că l-a iubit pe tatăl meu.

-Îmi pare rău, Rashid! a zis ea simțind că i se strânge inima pentru suferința lui. Nici nu putea fi altfel, din moment ce tu ești atât de... dar și-a mușcat limba realizând deodată ce era pe cale să spună.

-Cum sunt, Kelly, ce ai vrut să spui? a zis el mângâindu-i brațul cu tandrețe.

-Ă... nimic, nu mai contează, uită că am zis asta! a zis ea simțindu-se încurcată și emoționată ca o școlăriță.

-Dar chiar vreau să îmi spui, mă interesează părerea ta despre mine. Dacă nu îmi spui, te sărut, a zis lipindu-și buzele de gâtul ei.

-Rashid, te rog, nu glumi cu asta! l-a atenționat ea, încercând să se desprindă, dar era lipită de el cu amândouă mâinile, în timp ce Shadow stătea și păștea.

-Nu aș putea glumi cu asta, habibati! Mai ai doar o șansă să îmi spui, zisese el, atingându-i din nou gâtul cu buzele și mângâindu-i talia, simțind

cum dorința de a o avea era tot mai puternică.

-Frumos! Frumos, asta am vrut să spun, a zis Kelly furioasă pe momentul ei de slăbiciune. Ești mulțumit acum? a mai întrebat ea, dorind să îi îndepărteze mâinile de pe talia ei, dar Rashid și-a împletit degetele cu ale ei și o ținea așa, lângă el.

-Ei, vezi că se poate dacă vrei? Mă bucur că mă consideri frumos, dar și tu ești foarte frumoasă, Kelly. Ceea ce mă intrigă e faptul că te sperie ideea că te-aș putea săruta...

-Nu e adevărat! a zis ea, mințind.

-Nu te cred! a spus el începând să o sărute pe gât, simțind că nu se va ierta pe sine însuși dacă nu face ceea ce îi spune inima.

-Rashid! Încetează, te rog, dă-mi drumul! a zis Kelly cu un glas slab, căci o parte din ea savura felul în care el o săruta. Rashid îi dădea niște senzații pe care Ryan nu reușise să i le ofere, iar asta o neliniștea.

-Așa te sărută și el, habibati? Așa te simți și în brațele lui? Îl dorești la fel de mult cum mă dorești pe mine, jamil? Cine e cu adevărat în gândurile tale, ziua, dar și înainte să adormi și noaptea: el sau

eu? a întrebat Rashid printre sărutările pe care le presăra pe gât, înfiorând-o de plăcere pe Kelly. Știi că mi-aș dori să nu mai pleci și să rămâi aici cu mine, nu-i așa? El nu te va face niciodată fericită așa cum te-aș face eu, habibati. Chiar crezi că ne vom putea continua viețile, nefiind împreună? Nu pot suporta gândul că el te ține noaptea în brațe, când ar trebui să fiu eu în locul lui. Acum patru ani spuneai că mă vei păstra în inima ta, iar eu îți spuneam același lucru. Mai sunt acolo, habibati, mai sunt în inima ta? Ai idee că hayati¹ a fost ca un sahra² de când tu ai plecat, un deșert din care tot ce îmi doream era să ies și să te regăsesc, fiindcă tu ești baladi wahh hudu³ de care am atât de mare nevoie. Spune-mi că simți la fel ca mine, Kelly! i-a zis Rashid strângând-o tot mai puternic în brațe.

Kelly simțea că fiecare cuvânt de-al lui era ca un fier înroșit care îi atingea pielea și inima, iar o lacrimă i-a alunecat pe obraz la gândul că ar fi putut fi ceva frumos între ei dacă nu ar fi fost atâtea lucruri care să îi separe...

-Ce e asta, jamil? Plângi? De ce? Înțelegei cuvintele pe care ți le-am spus? a întrebat el, ștergându-i lacrima și sărutându-i obrazul.

-Am învățat câteva cuvinte mai demult...

¹ Hayati = viața mea

² Sahra = deșert

³ baladi wahh hudu = oaza mea de liniște

Rashid, du-mă acasă, doar du-mă acasă. Acum! a zis ea încercând să coboare de pe cal, iar el a urmat-o.

-Uită-te la mine, Kelly! a zis el ridicându-i bărbia, observându-i ochii triști. Vorbește cu mine, jamil. Am atât de multă nevoie de tine, i-a mai spus îmbrățișând-o, dar ea l-a respins.

-Te rog, du-mă acasă! i-a zis Kelly încercând să oprească lacrimile care îi invadau ochii. Rashid, te rog, pentru binele amândurora, încearcă să înțelegi că nu poate fi nimic între noi, a mai spus ea întorcându-se cu spatele la el și ștergându-și lacrimile. Este ultima dată când mai încerci să te apropii de mine, te avertizez, Rashid. Nu e moral și corect ceea ce îmi faci. Dacă îmi mai faci asta, voi pleca departe de aici și nu mă vei mai găsi niciodată, a adăugat Kelly, simțind că o doare fiecare cuvânt pe care îl spune.

-Te voi găsi oriunde te-ai duce, habibati, iar tu știi asta! Te duc acasă, dar nu voi renunța niciodată la tine, fiindcă știu ce simțim când buzele noastre se unesc și atunci când te îmbrățișez. Suntem meniți să fim împreună chiar dacă tu te opui! Când vei înțelege asta? a zis el, luând-o de mână, dar Kelly și-a retras mâna.

-De ce trebuie să fii atât de încăpățânat,

Rashid? Chiar nu poți accepta un refuz de la a femeie? a zis ea, mergând spre mașină.

Rashid a ajuns-o din urmă și a prins-o de braț.

-Nu, fiindcă știu că îți dorești același lucru ca și mine, Kelly și te voi face să recunoști asta, i-a zis el sărutând-o cât de tandru putea, în timp ce o înlănțuia cu brațele lui.

-Cum îndrăznești să mă săruți iar? a zis ea furioasă, atât pe el, cât și pe reacțiile corpului ei. Tremura când Rashid o atingea, o săruta și o îmbrățișa.

-Fiindcă e atât de bine când te sărut, mai ales că te simt tremurând în brațele mele! Până la urmă, dacă e vorba de Ryan, voi doi nu sunteți căsătoriți, iar tu nu arăți ca o femeie îndrăgostită, Kelly.

-Totul e rodul imaginației tale bolnave, Rashid! Dă-mi drumul! a zis ea, ieșind din brațele lui, însă era îmbrățișată din nou.

-Dacă tot vorbim despre boli, spune-mi Kelly, de ce ai nevoie să mergi la psiholog? Da, știu și asta, i-a zis el, văzându-i privirea ulmită. Ce se întâmplă cu tine, habibati?

-Nu te privește pe tine, așa cum nu te privește nimic din ceea ce fac, Rashid! Ascultă-mă, dacă vrei putem încerca să fim amici, dar...

-Interesantă ofertă, dar sunt nevoit să te refuz. Nu te-aș putea vedea niciodată ca pe o prietenă, Kelly! Pe o prietenă nu o dorești și nu o vrei lângă tine așa cum simt eu în legătură cu tine, i-a zis Rashid mângâindu-i obrazul. Respiră, jamil, nu am de gând să te am acum, aici. Te duc acasă, stai liniștită! a adăugat el privind-o cu o dorință pe care nu o mai putea ascunde și a lăsat-o din brațe.

Kelly nu a scos o vorbă tot drumul. Era furioasă pe ea însăși: pe de o parte era atât de atrasă de el și tentată să se lase în voia sentimentelor, dar pe de altă parte nu putea face acest lucru, iar lupta interioară pe care o ducea o destabiliza uneori.

Nici Rashid nu spunea nimic, dar o privea cu coada ochiului când avea ocazia. Kelly îi părea atât de vulnerabilă, încât ar fi vrut să o îmbrățișeze și să nu îi mai dea drumul vreodată din brațele lui. Când au ajuns acasă, Kelly a descuiat ușa, iar el a urmat-o înainte ca ea să se opună.

-Bine, sunt acasă acum, mulțumesc fiindcă m-ai adus, dar Ryan trebuie să sosească, așa că te rog să pleci, i-a zis ea așezându-se pe canapea,

privindu-l cu o anumită curiozitate, dar și cu o doză de teamă.

-Voi pleca, dar nu înainte de asta! a zis Rashid venind spre ea și începând să o sărute cu blândețe, gustându-i buzele într-un fel în care distrugea puțin câte puțin bariera pe care Kelly o stabilise între ei. Rashid a sărutat-o apoi pe gât, lăsându-i urme fierbinți pe piele și a îmbrățișat-o mângâindu-i spatele și coborându-i de pe umăr o bretea a rochiei, după care i-a sărutat umărul.

-Oprește-te, Rashid, te rog! a zis ea ametră de vârtoarea senzațiilor care o cuprindeau. Și-a ridicat breteaua înapoi pe umăr și l-a privit temătoare.

-Nu m-aș mai opri, jamil. Aș putea face asta zi și noapte și tot nu m-aș sătura să îți gust și să îți simt trupul. Spune-mi că nu simți ceva aici când te ating, a zis Rashid, mângâindu-i abdomenul. Kelly și-a închis ochii savurând pentru o clipă senzația pe care el i-o oferea. Se simțea atât de bine și atât de vinovată în același timp.

Rashid și-a așezat capul pe abdomenul ei și apoi a sărutat-o, iar ea îl simțea prin materialul subțire al rochiei, mai ales că el era tot la bustul gol.

-Rashid, te rog, trebuie să pleci! a zis ea, respirând greu.

-Când vei înceta farsa asta? Când vei înceta să ne mai chinui pe amândoi, jamil? Tu nu ai idee că îmi doresc să te am în fiecare noapte și să te acopăr cu sărutările mele? Dacă nu simțea nimic pentru mine nu mi-ai fi permis să stau așa, ca acum, i-a spus el mângâindu-i abdomenul și privind-o.

-Ai dreptate, Rashid! A fost doar un moment de slăbiciune care nu se va repeta! a zis ea, ridicându-se ca arsă de pe canapea. Te rog să pleci și să nu îmi mai vorbești așa. Acum! a mai spus Kelly, simțind nevoia să îl țină la distanță.

Rashid s-a ridicat privind-o uimit, dar a îmbrățișat-o din spate, punându-și brațele exact sub sâni ei.

-Într-o zi nu mă vei mai opri, jamil, iar atunci vom fi amândoi fericiți cu adevărat, i-a spus Rashid, sărutând-o încă o dată pe gât, după care a plecat trântind ușa.

Kelly și-a închis ochii și a rămas pe loc câteva clipe, iar apoi s-a așezat pe canapea și a început să plângă ușor, gândindu-se că viața e atât de nedreaptă cu ea: când a început să aibă o viață cât

de cât normală, Rashid a apărut din nou, începând să o tulbure. Nu știa cât va mai rezista să îl înfrunte și să se convingă chiar și pe ea însăși că nu simte nimic pentru el.

Câteva ore mai târziu, Kelly se afla la cumpărături cu Ryan, care nu era sigur care dintre cele două costume pe care și le-a ales îi venea mai bine.

-Acesta îți vine foarte bine! a zis Kelly privindu-l cu atenție, încercând să se concentreze, deși gândurile ei erau în altă parte. Ryan avea în acel moment un costum de culoare albastră, iar cămașa era albă.

-Dacă tu spui, atunci rămâne asta, a zis el intrând din nou în cabina de probă.

Kelly își privea ceasul. S-a făcut deja seară și trebuia să ajungă acasă. Nu îi venea să creadă că mâine va asista la nunta surorii ei, Ariana. Nu o mai văzuse de câteva luni și abia aștepta să o revadă. Spera din toată inima să fie fericită alături de Casey Mitchell, iubitul ei. Nu avea nicio îndoială că așa va fi, mai ales că, din cât a reușit să îl cunoască pe viitorul ei cumnat, acesta părea o persoană potrivită pentru Ariana. Kelly și-a amintit ziua în care sora sa i-a povestit cum l-a cunoscut pe Casey. El a venit la sala de gimnastică

unde lucra ea ca antrenoare de aerobic, iar el era noul instructor de gimnastică. Ryan a ieșit în scurt timp din cabina de probă și arăta foarte bine în blugii negri și cămașă albă.

-Ce ai spune să mergem la cofetărie, știu că îți place să mergem acolo atunci când avem ocazia, a zis punându-și brațul în jurul taliei ei.

-Îmi pare rău, Ryan, dar acum nu îmi doresc decât să ajung acasă! i-a zis Kelly, simțind deodată nevoia să fie singură.

-Bine, te conduc acasă! a zis el, după care au plecat în grabă.

Capitolul 5

În ziua următoare, Kelly se afla în mașină cu Ryan, Jane și Antonio, în drum spre casa mamei ei. Ea și Jane stăteau pe locurile din spate, Ryan conducea, iar în dreapta lui se afla Antonio. Vremea era frumoasă, iar ei îi plăcea acest lucru. În timp ce Ryan conducea, ea admira peisajul, simțindu-se dornică să își revadă mama și sora și să asiste la nunta acesteia. Nu mai fusese de ceva timp la o nuntă, iar astfel de evenimente o emoționau de fiecare dată, chiar dacă nu lăsa să se vadă.

-Cum te simți, Kelly? a întrebat Ryan atingându-i ușor mâna.

-Bine! a zis ea, răspunzând mecanic la întrebare. Avea impresia că s-a obișnuit deja cu asta, să se amăgească pe ea însăși că e bine, că va fi bine, când, de fapt, în loc să trăiască, doar există. Însă nu voia să se mai gândească la lucruri triste, ci să se bucure de revederea celor două persoane la care ținea.

Drumul s-a parcurs repede fiindcă cei patru tineri au povestit încontinuu.

-Abia aștept să o văd pe Ariana mireasă! a zis Jane entuziasmată.

-Și eu, i-a spus Kelly zâmbind.

La un moment dat, ei au ajuns la destinație. După ce au coborât din mașină au fost întâmpinați cu îmbrățișări calduroase de către Helena și Ariana.

-Bine ați venit, vă așteptam de ceva vreme! a zis Helena, îmbrățișându-și fiica pe care nu o mai văzuse de câteva luni.

-Bine că mă mărit, căci altfel cine știe când

mai veneai pe aici, a zis râzând Ariana, după care a strâns-o în brațe pe Kelly.

-Nu exagera, știi că atunci când am timp vin aici, a zis ea, îmbrățișându-și sora la rândul ei. După ce s-au îmbrățișat cu toții, Helena i-a invitat să mănânce, fiindcă în mod sigur le era foame după un drum atât de lung.

-Și, cum a fost drumul până aici? a zis Helena curioasă.

-Aglomerat, a zis Kelly, savurând gustul mâncării.

-Când primim invitație la nuntă de la voi? a zis Ariana cu un zâmbet în colțul buzelor, în timp ce își ducea o șuviță roșcată după ureche.

-Mereu atât de directă! a zis Kelly privind-o, simțindu-se puțin încolțită.

-Iar tu mereu atât de serioasă! a zis Ariana, râzând și tachinând-o.

Ușa s-a deschis, iar Casey și-a făcut apariția în bucătărie, mergând spre Ariana pe care a sărutat-o rapid pe buze.

-Bună, tuturor! Întrerup ceva? a întrebat în timp ce se așeza la masă.

-Nu, deloc, ai ajuns la timp pentru o nouă rundă de tachinări între surori! a zis Helena râzând.

Ariana a vrut să se ridice și să îi aducă și lui o farfurie, dar el a oprit-o.

-Îmi iau eu, stai liniștită și mănâncă, a zis Casey privind-o cu drag, lucru care a fost observat de toți cei care erau acolo. Ariana a zâmbit și a continuat să mănânce, iar apoi l-a prezentat pe Casey lui Antonio.

-Deci mâine e marele eveniment. Cum se simte mireasa? a zis Jane zâmbitoare.

-Cred că se vede pe mine, a răspuns ea, simțind că radiază de fericire, iar Casey a prins-o de mână și i-a sărutat-o. Abia aștept ziua de mâine, a mai spus Ariana zâbind și simțind că i se umezesc ochii, iar femeile din încăperea simțeau același lucru.

-Haideți să vă arăt camera, a zis Helena către Jane, simțind că trebuie să destindă atmosfera. Jane a urmat-o pe Helena, iar băieții au plecat să

vadă împrejurimile.

-Deci cum merg lucrurile între tine și Ryan, Kelly? a întrebat Ariana atunci când au rămas doar ele în bucătărie, în timp ce strângeau de pe masă.

-Bine! a zis ea repede, în timp ce se ocupa de spălatul farfuriilor.

-Ești sigură? a întrebat Ariana, privind-o cu atenție.

-Da, de ce nu aș fi? a zis Kelly, adoptând un ton nepăsător.

-Poate fiindcă nu îl privești așa cum îl privesc eu pe Casey, a răspuns visătoare.

-Există mai multe tipuri de iubire, Ariana! a zis Kelly, dorind să pară mai dură decât era de fapt.

-Vreau doar să fii fericită, surioară! a spus Ariana, îmbrățișând-o.

-Și eu vreau ca tu să fii fericită, i-a spus Kelly cu sinceritate.

LORENA LENN

-Abla aştept să vă văd în şinutele de domnişoare de onoare pe tine şi pe Jane!

-Şi eu, a spus şi Kelly zâmbitoare. Cine te va duce la altar? a întrebat ea curioasă.

-Un prieten foarte bun de-al lui Casey, a zis Ariana simţind că se întristează puţin deodată. Kelly a privit-o şi a ştiut cauza tristeţii surorii sale. Ar fi vrut să fie condusă la altar de către tatăl ei, dar acest lucru era imposibil.

-Vino aici! a zis Kelly, îmbrăţişându-şi strâns sora. Totul va fi bine. El ne vede de acolo, de sus şi sunt sigură că e alături de noi, a spus simţindu-şi vocea frântă. Tatăl lor le lipsea chiar şi acum, după atâţia ani de când nu mai era lângă ele.

-Mulţumesc, Kelly! Hai să mergem afară sau vom plânge şi vom fi date dispărute de către băleşi.

-Ai dreptate! Haide, să mergem afară! E o vreme atât de frumoasă, sunt sigură că va fi la fel şi mâine! a zis ea regăsindu-şi zâmbetul.

Cele două surori au mers apoi în curte, aşezându-se pe scaune, în foisorul încăpător de lângă casă. Seara a venit pe nesimţite, iar după

CÂND TRECUTUL REVINE

se au servit cina, au mers cu toţii în camerele lor. După ce a sărutat-o lung pe Ariana, Casey a plecat acasă urmând să se revadă în ziua următoare pentru a-şi uni destinele şi pentru a se iubi pentru totdeauna.

-Ştii că asta e prima dată când dormim împreună, a zis Ryan luând-o în braţe pe Kelly atunci când au ajuns în cameră.

-Da, ştiu! a zis Kelly simţindu-se emoţionată. Era pentru prima dată când dormea cu un alt bărbat în afară de Rashid. Gândul care o ducea la el o tulbura din nou, dar poate că Ryan îi va alunga amintirea, se gândea ea cu speranţă.

Ryan s-a dus să facă un duş, iar apoi a mers şi Kelly, fiind conştientă de privirea lui doritoare. În timp ce Kelly făcea duş, îşi amintea vorbele lui Rashid:

Să nu mă uiţi niciodată, habibati...

Kelly a strâns din ochi, dar o lacrimă i-a curs pe obraz, căci a re trăit toate momentele cu el, inclusiv cele recente, iar acestea erau cele mai intense şi încărcate de sentimente diverse. Când a terminat duşul, Kelly a mers în cameră, aceeaşi cameră de când era mică, camera copilăriei sale.

LORENA LENN

Când era mică, acum patru ani, își imagina de atâtea ori că singurul bărbat care va intra în camera ei va fi cel pe care îl iubește cu adevărat. Însă viața nu era un basm, oricât și-ar fi dorit, se gândea ea în timp ce mergea spre pat, acolo unde o aștepta Ryan.

Kelly s-a întins în pat, iar Ryan a început să o sărute.

-Ești frumoasă, Kelly! Ți-am mai spus asta? a întrebat-o el, privind-o cu drag.

-Da, Ryan, mi-ai mai spus, a zis ea, încercând să zâmbească. Și tu ești foarte frumos, a completat și ea, după care l-a sărutat, încercând să se piardă cu totul în el și să îi dăruiască mai mult. Kelly a închis ochii și s-a lăsat în voia sărutărilor lui Ryan, iar el o săruta și o atingea încet, mângâindu-i trupul care era acoperit doar de o cămașă subțire de noapte. Ea îi simțea mâinile pe abdomenul ei, iar la un moment dat mâinile lui au urcat încet spre sâni, dar ea l-a oprit, simțind că e de ajuns.

De fapt, simțea că nu poate să îl lase să o atingă, pur și simplu nu putea. Corpul ei nu reacționa la atingerile lui sau cel puțin nu așa cum reacționa atunci când era Rashid lângă ea. Nu suporta faptul că el apărea mereu în gândul ei, chiar și

CÂND TRECUTUL REVINE

când încerca să șteargă amintirea sărutărilor și mângâierilor lui.

Kelly i-a dat mâinile lui Ryan la o parte, știind că se comportă prosteste în opinia lui, dar simțea un blocaj emoțional pe care nu îl putea depăși. Ryan și-a trecut mâna prin păr, a înghițit în sec, dar nu i-a spus nimic. În schimb, a luat-o în brațe.

-Noapte bună, Kelly! a spus el deja obișnuit cu reacțiile ei. Însă asta nu însemna că o înțelegea. Spera doar ca, odată cu trecerea timpului, să ajungă să o înțeleagă, căci nu reușea să dezlege misterul care o învăluia.

-Noapte bună, Ryan! zisese ea sperând să nu se încurce vreodată și să spună alt nume în loc de Ryan...

Deși Ryan era cel care o ținea în brațele lui, lipită de corpul său, în gândul și în inima ei, Kelly își imagina că cel care o ține astfel este același căruia i-a dăruit inima ei acum patru ani...

Kelly se învinovătea pentru toate astea, dar nu avea cum să lupte împotriva a ceea ce simțea cu adevărat. Trebuia să ia o decizie finală cât mai repede, altfel simțea că va înnebuni cu totul dacă va mai continua să lupte cu ea însăși.

Astfel, ea a adormit cu greu gândindu-se la Rashid și la cât rău îi face fiindcă nu o lasă să continue viața în liniște, alături de Ryan.

Capitolul 6

În ziua următoare, Kelly, Jane și Helena o ajutau pe Ariana să se pregătească.

-Ești foarte frumoasă, Ariana! a zis Kelly, privind-o cu drag.

Ariana purta o rochie tip prințesă, iar părul era strâns într-un coc, din care ieșea o șuviță într-o parte.

Ea s-a mai privit o dată în oglindă și i-a plăcut ce vede. Arăta fabulos și era convinsă că și lui Casey îi va plăcea.

-Ești minunată, Ariana! a spus Helena îmbrățișând-o, iar Jane și Kelly au făcut la fel.

-Haide, du-te acolo și ia-ți prințul! i-a zis Jane zâmbitoare.

-Unde ți-e cavalerul? a întrebat Kelly, privindu-se la rîndul ei în oglindă. Părul ei șaten era întins,

Iar rochia roșie îi venea superb, nefiind nici prea decoltată, nici prea scurtă, ci exact așa cum îi plăcea.

-Mergeți înainte, vine și el imediat! Casey m-a sunat acum câteva minute să mă anunțe!

Cele trei femei au ieșit din cameră și au pășit încet, dar sigur spre mașină, unde Ryan și Antonio le așteptau, iar Ariana urma să vină cu prietenul lui Casey. După un drum care a durat cam jumătate de oră, au ajuns cu toții la locul unde urma să aibă loc ceremonia.

Jane și Kelly au intrat primele în biserică și au pășit încet spre locul din apropierea mirilor, acolo unde Casey aștepta deja. Ele purtau în mâini niște buchete mai mici de flori albe, fiind urmate de Antonio și Ryan.

Biserica era plină de flori și de invitați care așteptau ceremonia. Kelly a înaintat emoționată spre locul unde urma să rămână apoi, privind încântată tot ceea ce o înconjura. Totul era atât de frumos, de minunat, de perfect... se gândea zâmbind, gândindu-se pentru o secundă la ea în postura de mireasă.

După câteva minute, cele două domnișoare de onoare au ajuns la locurile lor, s-au oprit, iar cei

doi cavaleri ai lor au făcut același lucru, oprindu-se în fața mirelui. Și-au zâmbit cu toții, iar acum așteptau sosirea miresei.

În scurt timp, Ariana și-a făcut apariția la brațul cavalerului ei, lăsându-i pe toți uimiți de încântare. Ea venea ușor, privind atentă în jurul ei, iar apoi și-a îndreptat toată atenția asupra lui Casey, și amândoi s-au privit cu drag.

Kelly o privea fericită și încântată pe sora ei, dar a simțit că rămâne fără aer când a văzut că sora ei era condusă către mirele ei de către cavalerul de onoare misterios, prietenul lui Casey. Rashid Al'Khalla, iar el a privit-o neîncetat, zâmbitor, încă de când a intrat în biserică alături de sora ei.

După ce a trecut de starea de uimire văzându-l tocmai pe el alături de sora ei și trecându-i prin minte o mulțime de întrebări, Kelly s-a pomenit privindu-l cu atenție, analizându-l, iar aerul era tot mai puțin în biserică, deși ușile erau deschise.

Rashid arăta atât de bine în costumul gri, iar cămașa albă nu făcea decât să îi sporească frumusețea, punându-i în evidență bustul. Într-un cuvânt, era cuceritor ca de fiecare dată, s-a gândit Kelly muștrându-se în gând.

Kelly a privit apoi cum Rashid o încredințează pe sora ei mirelui, lui Casey, iar apoi rămâne acolo, fiind chiar față în față cu ea și privind-o așa cum doar el putea să o facă, zdruncinând-o pe interior. Kelly și-a îndreptat apoi atenția asupra mirilor, căci slujba a început.

În timpul slujbei, ea era conștientă de privirea lui Rashid ațintită asupra ei, dar și de felul în care o privea Ryan și s-a simțit puțin incomod.

Slujba a fost minunată și emoționantă, iar atunci când mirii și-au dat primul sărut ca soț și soție, un impuls a făcut-o pe Kelly să privească în ochii lui Rashid. A simțit un fior care a străbătut-o prin tot corpul, căci și el o privea cu o intensitate care o intimida, dar o și fermeca în același timp, oricât ar fi vrut să se opună și să fie rațională. Era tot mai conștientă că, atunci când era vorba de Rashid, rațiunea nu o mai ajută, iar asta o îngrozea.

După slujbă, mirii au fost felicitați de către invitați, iar când Kelly i-a felicitat la rândul ei, îmbrățișându-i, Ariana i-a spus cu un zâmbet larg pe chip:

-Draga mea soră, Kelly, acesta este cel mai bun prieten al lui Casey. Fă cunoștință cu Rashid Al'Khalla.

Când Rashid a vrut să o ia de mână, ea și-a ținut mâna lipită de corp.

-Ne cunoaștem, Ariana, a zis Kelly cu o voce mai joasă decât de obicei, uitând că trebuie să zâmbească, în timp ce el stătea în fața ei și o privea.

-Dar ce serioasă ai devenit, surioară! a zis Ariana, observând schimbarea bruscă a surorii ei. Cu atât mai bine dacă vă cunoașteți, a mai spus ea privind-o.

-Este de fiecare dată o plăcere să te revăd, Kelly, a spus Rashid zâmbitor, luându-i mâna și sărutând-o, sub privirea ei întunecată, nebănuind parcă efectul pe care îl avea asupra ei. Iar tu, Ariana ești o mireasă superbă. Prietenul meu Casey a făcut o alegere foarte bună, a mai zis el cu un glas cuceritor. Ariana i-a zâmbit fericită, iar apoi a primit cu drag felicitările celorlalți invitați.

-Frumoasă ceremonie, nu-i așa, Kelly? a întrebat Rashid, privind-o din nou cu o concentrare care o făcea să simtă că nu e suficient loc acolo pentru ei doi.

-Da, foarte frumoasă! Mă scuzi, eu trebuie să plec la sala unde va avea loc petrecerea, a zis ea, încercând să aibă un ton neutru, după care s-a

întors, îndreptându-și umerii și plecând de lângă el. Înainte de a se întoarce, Kelly a reușit să vadă cu coada ochiului că el se uita după ea, iar asta a făcut-o să respire adânc și să se grăbească spre Ryan, care o aștepta.

Au mers apoi cu toții spre sala unde urma să fie petrecerea de nuntă, iar odată ajunși acolo, și-au ocupat cu toții locurile. Sala arăta magnific, cu decorațiunile specifice unei nunți. Ariana privea cu încântare totul, iar Casey a început să o sărute în timp ce dansau dansul mirilor.

-S-a întâmplat ceva, Kelly?

Kelly a auzit ca prin vis vocea prietenei ei, Jane. Era atentă la cei doi îndrăgostiți care dansau și se sărutau fericiți, încercând să ignore faptul că Rashid era așezat la doar câteva scaune distanță, aproape vis-a-vis de ea, la aceeași masă.

-Scuză-mă, nu eram atentă. Ce spuneai? a întrebat ea, simțindu-se puțin vinovată.

-Te întrebam ce e cu tine, arăți de parcă ai fi văzut o fantomă! a zis Jane, privind-o atentă.

-Asta fiindcă așa mă simt, a zis Kelly, adunându-și curajul și privind-o pe Jane.

-De ce spui asta, la ce te referi? a întrebat Jane nelămurită.

-L-ai văzut pe cavalerul de onoare al surorii mele?

-Te referi la bărbatul acela fermecător după care aproape că aş suspina şi eu dacă nu aş avea inima ocupată deja? În mod sigur l-am văzut, a zis Jane zâmbind.

-Jane, nu e amuzant. El e Rashid, a zis Kelly serioasă, evitând să privească din nou spre el.

-Acel Rashid? a întrebat Jane uimită. Zâmbetul i-a pierit când a văzut chipul trist al prietenei ei.

-Da, a zis Kelly văzând că se apropie Ryan de masa lor.

-Cum se poate aşa ceva? a zis Jane surprinsă.

-Fiindcă se pare că el şi cumnatul meu sunt prieteni, foarte buni prieteni, a spus Kelly, simţindu-se uşor agitată.

-Ce ironie a sorţii, draga mea! Numai tu poţi să ai norocul ăsta! a zis Jane, compătimind-o.

-Da... oricum vine Ryan, aşa că... mai vorbim altă dată despre asta, a zis Kelly, prudentă.

-Ce mai face cea mai frumoasă femeie de la petrecerea asta? a zis Ryan, înconjurând-o pe Kelly cu braţele lui şi sărutând-o pe obraz.

-Încercam să mă decid dacă să gust din aperitiv sau să mai aştept, a zis ea zâmbindu-i, moment în care a văzut cum Rashid o fixa cu privirea, iar asta a făcut-o să se concentreze asupra lui Ryan.

-Până te decizi, haide să dansăm, a zis Ryan zâmbitor.

-Bine, a zis ea făcând un efort să se relaxeze în timp ce se ridica de pe scaun şi se lăsa condusă de el printre ceilalţi invitaţi care dansau.

-Eşti foarte frumoasă, Kelly. Cum te simţi? a întrebat Ryan, ţinând-o de mijloc şi dansând în ritmul melodiei lente, savurând apropierea lor.

-Mulţumesc, dar şi tu arăţi foarte bine, Ryan! Sunt bine, de ce întrebi? a zis Kelly, văzându-i pe Jane şi Antonio, care dansau aproape de ei, dar şi pe sora ei care dansa cu Rashid.

-Păreai puţin tristă atunci când m-am apropiat

de tine și de Jane, acolo, la masă, i-a zis Ryan, în timp ce îi atinge obrazul.

-Ți s-a părut. Sunt bine, stai liniștit! a zis Kelly zâmbindu-i, pentru a-l liniști. Încerca să se bucur de el, de dansul acela, de gesturile lui frumoase, însă parcă nimic nu mai era suficient.

În ultima vreme, parcă nu mai știa ce își dorește cu adevărat, iar asta o deruta. Știa că de obicei e rațională și atentă să nu facă ceva greșit, dar avea momente pe care nici ea nu și le putea explica.

La finalul dansului, Kelly a ieșit din sală. Simțea nevoia să fie singură, să respire aerul răcoros al nopții și să se regăsească.

Odată ajunsă afară, ea a mers până în dreptul unei balustrade de care s-a sprijinit, închizând ochii și inspirând aerul care o răcorea așa cum își dorise. Era pregătită să se întoarcă în sală, când o voce a făcut-o să tresară.

-Aici te ascunzi, Kelly?

Ea s-a întors repede și l-a văzut pe Rashid stând la câțiva metri de ea. Nici măcar nu l-a simțit venind, iar asta a surprins-o.

-Nu mă ascund, am ieșit puțin, i-a răspuns Kelly, încercând să își controleze bătăile inimii.

-Nu e puțin cam rece pentru ca tu să stai așa, doar în rochia aia? a întrebat el, venind încet, dar sigur spre ea.

-Sunt bine, a zis ea clipind des, căutând în mintea ei o cale de a pleca repede înapoi. Nu își putea asuma riscul ca el să fie acolo, atât de aproape, hipnotizând-o cu privirea lui, în timp ce ea simțea că nu mai poate să facă niciun pas.

-Ești bine, Kelly, chiar ești? a întrebat el, ajungând lângă ea.

-Da, sigur, de ce nu aș fi? i-a răspuns Kelly înghițind greu, căci Rashid s-a așezat lângă ea și își ținea brațele încrucișate.

-Te-am surprins din nou azi, nu-i așa? a întrebat el, fixând-o cu privirea.

-La ce te referi? l-a întrebat ea, neputându-se abține.

-Nu te așteptai să fiu chiar eu cavalerul de onoare al surorii tale și prietenul cel mai bun al lui Casey, adică unul ca mine, nu-i așa? a zis Rashid,

iar în vocea lui ea a simțit o urmă de tristețe.

-Nu sunt eu în măsură să am o opinie în legătură cu tine, Rashid. Ceea ce faci, ceea ce ești te privește și nici eu sau altcineva nu ar trebui să te facă să te simți într-un anumit mod. Adică nu ar trebui să permiți nimănui să facă asta. Tu ești diferit de ceilalți din anturajul tatălui tău, așa că... trebuie doar să încerci să fii mai puternic, mai fericit și împăcat cu tine însuși, i-a spus Kelly nevenindu-i să creadă că vorbește astfel cu el, în loc să plece de acolo cât mai repede.

-Și tu? Tu ce crezi, mă poți ierta pentru greșelile tatălui meu? i-a zis el, privind-o într-un fel ciudat.

-Nu am pentru ce să te iert și nici ce să îți reproșez, Rashid. Tu ai fost singurul care s-a purtat într-un mod uman cu mine... a spus ea închizând ochii, simțind că se eliberează încet, încet de niște lucruri adânci din sufletul ei.

-Kelly, mă bucur să aud asta, dar va trebui să mă ierți pentru tot ce voi face de acum înainte, fiindcă intenționez să îmi țin cuvântul dat atunci când te-am revăzut la clubul de echitație, i-a zis el hotărât.

-Nu ar trebui să te mai gândești la asta, Rashid! i-a spus ea, știind la ce se referă. Te rog, încearcă să fii rațional și să găsești femeia care să te facă fericit fiindcă meriți asta, chiar și eu cred asta! a adăugat Kelly, încercând să zâmbească, dar nu a reușit, căci el o privea tot mai serios în timp ce venea lângă ea.

-Nu am să reușesc să fac ceea ce îmi ceri. Crede-mă că am încercat! Am încercat să te uit și să mă consolez cu alte femei, dar nu am făcut decât să îmi fac rău singur, căci nicio altă femeie nu e ca tine. Doar cu tine voi putea fi fericit cu adevărat, Kelly, iar tu știi asta. Și pentru tine e la fel, sunt sigur. Dacă simțeai ceva pentru blondul ăla care te însoțește, nu îmi acordai nici măcar un minut din timpul tău pentru a mă asculta, i-a zis el, luând-o de mână.

-Eu am crezut că putem sta de vorbă ca doi oameni civilizați, dar se pare că nu e așa, a zis ea cu tristețe, încercând să își elibereze mâna din mâna lui, dar el nu i-a dat voie. Trebuie să plec, Rashid, dă-mi drumul, te rog! i-a mai spus Kelly, luptându-se din nou cu sine.

-Pentru început vei dansa cu mine în seara asta. Doar un dans, atât îți cer, deocamdată! a zis el, aducând-o în brațele lui.

-Rashid, ești conștient că nu poți dicta viețile oamenilor din jurul tău? I-a întrebat Kelly, simțind cum îi bate inima și simțindu-i și bătăile inimii lui.

-Nu vreau asta, dar te vreau pe tine, iar asta nu se va opri nici azi, nici mâine! Când vei înțelege asta, jamil? Când unul ca mine își dorește o femeie, nimeni nu îl poate face să se răzgândească, nici măcar acea femeie, i-a zis Rashid apropiindu-se de buzele ei, savurând gustul acestora.

-Rashid! Te rog, nu mai face asta, nu înțelegi că e riscant pentru amândoi? a zis Kelly cu o ușoară disperare în glas.

-Nu îmi cere asta, e ca și cum mi-ai cere să renunț la o parte din mine, iar partea cea mai importantă din mine ești tu, Kelly! i-a spus el, atingându-i buzele cu buzele lui, din nou.

La un moment dat, fără tragere de inimă, el a eliberat-o din sărut. Nu voia să riște să fie surprinși de cineva, dar făcea asta doar de dragul ei.

-Dansează cu mine, Kelly! Nu e nimic rău în asta, i-a zis el zâmbindu-i, în timp ce o conducea către sală.

Kelly s-a lăsat condusă de Rashid pe ringul de dans, nemaiputând să spună ceva, iar acolo a dansat cu el, spunându-și că e doar atât, doar un dans nevinovat.

Și totuși, în clipa în care Rashid a luat-o în brațe, ea s-a lăsat purtată de vraja melodiei, dar și de cea a ochilor lui, ochi de care îi era atât de dor, de atâția ani... Pentru câteva minute, atât cât a durat melodia, ochii lor și-au spus mai multe decât buzele. Era ca și cum ar fi fost doar el și ea acolo, în sala aceea. Era ca și cum doar ei doi ar fi contat în acele momente, fără rațiune, fără bariere, fără renunțări, compromisuri și durere. Doar ei.

-Ești atât de frumoasă, Kelly! a zis Rashid admirând-o pe femeia din brațele lui. Ea i-a zâmbit, încercând să nu spună prea multe, permițându-și pentru câteva minute să se piardă în privirea lui, știind că lucrul ăsta o va urmări din nou mai târziu, în visele ei, așa cum se întâmplase și până atunci.

E atât de greu să te simți atât de aproape fără să pot să fac ceea ce îmi doresc cu adevărat, Kelly. De fiecare dată când ești lângă mine simt că nu e de ajuns doar atât... i-a mai spus el privind-o cu drag, mângâindu-i ușor spatele.

-Nu mai spune asta, nu mai vorbi, Rashid! Doar dansează și atât, i-a zis Kelly știind că i se pune un nod în gât fiindcă trebuia din nou să îl respingă.

Nu știa cât va mai putea face asta, nu știa cât îi va mai putea rezista celui pe care l-a avut în mintea, gândurile, visele și inima ei atât de mult timp, chiar dacă o eventuală acceptare a lui Rashid de către ea i-ar cauza suferință lui Ryan.

-Dacă aș fi știut cum să fac să te uit, aș fi făcut-o până acum, nu crezi? 'Ana 'ahabbuk, Kelly. Te iubesc așa cum nu te va putea iubi nimeni, niciodată! Când ai să înțelegi asta?

Kelly a fost cu totul luată prin surprindere de cuvintele lui. Știa că o dorește și că o voia pentru el, dar ceea ce tocmai îi spunea... era prea mult pentru ea. Cuvintele acelea însemnau prea mult pentru ea și nu știa cum să reacționeze, mai ales că timpul trecuse, iar ea avea un iubit, lucru care, teoretic, ar fi trebuit să conteze și să o țină cât mai departe de el.

Melodia a ajuns la final, iar Kelly aproape că a fugit din brațele lui. Din nou, simțea nevoia să fie singură, departe de toată lumea, dar mai ales de el. A mers repede afară, în curte, într-un loc mai

¹'Ana 'ahabbuk = Te iubesc

retras, sperând că va putea fi liniștită. A început să plângă, dorindu-și ca Ryan să nu o găsească în clipa aceea. Ar fi vrut să plece de acolo, dar nu putea să îi facă asta surorii ei. Trebuia să reziste până la finalul petrecerii, iar apoi să își continue viața, dar încă nu știa cum. Trebuia să facă o alegere, trebuia să își găsească liniștea sau va fi nevoită să trăiască în continuare în spatele unei măști, pentru totdeauna.

-Te-am găsit, aici erai! i-a zis Rashid, apărând deodată lângă ea.

-Cum ai știut că sunt aici? l-a întrebat ea, întorcându-se spre el după ce și-a șters lacrimile. Spera ca vocea să nu o trădeze, nu voia ca Rashid să știe că plânge din cauza lui.

-Bănuiam că trebuie să fii pe aici pe undeva, din moment ce am văzut că ai ieșit din sală, i-a zis el, cercetând-o cu privirea.

-Trebuie să mă întorc acolo! i-a spus Kelly, reținându-și cu greu suspinele.

-Ceea ce ți-am spus mai devreme era serios, adică am vorbit serios, Kelly. Nu suport să știu că vei rămâne în continuare iubita lui Ryan. Pentru tine nu a însemnat nimic ce ți-am spus? Chiar nu

simți nimic pentru mine?

-Rashid, tot ce pot să îți spun acum e că nu e momentul să vorbim despre toate astea. Nu acum, nu azi, te rog! a zis ea, privindu-l cu atenție.

-Bine, am înțeles! Măine vom vorbi despre toate astea, despre noi și vom lua o decizie împreună, fiindcă așa nu se mai poate continua, Kelly. Ai timp până mâine să te gândești dacă mă vrei sau nu în viața ta, iar dacă mă respingi îți promit că nu te voi mai deranja, ba chiar sunt dispus să plec înapoi în țara mea. Te rog doar să te gândești bine și să nu renunți la noi atât de ușor, doar din orgoliu sau din alte motive care nu țin exclusiv de ceea ce îți dorești cu adevărat, i-a mai zis Rashid, luând-o de mână și privind-o hotărât.

-Nu e nevoie să pleci de aici doar pentru mine! Spuneai că ai afaceri aici, a zis ea, după care și-a mușcat ușor buza, realizând că el putea interpreta vorbele ei în felul în care îi convenea lui. O surprindea cu vorbele lui, dar oare când nu făcea el asta? A impresionat-o încă de când l-a cunoscut.

-Dacă nu plec, știi prea bine că nu te voi lăsa în pace și nu vom putea fi liniștiți trăind așa! De aceea am hotărât astfel. De mâine vom încerca să

ne găsim liniștea pe care o merităm amândoi, într-un fel sau altul, dar vom face asta, Kelly. Îți aduci aminte ce mi-ai spus în ziua aceea? Mi-ai spus că nu mă vei uita niciodată și că voi rămâne mereu în inimă ta. Se pare că ai uitat, din moment ce ești atât de fericită cu Ryan, nu-i așa? Nu e nicio problemă, suntem oameni maturi acum și oricât ar dura, te voi uita și îmi voi trăi viața în continuare, departe de tine, dacă va fi cazul. Știu că atunci când ne-am revăzut prima dată ți-am spus că nu voi renunța la tine, dar am înțeles acum că nu poți forța pe cineva să te iubească, nu-i așa, Kelly? În cazul în care mă vei refuza, ne vom despărți ca niște buni prieteni, oricum, practic, nu am fost niciodată mai mult de atât. Voi renunța la tine, la iluzia mea, dacă va trebui, dar peste câțiva ani, dacă ne vom reîntâlni, chiar vom râde de toate astea, nu-i așa? i-a zis Rashid, sărutându-i mâna. Kelly era năucită. În urmă cu doar câteva minute îi spunea că o iubește, iar acum îi spunea toate astea... nu îi venea să creadă ce întorsătură au luat lucrurile. Nu spui nimic, Kelly? a întrebat-o Rashid ținând-o în continuare de mână și zâmbindu-i.

-Bine, ai dreptate. Vom face cum ai spus. Când și unde ne vom vedea mâine pentru a discuta? a întrebat Kelly uimită chiar și de ea însăși.

-Aici ai adresa hotelului la care sunt cazat.

Ne vedem mâine dimineață, la ora 08:00! Cu cât terminăm treaba asta mai repede, cu atât mai bine, nu crezi? a întrebat cu un zâmbet intimidant și provocator, în timp ce i-a dat biletul cu detaliile necesare. A! Aș mai dori ceva, doar așa, ca o ultimă favoare, de dragul prieteniei noastre, i-a mai spus Rashid serios.

-Ce? a întrebat ea agitată, punând biletul în poșetă.

-Asta, i-a spus Rashid lipind-o de el, după care a sărutat-o ca și când ar fi fost ultimul lucru pe care îl mai putea face.

Dacă la început sărutul lui a fost blând, la fel ca și altele pe care le-a mai primit de la el, pe măsură ce secunde treceau, îl prelungea tot mai mult, încercând parcă să îi ia totul, până și ultima firă de rațiune pe care o mai avea.

Rashid a adus-o tot mai aproape de el, înlănțuind-o cu brațele lui, de parcă nu i-ar mai fi dat drumul niciodată, în timp ce îi săruta buzele și îi mângâia obrazul, atingându-i în același timp și inima. Kelly se simțea tot mai atrasă în sărutul lui, care o făcea să uite de tot și de toate, ca de fiecare dată. Rashid a desprins-o de el, doar cât să îi poată spune:

-Să nu uiti asta, Kelly, fiindcă nu eu am să uit, indiferent de ce îmi vei spune mâine. I-a șoptit el după care a mai sărutat-o câteva momente bune, fără oprire. Kelly i-a acceptat sărutul, după care a plecat repede la petrecere, nu înainte de a observa zâmbetul de pe chipul lui Rashid.

-Unde ai dispărut? a întrebat Ryan preocupat, atunci când ea a revenit la masă.

-Am fost puțin afară, la aer, i-a spus ea respirând mai greu și evitând să îl privească în ochi.

Conștiința o avertiza din nou, dar pentru prima oară în viață era decisă să își urmeze inima, indiferent de consecințe. Își dorea să fie fericită, cu adevărat fericită, iar asta însemna că trebuie să fie alături de singurul bărbat care îi putea aduce fericire, dar și nefericirea în același timp. Rashid s-a întors și el după câteva minute, iar în orele care au trecut până la finalul petrecerii, atunci când nu discuta cu alți invitați, o privea cu drag pe Kelly.

-Rashid, povestește-ne o amintire din liceu pe care o ai cu Kelly, a zis Ryan la un moment dat, făcând-o pe Kelly să se foiască în scaun și să îl privească rugător, ca și cum i-ar fi transmis din

priviri să aibă grijă ce spune.

-Hmm, să mă gândesc, a zis el zâmbitor. Îmi amintesc că într-o zi, i-am oferit tricoul meu... cu autograf. Fiind căpitanul echipei de fotbal în liceu, tricoul meu era dorit de mai multe fete, a mai spus el privind-o intens, iar Kelly a ridicat o sprânceană, uimită, dar ușurată în același timp de capacitatea lui de a minți.

Și-au amintit amândoi în același timp împrejurarea reală în care el îi dăruise tricoul lui, întâmplare care o întrista chiar și în clipa aceea, dar și gestul său, care a surprins-o plăcut.

-Frumos din partea ta că i l-ai dăruit, dar cum de ai ales să i-l dai ei dintre atâtea fete? a întrebat Ryan curios.

-Fiindcă îmi plăcea simplitatea și sinceritatea ei, lucruri care nu prea existau la celelalte fete, a zis Rashid privind-o cu seriozitate, iar când Kelly l-a privit, a știut că el spune adevărul.

-V-ați cunoscut bine în liceu? a întrebat Ryan mai curios ca oricând, observând schimbul de priviri dintre ei.

-Nu foarte bine, dar ne respectam! a zis Rashid

sincer. Jane a luat-o apoi pe Kelly și au mers afară.

-De ce știe Ryan că tu și Rashid ați fost colegi de liceu când eu știu cu totul altceva?

-Fiindcă Rashid i-a zis așa lui Ryan pentru a-i explica de unde ne cunoaștem.

-Așa, deci! Să nu crezi că nu am observat că ai lipsit de la masă de vreo câteva ori, cel puțin. Ca să nu mai spun de felul în care tu și Rashid ați dansat! Arătați atât de îndrăgostiți, de frumoși și nu văd toate astea când ești cu Ryan. Spune-mi ce s-a întâmplat! i-a zis Jane privind-o, observând schimbările de pe chipul prietenei ei.

-Ești sigură că nu exagerezi puțin, ca întotdeauna? a zis Kelly cu un glas neconvingător.

-Da. Gesturile voastre și modul în care vă priviți spune totul, a zis Jane zâmbind. A vorbit cu tine în seara asta?

-Da! i-a spus Kelly, expirând printr-un oftat aerul pe care îl ținuse câteva secunde în plus în plămâni.

-Kelly!

-Ce e? a răspuns ea surâzând, știind prea bine ce voia Jane.

-Ce ți-a spus? Haide, spune-mi, știi că sunt nerăbdătoare să aflu!

-Că mâine trebuie să-i spun o dată pentru totdeauna dacă îl aleg pe Ryan sau pe el și că dacă îl refuz pleacă înapoi în țara lui! a zis Kelly privind în jos, simțind că inima îi bate mai repede.

-Oh, Kelly! Doar atât ți-a zis?

-Printre altele, mi-a zis că mă iubește și m-a sărutat, Jane. Îți vine să crezi? După atât de mult timp vine și îmi spune asta... a zis ea privind luna strălucitoare și plină.

-Kelly... povestea voastră nu e una obișnuită. Ce ai simțit când te-a sărutat? Ce vei face? a întrebat Jane, încercând să o sprijine cumva.

-Am simțit... totul... și încă mă gândesc la ce voi face în continuare! a zis Kelly deschizându-și inima în fața prietenei ei, privind-o cu atenție.

-Eu cred că deja te-ai decis! Orice ai alege, cel mai important e ca tu să fii fericită, indiferent de opinia celorlalți. Ai înțeles?

-Da! I-a zis Kelly zâmbindu-i. Haide să ne întoarcem sau băieții ne vor da dispărute, i-a mai spus ea încercând să pară relaxată, însă un tremur interior o străbătea când se gândea la ziua care urma, dar și la bărbatul care o privea pe furiș, aflat de cealaltă parte a mesei.

Orele au trecut apoi, iar la finalul petrecerii mirii au plecat în luna de miere, în uralele invitaților. Tinerii au plecat apoi spre casa mamei lui Kelly, după care s-au pus să se odihnească după o noapte lungă.

Kelly s-a foit în pat aproape toată noaptea. Nu a reușit să adoarmă decât foarte târziu. Se gândea cum să procedeze astfel încât să nu rănească pe nimeni, dar a ajuns la concluzia că e imposibil. Știa că odată cu ziua de mâine se va declanșa o furtună, dar simțea că alături de bărbatul potrivit va putea să treacă peste tot ceea ce va urma. Kelly era conștientă că viața ei este din nou într-un punct decisiv pentru ea și nu putea decât să spera că alegerea ei îi va aduce fericirea.

În ziua următoare, după o discuție cu Ryan, Kelly s-a urcat într-un taxi și a mers la hotelul unde era deja așteptată.

Odată ajunsă în fața camerei lui Rashid, a vrut

să bată, dar s-a oprit o secundă, găsindu-și cu greu curajul. Simțea că e pe cale să facă unul dintre cele mai importante lucruri din viața ei, iar inima ei bătea mai puternic ca niciodată. După un minut, Kelly a bătut la ușă.

Ușa s-a deschis, iar în fața ei a apărut Rashid, care arăta la fel de bine ca de fiecare dată, doar că ceva mai îngândurat.

-Bună, Kelly! Intră, te rog, a zis el privind-o dându-se la o parte pentru a-i face loc.

-Bună, Rashid! a spus ea simțind că tremură atunci când a trecut pe lângă el. S-a abținut cu greu să nu facă ceea ce i-a trecut prin minte în acel moment, dar trebuia să facă lucrurile cum trebuie. Trebuia să vorbească, să se lămurească, să se liniștească, o dată pentru totdeauna. Numai așa își puteau continua viețile, se gândea ea în acele momente.

-la loc, te rog! Vrei ceva de băut? a întrebat el stând încă în picioare, deși ar fi vrut să o sărute. Ar fi vrut asta foarte mult, dar știa că trebuie să aștepte și să o lase să vorbească. Știa că nici ei nu îi e ușor să se afle acolo, cu el, însă era ceva absolut necesar pentru amândoi.

-Un suc, mulțumesc! a spus Kelly ridicându-și privirea de pe geanta ei și privind-l. Simțea că bătăile inimii ei accelerează doar văzându-l și de fiecare dată când o săruta, ceva în ea se trezea și exploda. Pur și simplu asta era senzația pe care el i-o trezea.

Rashid a venit în scurt timp cu două pahare de suc pe care le-a lăsat pe măsuta din fața lor. Ei stăteau acum față în față, s-au privit câteva secunde, fără să poată spune vreun cuvânt.

-Deci... te-ai gândit la ce am discutat ieri, Kelly? a întrebat el după câteva secunde de tăcere apăsătoare.

Felul în care o privea aproape că o lăsa fără cuvinte, stând acolo, pe fotoliul acela, în fața ei, îmbrăcat în blugi și în tricou negru.

-Da... a spus ea înghițind cu greu. Trebuia să se concentreze la ceea ce avea de spus, nu la cât de bine arăta el. Rashid, am să îți spun niște lucruri și te rog să nu mă întrerupi. Acum e rândul meu să vorbesc, a zis Kelly simțind cum se face tot mai mică în fotoliul în care stătea.

-Bine, Kelly, vorbește! a zis el, neputându-și reține zâmbetul.

-În primul rând, referitor la ceea ce s-a întâmplat acum patru ani, în ceea ce privește părerea tatălui tău despre mine... ei bine, nu a avut dreptate în ceea ce a insinuat atunci în legătură cu mine... l-a lămurit Kelly înroșindu-se, neputând opri asta.

-Știu asta, Kelly, dar nu trebuie să te justifici în fața mea. Eu știu că ai trecut prin niște lucruri dureroase și care au lăsat urme adânci în inima ta, iar comportamentul tatălui meu a fost unul dintre acele lucruri.

-Așa este, dar nu te învinovățesc pe tine pentru faptele lui. Eu eram atunci o fată naivă, care suferea din cauza acelor întâmplări triste, mai ales când Omar a încercat să... a zis ea, oprindu-se deodată.

Nu putea pronunța cuvântul acela, însă Rashid știa la ce se referă și o privea cum lupta împotriva propriei jene pentru a avea curajul de a-i spune toate acele lucruri. Atunci, la fel ca și în alte împrejurări, am avut noroc fiindcă ai apărut la timp, iar când m-ai ținut în brațe, în noaptea aceea, în camera ta, nu mi-a fost teamă de tine, Rashid. Am simțit că pot avea încredere în tine, mai ales că atunci, tu mi-ai dat tricoul tău în loc să încerci ceea ce a încercat Omar...

-Înțeleg și mă bucur, Kelly! Nu sunt un barbar, așa cum din păcate sunt unii!

-Nu, nu înțelegi! Eu nu mai făcusem acel lucru până atunci, nu mai dormisem lângă un bărbat, dar tu ai reușit să mă faci să îmi doresc asta. Dacă alt bărbat din tabăra aceea mi-ar fi cerut să rămân în camera lui nu aș fi făcut asta, nu aș fi putut sau cel puțin nu de bunăvoie. Rashid, înțelegi ceea ce vreau să îți spun? l-a întrebat ea încrucișându-și brațele, simțind că o trec toate stările posibile, de la repulsie din cauza aceluși gând la ușurarea faptului că în sfârșit îi mărturisea toate acele lucruri.

-Nu sunt un bărbat periculos, Kelly sau cel puțin pentru tine nu sunt așa, a zis el înțelegând și zâmbind.

-Ba da, ești! Ai fost un pericol pentru mine încă din clipa în care te-am văzut pentru prima dată, iar după aceea cu tot comportamentul tău m-ai făcut să... mă atașez de tine. Nu bănuiam atunci că... tot acest atașament va continua să existe chiar dacă anii vor trece... a zis ea plecându-și privirea.

-Kelly... continuă, te rog! i-a spus el simțind că respiră cu greutate. Nu că ar fi fost cu totul relaxat

atunci când se afla în preajma ei.

-Ceea ce vreau să spun este că... ai continuat să exiști în inima mea, în visele mele, în mine, în tot acest timp, chiar dacă am făcut tot ce am putut ca să te uit, a zis ea ștergându-și lacrima care începea să cadă cu încăpățănare. Nu ai idee prin câte am trecut încercând să uit că exiști. Am mers chiar și la psiholog, la Jane, pentru a încerca să mă eliberez de tine, de amintirea ta. Am încercat chiar și să am diverse relații pentru a reuși să uit de tine, dar... nu am reușit. Tu erai mereu acolo, într-un colț al sufletului meu, de parcă așa ar fi trebuit să fie. Tot ce vedeam atunci când eram singură cu gândurile mele erai tu. Am visat la tine în tot acest timp, gândindu-mă că tu poate nici nu îți mai aduci aminte de mine. Iar acum, după tot acest timp în care eu am încercat să îmi trăiesc viața într-un mod cât se poate de normal, tu ai venit și m-ai surprins cu totul. Ai făcut exact ce mi-am dorit să faci, ceea ce visam în fiecare zi și noapte: te-ai întors... dar eu am sau mai bine zis aveam un iubit pe care trebuia să îl respect, a zis ea privindu-l în ochi.

-Asta înseamnă că te-ai despărțit de Ryan, de fapt singurul cu care ai încercat să mă uiți? a întrebat el zâmbind cu viclenie.

-De unde știi asta?

-Ți-am spus că știu multe lucruri despre tine, Kelly, i-a spus el zâmbind din nou, făcând-o să vrea să se ascundă.

-Da, m-am despărțit de Ryan, a zis ea, simțindu-se eliberată de atâtea lucruri pe care i le spusese. Nu mi-a fost ușor, nici lui nu i-a fost, el chiar ținea la mine, dar după ce m-am gândit mult la toate astea, am ajuns la concluzia că nu mai pot să lupt împotriva mea în primul rând, iar apoi împotriva ta, Rashid. Ești singurul bărbat pentru care inima mea a bătut acum patru ani cu adevărat, iar asta e valabil chiar și acum, așa cum spre fericirea sau nefericirea mea, încă nu știu, va fi pentru totdeauna, indiferent de ceea ce se va întâmpla între noi, a zis ea privindu-l cu drag. Trebuie să înțelegi că aveam nevoie să îți spun toate astea, să îți spun totul. Am purtat destul timp singură lucrurile astea în mine, a spus Kelly simțindu-și vocea tremurătoare. În sfârșit, nu mai trebuia să se abțină și se simțea eliberată, înainte de orice.

-Și eu am crezut că m-ai uitat, doar era culmea să îți mai amintești de niște emoții adolescente, nu-i așa? a întrebat Rashid zâmbind în acel moment din toată inima. Nu pot decât să mă

bucur că mi-am urmat instinctul și că, ajutat de un detectiv, am reușit să te gădesc, Kelly, a adăugat el. Înțelegi de ce ți-am spus ieri la nunta surorii tale, toate lucrurile acelea? Doar pentru a te face să reacționezi, Kelly. Era ultima carte pe care o mai aveam, singurul mod în care mai puteam fi sigur de sentimentele tale pentru mine, de aceea ți-am spus că voi pleca. Am mințit, Kelly! Nu aș face asta, nu acum când te-am regăsit. Dacă îți amintești ce ți-am zis prima dată când ne-am revăzut, și anume, că nici dacă erai căsătorită nu ar fi contat pentru mine, era și e adevărat. Poate crezi că ești un fel de obsesie pentru mine, poate că așa și ești, dar ești ceva de care nu mă pot lipsi și se pare că și eu ți-am lipsit. Mult!

-Rashid, ce urmează acum, ce vom face cu toate astea, cu tot ce simțim? a întrebat Kelly privind-l, simțind că e incapabilă să se miște și să se ridice din fotoliu. Era pur și simplu copleșită de tot și mai ales de el.

-Urmează să trăim ceea ce ne este dat să trăim, Kelly. Urmează să ne dăm dreptul să iubim, să ne iubim și să recuperăm timpul pierdut, fiindcă știi că nu am să te mai las să pleci de lângă mine, a zis el venind lângă ea și, după ce a ridicat-o de pe fotoliu, a adus-o în brațele lui. Nu ai venit până aici să îmi spui toate astea, să îți deschizi inima

în fața mea și să crezi că eu nu te voi săruta, cel puțin, a zis el aducându-i cu o mână chipul spre el și sărutându-i buzele așa cum își dorise de atâtea ori să facă.

Kelly a simțit pasiunea și dorința pentru ea în sărutul acela care îi unea. Felul în care îi explora buzele o făcea să simtă căldură în tot corpul. Era atât de bine să îl simtă lângă ea, să știe că amândoi simt același lucru unul pentru celălalt, să vadă în privirea lui frumusețea sentimentelor pe care știa că i le poartă. Rashid i-a sărutat buzele, iar apoi gâtul, în timp ce cu o mână îi mângâia obrazul, iar cu cealaltă o ținea înlănțuită în brațele lui, de parcă nu ar mai fi lăsat-o să se îndepărteze de el. Simțea cum ea îi răspunde la sărut cu aceeași intensitate, iar asta îl făcea fericit, însă dorința acumulată în el era tot mai greu de stăpânit. El a desprins-o ușor, pentru ca amândoi să își regăsească aerul.

-Pentru moment ar fi mai bine să ne oprim aici! a zis el, conștient de efortul pe care îl face numai de dragul ei. O privea încercând să îi ghicească reacția.

-Bine! a zis ea îmbujorată. Îl privea cu admirație și dragoste.

-Asta dacă nu cumva îți dorești să facem

dragoste chiar acum, i-a spus Rashid cu un glas puțin răgușit, luând-o de mână și zâmbindu-i în timp ce o privea de parcă ar fi vrut să citească dincolo de ceea ce lăsa ea să se vadă.

-Nu! Adică, nu acum, desigur! a zis Kelly ridicându-se din brațele lui, deși ceva din ea ar fi vrut să rămână.

Kelly s-a așezat pe alt scaun privindu-l fascinată. Când venea vorba de el, parcă nu mai era loc de rațiune în mintea ei. Era atât de frumos, de dulce, de puternic, de bărbat, de atent cu ea, încât se simțea topită cu totul.

-Atamanna ya jamila¹ și știi că se va întâmpla și asta între noi, a zis el venind spre ea și sărutându-i mâna, iar ea nu știa cât mai reușește să îi reziste. El era frumos, minunat, era Rashid al ei, așa cum era încă de când s-au întâlnit.

-Știu, dar nu trebuie să vorbim acum despre asta. Rashid, dacă asta e un vis, mi-ar plăcea să nu se mai termine. Tot asta se întâmpla și în visele mele: mă țineai în brațe și mă sărutai și îmi spuneai că nu vom mai fi separați niciodată, i-a spus ea mângâindu-i obrazul.

-Uită-te la mine, Kelly! Asta nu e un vis, asta

e realitatea: noi suntem aici, acum și bineînțeles că nu vom mai fi separați vreodată, habibati. Vino aici! i-a zis el luând-o din nou în brațe, iar ea l-a îmbrățișat la rândul ei. Știa că doar în brațele lui poate fi fericită cu adevărat.

-Rashid, trebuie să mă întorc acasă, sunt plecată de dimineață și nu i-am lăsat mamei decât un bilet prin care o anunțam că ies puțin. Mai trebuie să îmi iau și bagajele de acolo, a zis Kelly preocupată.

-Bine, te conduc, iar apoi ne întoarcem acasă! a zis Rashid, ținând-o încă în brațe. Îi plăcea senzația pe care o avea atunci când o ținea în brațe și nu ar mai fi lăsat-o să plece de lângă el.

-Rashid, nu e o idee bună ca Helena să ne vadă împreună atât de repede. Nici nu am reușit să îi spun că eu și Ryan ne-am despărțit. Știu că e puțin neplăcut pentru tine, dar te rog, încearcă să înțelegi. Cu timpul, totul se va rezolva, l-a liniștit ea, privindu-l fascinată.

-Ai dreptate, înțeleg. Atunci te aștept aici până vii și plecăm împreună spre casă cu mașina mea, a zis el privind-o cu drag.

¹Atamanna ya jamila = te doresc frumuseasa mea

-Bine, ne vedem cam într-o oră, i-a spus Kelly sărutându-l pe obraz.

-Ai grijă de tine, jamil. Te aștept aici, a mai zis el, după care a sărutat-o îndelung, de parcă ar fi vrut să se asigure că era reală și a lui, doar a lui.

Kelly a plecat apoi spre casa Helenei. Nu știa cum va reacționa mama ei la aflarea atător vești, dar voia să fie fericită și avea de gând să lupte pentru fericirea ei.

-În sfârșit, te-ai întors! Te așteptat de ceva timp, a zis Helena, care era așezată pe scaun, în bucătărie.

-Am avut ceva de făcut și a trebuit să plec! i-a spus Kelly simțind că îi bate inima mai repede. Și-a lăsat geanta pe masă și s-a așezat la rândul ei pe scaun.

-Ai ceva să îmi spui, mai ales că Ryan nu mai e aici? a zis Helena privind-o cu atenție.

-De fapt, aș avea niște lucruri de spus, i-a spus Kelly oftând. Eu și Ryan nu mai suntem împreună. M-am gândit mult și asta e concluzia la care am ajuns, a zis ea foindu-se pe scaun.

-Da? Și când l-ai anunțat, azi-dimineață? a întrebat-o Helena cu severitate.

-Da... a zis Kelly privind în altă parte. Știa cât de dominatoare putea fi Helena și nu îi plăcea asta deloc.

-Frumos moment ți-ai ales, în dimineața de după nunta surorii tale, foarte frumos. Despre cine e vorba? a întrebat Helena cu duritate în glas.

-De ce trebuie să fie vorba despre altcineva? Poate nu m-am potrivit sau nu m-am înțeles cu Ryan, a zis ea simțind că abia așteaptă să plece de acolo. Nu mai suporta tensiunea pe care i-o inducea propria ei mamă, care ar fi trebuit să o sprijine sau să o asculte, nu să o judece.

-Fiindcă la cum te cunosc, doar dacă iubești sau crezi tu că iubești pe altcineva ai face un astfel de lucru nebunesc. Cum adică să te desparți de un bărbat atât de drăguț și manierat ca Ryan? i-a reproșat Helena contrariată, săgetând-o cu privirea.

-Așa am simțit să fac și asta e. Nu e o decizie luată de pe o zi pe alta, de asta poți să fii sigură. Acum trebuie să plec, mă duc să îmi iau bagajele, i-a spus Kelly ridicându-se de pe scaun. Nu mai

avea de gând să o lase pe Helena să îi spună ce să facă, ca de atâtea ori.

-E treaba ta ce faci cu viața ta, dar să nu vii să plângi apoi fiindcă cineva te-a făcut să suferi.

-Nu o voi face, stai liniștită! Trebuie să plec a zis ea luându-și bagajul. A mers apoi spre Helena și a îmbrățișat-o scurt, după care s-a îndreptat spre ușă. Ne mai vedem! i-a mai zis Kelly, schițând un zâmbet.

-Bine, drum bun și ai grijă ce faci, a adăugat Helena, înainte să își vadă fiica plecând.

Kelly a plecat apoi cu un taxi spre hotelul la care era cazat Rashid. Inima îi bătea acum mai repede fiindcă simțea o bucurie imensă datorită lui și abia aștepta să îl revadă. Odată ce a ajuns în holul hotelului, l-a văzut pe Rashid care i-a ieșit în întâmpinare. După ce a îmbrățișat-o și a sărutat-o, l-a dăruit un buchet de trandafiri roșii.

-Mulțumesc Rashid, sunt minunați! a zis ea, îmbrățișându-l din nou.

-Și tu ești minunată și îi meriți! i-a spus bărbatul, privind-o fascinat.

-Mulțumesc!

-Și eu?

-Tu ce? a întrebat ea nedumerită.

-Eu cum sunt? a răspuns el privind-o cu inocență în aparență, căci zâmbetul îi lumina chipul.

-Tu ești... visul meu devenit realitate, Rashid! i-a spus ea privindu-l captivată. Era conștientă de ceilalți oameni care erau la ora aceea în hotel, dar nu reușea să se abțină, trebuia să îi spună ce simte cu adevărat.

A văzut cum expresia feței lui Rashid se schimbă imediat. A trecut de la o stare de fericire la... ceva ce nu știa să definească, dar în mod sigur era și seriozitate pe chipul lui. Kelly a simțit cum el o strânge mai puternic în brațe.

-Și tu ești la fel pentru mine, Kelly. Să nu ai nicio îndoială în privința asta, a zis el, după care a sărutat-o ușor, mai puțin decât și-ar fi dorit, însă atât putea să facă, având în vedere că se aflau încă în holul hotelului. Hai să plecăm de aici, jami, i-a mai zis Rashid, după care i-a luat bagajul și i l-a dus la mașină.

Ei s-au urcat apoi în mașină și au plecat, simțindu-se tot mai fericiți.

-La ce te gândești, habibati? a întrebat Rashid, luând-o ușor de mână și privind-o rapid, fiind atent și la drum.

-La noi doi, la ceea ce se întâmplă... sper ca totul să fie bine între noi și să nu regreti că m-ai căutat! Vreau atât de mult să fiu pe placul tău, iar tu să fii fericit cu alegerea pe care ai făcut-o! i-a răspuns ea privindu-l cu drag.

-Sunt fericit fiindcă, în sfârșit, suntem împreună, iar asta e tot ce contează, Kelly. Acum nu trebuie decât să avem grijă de ceea ce e între noi și să nu lăsăm pe nimeni să intervină între noi, i-a spus Rashid privind-o intens.

-Sunt de acord cu tine, Rashid! Doar rostindu-ți numele simt că mi se luminează chipul. Mi-a fost atât de dor de tine... a zis ea privind-o. Rashid a privit-o și i-a șters ușor lacrima care îi aluneca pe obraz.

-Și mie mi-a fost dor, Kelly! Foarte dor! Nu voi mai lăsa să treacă o zi fără să ne vedem. Ești cea mai importantă persoană pentru mine, să nu uiți asta.

Kelly a dat ușor din cap, fiindcă nu putea vorbi în acel moment, dar îl privea cu toată forța sentimentelor pe care le avea pentru el. Un timp, niciunul dintre ei nu a mai spus nimic. Nu era nevoie să spună ceva, știau să comunice și în lipsa cuvintelor. Erau recunoscători fiindcă destinul îi aducea din nou împreună și sperau ca lucrurile să devină din ce în ce mai frumoase pentru ei. După alte câteva minute, Kelly a observat că au ajuns în fața casei ei. El a coborât, i-a deschis portiera, iar apoi i-a luat bagajul și i l-a dus până la ușă, așteptând ca ea să deschidă.

-Mulțumesc, Rashid. Intră, te rog, a zis ea după ce a deschis ușa. Rashid a intrat și a lăsat bagajul în hol. Imediat au fost întâmpinați de Carrie, care a trecut veselă de la unul la altul. Kelly s-a conformat și i-a adus mâncarea.

-Haide, ia loc, te rog, i-a spus ea zâmbindu-i, în timp ce se așeza pe un scaun. Rashid s-a așezat și i-a făcut semn să vină lângă el.

-Ce e? a zis ea surâzând. El era o priveliște atât de plăcută pentru ea și numai când îl privea simțea că e fericită.

-Doar nu ai de gând să stai la un metru de

mine, Kelly! Vino lângă mine, i-a spus el cu o voce îmbietoare.

-Vin imediat, a zis ea aducând niște sucuri pentru ei. S-a așezat apoi pe scaunul de lângă el, dar Rashid a luat-o la el în brațe.

-E bine așa, Kelly? Nu te-aș mai lăsa din brațe, jamil, a zis Rashid, începând să o sărute pe gât, aducând-o tot mai aproape.

-Rashid... e atât de bine în brațele tale. Nici eu nu aș mai pleca de aici, i-a răspuns Kelly îmbrățișându-l. Era atât de bine să îl privească, să îl simtă, să îl sărute, să îl știe lângă ea. Nu te mai uita așa la mine... a zis ea, simțind că tremură.

-Așa cum? a întrebat-o el sărutând-o din nou pe gât, prefăcându-se că nu știe la ce se referă ea.

-Ah, știi tu cum... i-a spus ea mângâindu-i obrazul, realizând din nou cât era de fascinată de el.

-Așa cum un bărbat o privește pe femeia pe care o dorește? Pot să îți acord timp în privința asta, dar nu mă voi prefăca că nu te doresc, jamil. Și știi prea bine de cât timp simt asta pentru

tine. Nu îmi cere asta fiindcă nu o voi face. În schimb, te voi săruta în fiecare zi cât se poate de mult, în așteptarea acelei clipe minunate pe care o vom trăi împreună, i-a zis el cu glas șoptit, înălțându-o cu brațele lui puternice și protectoare. Kelly s-a îmbujorat simțind că îi vine din ce în ce mai greu să respire normal, iar el i-a simțit stările.

-Respiră, jamil, nu am zis că asta se va întâmpla acum, deși îmi doresc, i-a zis el liniștind-o, mângâindu-i brațele.

-Rashid... înțeleg, doar că e un subiect sensibil pentru mine și prefer să îl evit, i-a spus Kelly, bănuind că el nu îi va asculta prea mult motivele.

-Sunt convins! Kelly, vreau să fiu sincer și direct cu tine: nu vreau să îți fie jenă și nici teamă de mine. Trebuie să comunicăm și îmi doresc să te simți liberă să îți exprimi opiniile. Și, desigur, îmi doresc să fii a mea, dar într-un anumit sens ești deja și asta este cel mai important, i-a zis el sărutându-i mâna.

-Rashid, am câteva întrebări, dacă tot ai adus vorba...

-Spune, jamil! a zis el, așteptând răbdător întrebările.

-Tu ești dispus să ai o relație doar cu mine? Adică eu știu că, de acolo de unde vii, bărbații pot avea mai multe soții și... a zis ea, privind în altă parte în clipa aceea. Rashid i-a zâmbit și după ce a făcut-o să îl privească, i-a spus:

-Habibati, ți-am mai spus că eu nu sunt ca ei. Eu nu am nevoie decât de o singură femeie pentru a fi fericit: de tine, jamil. Pentru tine am plecat de acolo și am venit aici. Nu puteam să fiu liniștit dacă nu te regăseam. Simțeam un gol imens în mine de fiecare dată când îmi aduceam aminte de tine, iar asta se întâmpla des, crede-mă. Te-ai lămurit?

-Da...

-Mai ai și alte curiozități? a zis el, sărutând-o ușor.

-De fapt, mai am! Știu că... acolo... femeile poartă acel vâl. Mă vei obliga să fac asta sau să respect alte obiceiuri ciudate? Îți spun de pe acum că nu voi fi de acord, i-a zis ea cu determinare.

-Nu ți-aș acoperi frumusețea cu nimic, jamil. Și nu, nu am nicio pretenție ciudată de la tine.

Singurul lucru pe care îl vreau de la tine este să mă iubești, habibati și te vreau doar pentru mine, i-a spus zâmbind. Se aștepta la interogatoriul ei, dar urma să îi demonstreze că nu e o brută și că e bărbatul potrivit pentru ea. Nu te mai gândi la lucrurile astea, doar bucură-te de noi, de ceea ce trăim acum, a adăugat Rashid mângâind-o pe spate, tulburând-o cu atingerea lui.

-Bine, voi încerca, chiar îmi doresc asta. Încă mi se pare un vis faptul că sunt acum în brațele tale, a zis ea zâmbind. Îi plăcea felul în care o făcea să se simtă și felul în care îi arăta că e atent la ea.

-Îmi place visul tău fiindcă e și al meu! i-a spus, mângâind-o. Acum trebuie să plec, s-a făcut cam târziu și nu cred că vrei să rămân peste noapte aici! i-a mai zis el, privind-o provocator.

-Sunt de acord cu tine! a zis Kelly, înghițind în sec. Te conduc, a mai spus ea apoi. S-a ridicat din brațele lui și l-a condus până la ușă, timp în care el a ținut-o de mână.

-Kelly... dacă te răzgândești, mă suni. Să fiu cu tine atât ziua, cât și noaptea, e unul dintre lucrurile pe care mi le doresc cel mai mult, i-a zis el, privind-o cu drag.

-Noapte bună, Rashid! Ai grijă de tine!

-Noapte bună, jami! Să te gândești la mine, la zis apoi cu viclenie în voce, după care a sărutat cât să îi ia aerul, scurt, dar intens și a plecat.

Nici nu aș putea să fac altfel, se gândea Kelly fericită.

Mai târziu, înainte să adoarmă, ea s-a gândit la întâmplările cele mai recente prin care a trecut, sperând să fie fericiți împreună. Știa că Rashid e minunat, dar se temea de influențele exterioare, de anumite persoane care în mod sigur nu erau de acord ca ei doi să fie împreună. Numai acest lucru îi dădea o stare de neliniște, căci gândul la Rashid o făcea fericită. În sfârșit, puteau să își trăiască liniștiți povestea, iar gândul acesta îi aducea zâmbetul pe buze.

După ce a făcut un duș, Rashid s-a întins în pat simțindu-se extenuat, dar fericit. Abia aștepta să nu se mai dezlipească de ea, de jami a lui, de femeia care a reușit să îl facă să fie mai bun și să nu devină la fel ca tatăl său. Știa că va lupta pentru fericirea lor și că nu va lăsa pe nimeni să intervină între ei. Mai știa și că inimile lor au fost și sunt legate, iar acest lucru era mai puternic decât orice altceva.

Capitolul 7

În ziua următoare, Kelly se afla la clubul de echitație pentru o vizită, împreună cu elevii ei, douăzeci la număr. Ea purta o rochie lungă, albastră, iar părul era strâns într-o coadă de cal. Spre bucuria ei, Rashid se comporta foarte bine cu elevii, iar o femeie în vârstă, Mandy, i-a servit pe toți cu sucuri și prăjituri. Copiii erau încântați. Când nu alergau peste tot, făceau poze cu animalele care stăteau liniștite.

-Sunt atât de fericiți! Ai organizat totul foarte bine, i-a zis Kelly lui Rashid în timp ce îi priveau împreună pe copii. Îți mulțumesc pentru toate astea, ei chiar aveau nevoie de relaxare!

-Cu plăcere, nu e nevoie să îmi mulțumești! Mă bucur că am putut fi de ajutor! a zis el luând-o de mână pentru câteva secunde, timp în care amândoi s-au privit cu atenție.

-Doamna profesoară! a exclamat Ella, o fetiță în vârstă de zece ani, care venea la Kelly în fugă.

-Da, Ella, ce este? a zis Kelly zâmbind.

-Tommy nu mă lasă să fac poză cu Shadow, calul ăla frumos de acolo! i-a zis Ella încruntată.

-Ei bine, haide să îl convingem pe Tommy că și tu vrei să ai o amintire cu Shadow, i-a zis Kelly luând-o de mână și mergând acolo unde se afla Tommy. Rashid a venit și el acolo și privea fascinat cum Kelly reușea să îi împace pe copii, astfel încât să fie cu toții mulțumiți.

Rashid a venit apoi călare pe Shadow în mijlocul micușilor, iar aceștia au fost foarte entuziasmați, aplaudau și chicoteau veseli.

După o oră, când toată agitația s-a terminat, Kelly l-a salutat pe Rashid, după care s-a urcat în microbuzul care îi ducea înapoi la școală, iar de acolo au fost luați de către părinții lor. Kelly a mers apoi acasă, unde s-a schimbat în pantaloni scurți și tricou negru, a hrănit-o pe Carrie, după care s-a urcat în mașină și a demarat în viteză spre Rashid pentru a-și petrece restul zilei cu el. Abia aștepta să îl revadă. Se simțea ca o adolescentă, dar nu îi păsa, voia doar să fie fericită. În aproximativ zece minute a ajuns la clubul de echitație.

După ce a coborât din mașină, Kelly a mers spre biroul lui. A bătut la ușă, iar când a deschis-o l-a văzut stând pe scaun, în fața biroului. Era

îmbrăcat lejer, într-o cămașă albastră și blugi de aceeași culoare. Era o plăcere să îl vadă și să se piardă în ochii lui frumoși.

-Bună, Rashid. Sper că nu deranjez, am vrut doar să îți fac o surpriză, a zis Kelly zâmbitoare, mergând spre el.

-Bine ai venit, jami! Nu mai spune asta, nu mă deranjezi, i-a spus el ridicându-se și venind lângă ea. A îmbrățișat-o și a sărutat-o, stârnind simțurile amândurora. Poți să mă surprinzi când vrei. Vizitele tale mă bucură, a adăugat el ținând-o încă în brațe.

-Motivul vizitei mele este acela de a te invita la o plimbare pe cai, a zis Kelly privindu-l.

-Vin, dar vom merge amândoi cu Shadow, a zis Rashid cu un zâmbet șiret.

-Bine, dacă tu vrei așa... haide acum, e atât de frumos afară, a spus Kelly luându-l de mână și ducându-l după ea.

Odată ce au ajuns la boxa lui Shadow, l-au lăsat să iasă de acolo și apoi l-a simțit pe Rashid urcând pe cal, în spatele ei. Senzația corpului său lipit de al ei o intimida, dar îi făcea plăcere în

același timp. Erau niște lucruri pe care nu reușea să și le explice, însă tot ce știa era că prezența lui o făcea fericită.

-Cum te simți în brațele mele, jamil? a întrebat-o Rashid șoptit, în timp ce îl ghida pe Shadow, care mergea încet.

-Poate e prea devreme să îți spun, dar simt că aici e locul meu, în brațele tale, i-a spus ea lăsându-și capul pe umărul lui. Îi plăcea senzația dată de brațele lui care o înconjurau.

-Nu e prea devreme, Kelly. Noi trebuie să recuperăm timpul pierdut, așa că nu te ascunde de mine. Și mie îmi place să te simt lângă mine și tot ce îmi doresc este să te iubesc, jamil! a mai zis el, după care a sărutat-o dornic pe gât.

-Rashid, e atât de frumos să fiu cu tine. Parcă e prea frumos să fie real, a zis Kelly închizând ochii, lăsându-se în voia sărutărilor lui.

-E cât se poate de real și cât timp mă vei dori lângă tine, voi fi acolo! i-a spus el împletindu-și degetele cu ale ei. Rashid a coborât apoi de pe cal și a ajutat-o și pe ea să facă la fel, după care s-au întins unul lângă altul, pe iarbă, privindu-se cu dragoste.

-Ești atât de frumoasă, Kelly! Mă bucur că te am în sfârșit lângă mine, a zis el aducând-o la pieptul lui.

-Și tu ești foarte frumos, Rashid! Și eu mă bucur că suntem împreună, a spus ea în timp ce îl mângâia pe mână. Amândoi s-au privit minute bune în tăcere, între ei nefiind nevoie de prea multe cuvinte.

După un timp în care aproape au adormit unul lângă altul, Rashid a sărutat-o și i-a spus:

-Kelly, haide, e timpul să mergem în casă, se face răcoare aici! a zis el, după care a luat-o în brațe și a așezat-o pe cal.

-Hmm, bună idee! a zis Kelly, lăsându-l să aibă grijă de ea. Îi plăcea atât de mult felul în care o făcea.

Odată ajunși în casă, Rashid a adus două farfurii cu mâncare. Era ora mesei.

-Mulțumesc, a fost foarte bun totul, a zis Kelly zâmbind. Încă se simțea somnoroasă. Ar trebui să merg acasă, să mă pun în pat. Mi-e somn, a mai spus ea privindu-l.

-Ai dreptate, vom merge la culcare, dar împreună, Jamil! a zis el sărutându-i mâna.

-Rashid! Nu confunda lucrurile, eu nu am zis așa ceva, a spus ea simțind un fior care a străbătut-o prin tot corpul.

-Am zis eu și e de ajuns! Acum hai de și nu te mai uita așa la mine! Nu e cazul, a zis el zâmbindu-i în felul acela care o făcea să se lase în voia lui.

-Bine, bine! Merg la baie, apoi mă întorc, a spus Kelly zâmbindu-i cu ultimele puteri.

Atunci când a trecut pe lângă el, s-a trezit luată deodată în brațe și sărutată pasional. Când a lăsat-o din brațe, ea l-a privit întrebător, iar apoi a mers repede la baie, unde s-a răsfățat cu un duș. Și-a luat apoi un halat pe care l-a găsit în culer și a mers astfel îmbrăcată în cameră, fiind conștientă de privirea lui arzătoare și dornică.

-Vin și eu imediat! i-a spus Rashid înainte să meargă spre baie. Când a ieșit din baie, Rashid a venit în pat lângă ea.

-Noapte bună, Jamil! i-a zis el îmbrățișându-o.

-Noapte bună, Rashid! i-a răspuns Kelly

culcându-se mai bine la pieptul lui. E prima dată când dormim din nou împreună după ceea ce s-a întâmplat. Îmi place să te simt lângă mine, Kelly! a spus el începând să o sărute pe gât, trezind dorința care era în ea.

Așa el și mie îmi place să fim așa, unul lângă altul, Rashid. În slăbșit simt că trăiesc cu adevărat și nu doar că exist! a zis ea mângâindu-i brațul. În loc de răspuns, Rashid i-a luat fața în mâinile sale și a sărutat-o intens, făcând-o să simtă din nou cât era de dorită, iar ea l-a sărutat la rândul ei cu o pasiune pe care nu știa că o are, însă când el se afla lângă ea, Kelly știa că poate să iubească fără reținere, fiindcă Rashid era singurul bărbat pe care și-l dorea cu adevărat.

În dimineața aceea, Kelly s-a trezit, s-a întins în pat și a văzut că nu se află în patul ei. L-a căutat cu privirea pe Rashid, dar el nu se afla lângă ea. A văzut, în schimb, o tavă cu micul dejun lăsată pe noptieră, gest care i-a stârnit zâmbetul. A început să mănânce, bănuind că el nu se va întoarce prea repede.

Când a terminat de mâncat, a luat șervețelul de pe tavă, însă a descoperit sub el o cutiuță. A luat-o în mână, simțind că tremură de emoție.

Orice cadou de la el o bucura, dar nici nu voia ca el să creadă că ea este o ființă materialistă. Kelly a văzut și biletul aflat lângă cutie:

Ca să mă ai mereu aproape de tine. Jamil. Din păcate a trebuit să plec, e vorba de afaceri. Vorbim mai târziu. Al tău habibi, R.

A simțit lacrimi în ochi când a citit biletul. Știa că el e un romantic, a realizat asta din toate gesturile pe care le-a făcut și nu putea decât să fie fericită fiindcă o femeie simplă ca ea i-a atras lui atenția.

Ea a deschis apoi cutia, iar o lacrimă i-a alunecat încet pe obraz. În cutie se afla un lăntișor de aur cu un medalion în formă de inimă, în care se afla o poză cu chipul lui. Și-a pus lăntișorul, după care și-a luat un costum format din fustă, tricou și sacou și a mers la școală, mai zămbitoare ca niciodată. Până și șoferul taxiului pe care l-a sunat, a remarcat fericirea de pe chipul ei.

Kelly i-a trimis repede un mesaj prin care îi mulțumea pentru minunatul cadou, dar și pentru dragostea lui. Se simțea atât de fericită și de norocoasă. Nici nu putea fi altfel, din moment ce își trăia în sfârșit povestea de dragoste alături de cel pe care îl visa de atât de mult timp. Spera ca

iubirea lor să fie mai puternică decât orice altceva și să poată înfrunta totul.

La școală l-a revăzut pe Ryan, dar acesta, fiind un cavaler, vorbea doar despre subiectele legate de școală. Îl compătimea, dar nu putea să mai fi continuat farsa aceea.

Mai târziu, odată ajunsă acasă, Kelly s-a întins pe canapea. Citea și aștepta un telefon de la Rashid sau o vizită. Abia aștepta să îl vadă, să îl sărute, să îl îmbrățișeze. Era minunat să știe că și el se gândește la ea cu aceeași intensitate și că ea e cea care se află în inima lui. Ea a fost întreruptă din gânduri când a auzit soneria.

-Vin acum! a spus ea ridicându-se. Zâmbea din nou, spera să fie Rashid.

-Sunt eu, străino!

Zâmbetul i-a pierit de pe chip. Simțea că e aproape să leșine din nou, doar că de data aceasta, nu din cauza lui Rashid. Deodată a simțit că tremură, deși era o femeie în toată firea acum, nu mai era aceeași fată speriată, însă se părea că unele lucruri nu se schimbă, iar el o intimidă la fel de mult ca atunci. Mohamed Al'Khalla se afla în fața ei, în pragul casei ei.

-Nu mă inviți să intru? a întrebat Mohamed privind-o cu ură și ironie.

-Nu! a zis ea primul cuvânt care i-a venit în minte. Rashid știe că sunteți aici? a mai spus ea încercând să îl privească fără teamă, dar fără să reușească prea bine.

-Nu-i nimic, vorbim aici, atunci. Oricum voi fi scurt. Rashid nu știe că sunt aici, dar asta nu contează. Am venit să îți spun să termini șarada asta cu fiul meu, i-a spus el privind-o cu duritate.

-Nu e nicio șaradă! Eu și Rashid ne iubim!

-Rashid nu își va petrece viața lângă o străină. Dacă vrea o femeie, își poate lua oricând una din poporul nostru! a spus el încruntat.

-El m-a ales pe mine! Ar trebui să acceptați asta și totul va fi mai bine pentru toți, a zis ea încercând să fie puternică.

-Nu voi accepta niciodată așa ceva! Pe scurt, îți spun că dacă nu te despați de el, îl voi ucide eu însumi și poate vrei să fii de față, a zis el cu o sclipire îngrozitoare în privire. Kelly s-a cutremurat numai la gândul acela.

-Nu ai fi în stare să faci asta, e fiul dumneavoastră, nu vreun străin și asta doar fiindcă are o relație cu mine. Nu pot să cred așa ceva! a spus ea încercând să oprească tremuraturile care o cuprindea.

-Ba da, pot și o voi face! Și așa mă pot lipsi de el fiindcă nu îmi e de niciun folos în afacerile mele! Nu am venit până aici doar ca să te mint, străino. Eu sunt Mohamed Al'Khalla, nu vreun oarecare! a zis el luând-o de braț. Contez pe discreția ta. Nu vei spune nimănui, cu atât mai puțin poliției, ce ți-am spus. Am influență și nu îți va folosi la nimic, îți vei face doar rău și îi vei face rău și lui. Dacă tot zici că îl iubești, îl vei lăsa să trăiască, fiindcă nu vei permite să fie alături de tine. Dacă nu te despați chiar azi de el, Rashid moare. Ai înțeles?!

Kelly s-a smucit să își elibereze brațul din mâna lui. Simțea că îi face rău numai prezența acelui bărbat.

-Plecați odată! Am înțeles, așa că puteți pleca, a zis ea dorind să închidă ușa, dar el a oprit-o cu mâna.

-Să nu cumva să uiți ce ți-am zis! a mai spus el cu o voce tunătoare, după care a plecat, lăsând-o pe Kelly cu inima spulberată.

Kelly a închis ușa, după care a început să plângă imediat, nemaisuportând durerea pe care o simțea. S-a lăsat jos, lângă ușă și și-a înconjurat genunchii cu mâinile. Nici măcar Carrie, care a venit lângă ea, nu a reușit să o liniștească. Kelly și-a privit lăntișorul, l-a deschis, i-a văzut chipul frumos și a simțit cum tristețea o învăluie din nou.

Știa că face cel mai dificil lucru din viața ei, dar nu voia să riște. Viața lui Rashid era mai importantă decât orice. Prefera să îl știe în viață, oricât s-ar fi gândit la ceea ce tocmai i s-a întâmplat. Kelly s-a ridicat de lângă ușă, s-a pus pe canapea și a început să scrie un mesaj. Nu putea să îl vadă tocmai atunci și să îi spună ceea ce avea de spus. Era convinsă că Rashid o va căuta să îi ceară explicații, dar măcar mai putea amâna momentul în care îl va revedea. Numai gândul la el o durea, fiindcă trebuia să îl părăsească, deși îl iubea din toată inima.

După ce a scris mesajul, s-a uitat câteva clipe la telefon înainte să îl trimită. Lacrimile îi curgeau pe obraji, dar știa că nu are altă alternativă. Nici măcar nu a mai mâncat în seara aceea. S-a pus în pat și spera să adoarmă repede, să nu se mai gândească la nimic.

Era doar o amăgire, căci Rashid era în

gândurile și în inima ei. Știa că așa va fi mereu, oricât va încerca să lupte cu trecerea timpului. Spera doar că, odată cu trecerea atât de mult timp, îi va fi mai ușor și nu o va mai dura atât. La un moment dat a tresărit. Se auzeau bătăi în ușă. Kelly a strâns din ochi. Știa cine e la ușă, iar inima îi bătea cu putere.

În momentul acela știa că trebuie să fie mai puternică decât a fost până atunci. Era viața lui în joc și nu își putea permite să facă vreo greșală.

-Kelly! Deschide ușa sau o dărâm! a auzit ea vocea dură a lui Rashid.

-Rashid, pleacă, te rog. Nu mai face atât de multă gălăgie, e târziu, a zis ea oprindu-se în fața ușii, cu mâinile în jurul ei.

-Nu plec până nu vorbim. Acum, ori deschizi ușa, ori o dărâm, vorbesc foarte serios, Kelly! a zis el, iar ea știa că așa e.

A deschis ușa, iar Rashid a intrat ca o furtună înăuntru. Kelly se simțea privită, expusă, intimidată, dorită. Era doar într-un halat alb, care nu îi ajungea până la genunchi, pe care și l-a strâns repede în jurul ei. El a privit-o pierdut pentru o clipă, după care a prins-o de braț.

-În momentul ăsta îmi spui ce e cu mesajul ăsta absurd pe care mi l-ai trimis. Nu crezi că merit o explicație spusă personal? a întrebat-o el, iar ea putea vedea durerea din ochii lui.

-Mi-a fost mai bine așa! Pentru ce să mai pierd timpul, dacă prin mesaje se poate comunica mai rapid?

Dă-mi drumul la mână, nu suport să mă atingi, i-a zis ea întorcându-se cu spatele la el și ștergându-și rapid o lacrimă care se încăpățâna să-i cadă pe obraz. El i-a ignorat vorbele și a venit în fața ei.

-Ce s-a schimbat de azi-dimineață, Kelly? La prima oră îmi trimiți un mesaj iubitor, care m-a bucurat foarte mult, iar acum, la câteva ore distanță, mi-ai trimis mesajul ăsta oribil. Ce vrei să mai înțeleg? Lămurește-mă! i-a zis el, privind-o. Dorința pentru ea îl cuprindea din nou, mai ales că ea era îmbrăcată atât de sumar.

-Rashid, m-am gândit mult astăzi și, pur și simplu, am ajuns la concluzia că nu îmi doresc să continuăm relația asta! Nu vād de ce trebuie să dau atâtea explicații, oamenii se mai schimbă, ce e atât de greu de înțeles? Asta e, nu suntem potriviți și meniți să fim împreună. Trebuie să accepți asta,

e simplu. Îți doresc numai bine, dar eu nu îmi mai doresc să fim împreună, a spus ea privind-o, punându-și la încercare inima, pe care o simțea sîngerînd.

-Oamenii se schimbă, dar nu atât de mult și de repede, Kelly! E vorba de câteva ore, nu de câteva zile, cel puțin, a zis el trecându-și mâna prin păr.

-Dacă îți dădeam mesajul mâine dimineață te simțai mai bine? a întrebat ea. Uneori cu cât se fac lucrurile mai repede, cu atât mai bine! a spus ea închizând ochii și inspirând adânc. Totul în ea se topea știindu-l atât de aproape, iar acum trebuia să ignore, să îl trateze ca și când nu mai simțea nimic pentru el. Știa că așa trebuie, dar o durea. O durea enorm.

-Nu, Kelly, nu era mai bine! Ce nu am făcut bine, de te-ai decis brusc că nu mai putem fi împreună? Asta nu înțeleg eu! a zis Rashid venind spre ea, dar apoi s-a răzgândit și s-a așezat brusc pe canapea.

-Am ajuns la concluzia că nu pot să trec peste ceea ce mi s-a întâmplat acum patru ani! Îl urăsc pe tatăl tău, iar pe tine nu vreau să te mai știu aproape de mine! Până la urmă ești fiul lui, iar asta nu se poate schimba, i-a răspuns ea, rămânând

încă în picioare.

-Dar, Kelly, în urmă cu doar câteva zile îmi spuneai altceva! Nu suport gândul că mă urăști, până la urmă eu nu ți-am dat motive pentru asta, a zis el trecându-și mâinile peste obraji, după care a privit-o în felul acela în care o topea.

-Rashid, e timpul să accepți că nu poate fi nimic între noi! E timpul să treci peste iluzia asta prostească pe care ai avut-o în legătură cu noi. Nu mă mai căuta! Pleacă acum, te rog! E târziu și trebuie să dorm, i-a spus ea pe un ton voit nepăsător, însă simțea cum o doare fiecare cuvânt pe care i-l spune.

-Kelly, te-ai despărțit de Ryan pentru mine! Asta nu e nimic? a întrebat el rămânând tot acolo, privind-o îndurerat.

-Nu confunda lucrurile! M-am despărțit de Ryan fiindcă mi-am dat seama că nici pentru el nu simțeam nimic! Tot ce am făcut până acum cu tine a fost doar din dorința de răzbunare pe care am simțit-o încă de acum câțiva ani. Am vrut să te văd suferind din cauza mea, Rashid și, din fericire, am reușit! Mi-am jurat că, dacă ne vom revedea vreodată, asta voi face! Nu ai idee de cât de mult te urăsc, Rashid Al'Khalla! Nu simt nimic pentru

mine, Rashid, acceptă asta! Se pare că eu mi-am atins scopul, te rog să pleci acum, i-a spus Kelly, sperând să nu îi tremure vocea, iar el să nu simtă că îl minte.

-Așa deci, mă urăști! Nicio problemă, îți voi da motive să mă urăști în continuare, Kelly! i-a zis el, apoi s-a ridicat de pe canapea, a luat-o în brațe și a pus-o pe pat, înainte ca ea să poată reacționa. El s-a așezat deasupra ei și a început să o sărute, ținându-i mâinile captive în mâinile lui. O săruta cu furie, cu dorință, cu dragoste, cu toate astea amestecate.

Kelly a încercat să îl dea la o parte, dar nu a reușit. El era mult prea puternic pentru ea, iar sărutările lui străpungeau scutul pe care și-l construise cu greu în jurul ei. Pe de o parte îi era teamă de ceea ce îi făcea el, dar, pe de altă parte, ceva în ea nu avea puterea și dorința de a i se împotrivi.

-Nu te împotrivi, Kelly! Nu mai face asta, te rog! Nu suport gândul de a nu te avea, fie chiar și o singură dată. Ești atât de frumoasă, Kelly! Pot să te fac să mă vrei, jami!, i-a zis el șoptindu-i, în timp ce îi desfăcea halatul cu o mână, iar cu cealaltă mână îi ținea mâinile captive. Kelly îi simțea mâna pe abdomenul ei, care lăsa urme adânci pe trupul

și în inima ei. Totul era atât de intens, dar nu putea să îl lase să îi facă asta. Nu voia să îl lase să o aibă așa, nu ar fi suportat.

-Rashid, dă-mi drumul, te rog! Nu îmi face asta, nu tocmai tu, i-a zis ea simțindu-și mâinile eliberate, căci el urca cu mângâierile spre sânii ei. Ea i-a luat fața în mâini și l-a privit, având lacrimi în ochi, încercând să îl facă să reacționeze. Rashid s-a oprit când i-a văzut ochii înlăcrimați. A adus-o apoi la pieptul lui, realizând deodată ce făcea.

-Kelly, iartă-mă! Iartă-mă, iubito, i-a spus el simțindu-se cuprins de remușcări, în timp ce o legăna ușor, mângâind-o pe spate.

-Rashid, pleacă! Doar pleacă, te rog! a zis ea desprinzându-se de el, deși ceva îi spunea că nu asta își dorește cu adevărat. Rashid s-a desprins de ea, simțind că a făcut ceva oribil. Se simțea groaznic.

-Kelly, te rog doar să mă ierți! Nu voiam să îți fac rău, doar că te doresc, iar asta e atât de greu de controlat. Știu că asta nu scuză ceea ce am făcut, dar asta e adevărul, a zis el ridicându-se de pe pat.

Kelly s-a ridicat din pat pentru a merge să încuie ușa după el.

-Să nu uiți niciodată cât de mult te iubesc și te doresc, habibati. Nimic din ce mi-ai spus nu s-ar prină asta, chiar dacă nu mă vrei lângă tine, Rashid mângâindu-i pielea din zona gâtului, în care era lăncișorul dăruit de el. Îmi pare rău pentru tot, Kelly! Pentru tot, în afară de faptul că te iubesc! Dar dacă fericirea ta nu sunt eu, nu pot să fac nimic în privința asta. Să fii fericită, eu nu am să te mai deranjez! Vreau doar să știi că nu te va iubi nimeni niciodată așa cum te iubesc eu! Adio, jami! i-a zis el cu lacrimi în ochi, îmbrățișând-o încă o dată, după care a plecat în viteză, simțind o greutate apăsătoare în piept.

Kelly l-a privit cum pleacă, apoi a încuiat ușa și s-a lipit apoi de ea. Îi venea să meargă după el și să îi spună totul, dar era conștientă că nu putea să facă asta.

Să fii bine, habibi al meu. Te iubesc și te voi iubi mereu... s-a gândit ea, iar apoi s-a dus în pat, continuând să plângă.

Simțea că ceva s-a rupt în ea și o durea. Știa că de acum înainte va continua din nou doar să existe, nu să trăiască. Nu putea trăi cu adevărat fără Rashid lângă ea, dar trebuia doar să existe, pentru ca el să trăiască.

Rashid a mers acasă și a făcut ceva ce nu a mai făcut de mult. A luat o sticlă cu băutură, a desfăcut-o și a băut, doar un pahar, însă. Nu voia să bea mult, dar simțea nevoia să își aline durerea cumva. Avea remușcări pentru că a sărutat-o în acel felul, dar o dorea atât de mult... încă o dorea și o iubea, chiar dacă ea îi spusese lucrurile acelea oribile.

Nu îi venea să creadă că acea Kelly era Kelly a lui, fata lui specială și dulce. Nu voia să creadă că ea a putut să se prefacă atât de mult și să se răzbune pe el în felul acela.

Și-a șters o lacrimă care îi aluneca pe obraz și, înainte să adoarmă, și-a promis că o va scoate pe Kelly Jones din inima lui.

Capitolul 8

În dimineața următoare Kelly a mers la școală, iar după aceea s-a întâlnit cu Jane.

-Ce se întâmplă, Kelly? M-a îngrijorat vocea ta când m-ai sunat! a zis Jane privind-o și îmbrățișând-o.

Kelly i-a povestit ce s-a întâmplat, iar Jane a îmbrățișat-o, încercând să o consoleze puțin.

-Draga mea, nici nu știu ce să îți spun! Ești sigură că Mohamed chiar ar face asta? a întrebat-o ea, nevenindu-i să creadă.

-Da, Jane! Nu ar ezita să își ucidă fiul doar fiindcă nu mă vrea în preajma lui, i-a zis Kelly simțindu-și inima sfâșiată.

-Nu știu ce vei face, dar promite-mi că vei avea grijă de tine! a zis Jane îngrijorată.

-Voi avea, așa cum avut mereu. Voi trece cumva și peste asta, dar nu va fi ușor. Pentru mine e important ca el să trăiască, chiar dacă asta înseamnă să nu fim împreună, a spus Kelly ștergându-și lacrima. Gata cu asta acum. Spune-mi, cum merg lucrurile între tine și Antonio? a întrebat ea forțându-se să zâmbească.

-Foarte bine! Antonio e un bărbat deosebit și mă face fericită! a zis Jane zâmbind.

-Mă bucur să aud asta!

Kelly a mai povestit apoi câteva minute cu Jane, după care a plecat acasă. Acolo, a fost întâmpinată

de Carrie, cu care s-a jucat puțin, iar apoi i-a dat mâncarea ei preferată. Mai târziu a mâncat și ea dar puțin, căci nu avea poftă de mâncare... tânjea după el, după sărutul lui, își dorea să îl vadă, să îl îmbrățișeze.

Știa că nu îi va fi ușor și parcă plângea tot mai des. În timp ce era în cadă, a simțit din nou lăntșorul. Nu reușea să se abțină și i-a deschis, iar în timp ce îi privea chipul, ochii îi lăcrimau. Era o amintire prețioasă de la el și avea sentimentul că așa se va întâmpla de fiecare dată când va deschide medalionul.

Ar fi vrut să o sune pe Ariana, dar nu voia să o deranjeze în luna de miere. A sunat-o în schimb pe Helena, dar nu i-a spus decât că ea și Rashid nu mai sunt împreună, fără prea multe detalii. Și-a amintit apoi că a trecut ziua și nu a mers la Shadow, dar nu știa cum va mai face asta când știa că se poate întâlni cu Rashid. Pentru binele amândurora, trebuia să pună distanță între ei.

Kelly s-a întins apoi în pat, amintindu-și felul în care o privea, o ținea în brațe și o săruta cu o seară în urmă. În sinea ei, îi părea rău că va continua să trăiască fără să știe cum ar fi fost dacă ar fi făcut dragoste cu el măcar o singură dată. Cel puțin ar fi avut o amintire în plus. Gândul acela o făcea să se

simțea ciudat, fiindcă oricât ar fi vrut să se mintă pe ea însăși, îl iubea și îl dorea la rândul ei. I se părea atât de nedrept ceea ce i s-a întâmplat.

Nu știa de ce viața era atât de nedreaptă uneori, iar ea trebuia să piardă tot ceea ce iubea cel mai mult, pe singurul bărbat pe care îl putea iubi cu adevărat.

Și-a amintit ceea ce își spunea atunci când era mai mică, cu puțin timp înainte de a-l cunoaște, și anume că ea nu își va dăruia inima vreunui bărbat, fiindcă iubirea putea aduce suferință, exact sentimentul pe care îl simțea în acele momente. Se gândea cu autoironie la toate astea, întorcându-se de pe o parte pe alta. Simțea ceva care îi dădea senzația de rece în jurul gâtului. Era lăntșorul de la el. Și i-a scos de la gât ca și cum ar fi vrut să îl scoată și pe el din inima ei și l-a pus în sertar. A încercat să îl arunce, dar nu a reușit. Ar fi înnebunit dacă nu l-ar fi păstrat, dacă nu ar fi avut măcar atât, o mică, dar importantă amintire de la el. Măcar așa îi putea vedea chipul atunci când dorul de el o cuprindea. A scos lăntșorul din sertar, a oftat, l-a deschis, l-a privit din nou și l-a lăsat deschis pe pernă, încercând să își facă astfel durerea suportabilă. Kelly a plâns din nou cu gândul la Rashid, până a adormit.

În ziua următoare, după ce Kelly a plecat de la școală, s-a urcat în mașină și a condus în direcția clubului de echitație. Trebuia să facă două lucruri importante: să semneze o cerere prin care solicita să nu mai fie membră a clubului și să își ia rămas bun de la Shadow, un alt lucru care o întrista.

Odată ajunsă acolo, Kelly a semnat cererea respectivă, iar apoi a mers la Shadow. L-a răsfățat cu diverse alimente care știa că îi plăceau, dar până și calul era trist, simțind starea ei.

-Îmi pare rău frumosule, dar așa e cel mai bine! a zis ea privindu-l cu drag. Kelly îl mângâia pe Shadow când a simțit niște pași în spatele ei.

-Bună, Kelly! Vocea lui Rashid a făcut-o să tresară și să se întoarcă repede spre el. Era atât de frumos și... de trist, a observat ea oftând.

-Bună, Rashid! Eu tocmai plecam, a zis ea privindu-l rapid și începând să meargă spre ieșire, dar el a prins-o ușor de braț, dându-i fiori prin tot corpul. I-a observat astfel cearcănele din jurul ochilor, cearcăne pe care le avea și ea.

-Kelly... nu trebuie să pleci doar fiindcă am venit eu aici, i-a spus el, privind-o cu intensitate.

-Scuză-mă, dar chiar trebuie să plec! a zis ea eliberându-și brațul.

-Știam că trebuie să fii aici când am primit cererea ta mai înainte. De ce vrei să nu mai figurezi ca membră a clubului, Kelly? E din cauza mea? a întrebat-o el, urmând-o în curte.

-Cred că e evident! Vreau să evit orice întâlnire dintre noi, Rashid. Lucrul ăsta nu e benefic pentru niciunul dintre noi, a zis ea, încercând să scurteze cât putea dialogul cu el, dar asta nu însemna că nu simțea o tensiune de nesuportat între ei. Când totul din ea îi spunea că l-ar fi putut strânge în brațe, trebuia în schimb să îl respingă, să îl refuze, să îl uite.

-Uite, nu e nevoie să faci asta! Dacă vrei, atunci când vii aici, eu nu mai ies din biroul meu, pentru a nu te incomoda. Nu trebuie să renunți să îl vezi pe Shadow doar pentru a nu mă vedea pe mine, i-a spus el cu o privire care îi trezea niște senzații de tristețe și înfiorare.

-Nu, Rashid, e mai bine așa! Acum chiar trebuie să plec! Nu ar trebui nici măcar să vorbesc cu tine, a zis ea privind cu teamă în jurul ei. Se aștepta ca în orice minut să apară Mohamed și să

își pună planul în aplicare și știa că nu ar fi putut suporta asta.

-Kelly, de ce spui asta? Mă urăști atât de mult, încât nici măcar nu mai putem vorbi unul cu celălalt ca doi oameni civilizați? a întrebat el mângâindu-i ușor brațul, dar ea s-a retras.

-Rashid... nu vreau să te văd, să vorbim, vreau să cred că nici măcar nu ești! Înțelege? Te rog să mă scuzi, chiar trebuie să plec, i-a spus ea mergând înainte, mușcându-și ușor buza și clipind des pentru a opri lacrimile pe care le simțea. Știa cât îi dureau vorbele ei, dar nu se putea altfel.

Kelly a grăbit pasul pentru a ajunge cât mai repede la mașină. Odată intrată în mașină, și-a lipit fruntea și mâinile de volan, a oftat și, privindu-l încă o dată pe Rashid care se afla la câțiva metri de ea, a accelerat și a demarat simțind că abia poate respira cum trebuie.

În timp ce conducea, Kelly simțea cum lacrimile îi inundă ochii și îi alunecă pe obraz cu încăpățănare. Le-a șters repede cu o mână, încercând să fie atentă la drum.

Odată ajunsă acasă, Kelly s-a concentrat pe diverse acțiuni de curățenie, de corectare a unor

teste, iar apoi, simțindu-se epuizată, a mâncat, doar fiindcă asta trebuia să facă. Pofta de mâncare parcă i-a pierit de când s-a despărțit de Rashid, iar cu pofta de viață se întâmpla același lucru. Își amintea de felul în care l-a simțit pe Rashid lângă ea cu doar câteva ore în urmă, iar asta îi stârnea din nou lacrimi în ochi. Era atât de frumos și de dulce, de blând... orice femeie ar fi fost norocoasă să îl aibă, iar ea era singura care nu va mai putea să fie vreodată lângă el. Se întreba oare cum va reacționa când va citi în ziare că el se va căsători cu o femeie din poporul lui, așa cum a zis Mohamed, dar știa deja răspunsul: va plânge, așa cum făcea tot mai des de câteva zile.

Sonerie de la ușă a trezit-o din visare. Și-a șters repede lacrimile și a deschis ușa.

-Domnișoară Jones, un colet pentru dumneavoastră! a zis curierul, care i-a arătat unde să semneze.

-Mulțumesc! i-a spus ea, după care a închis ușa. A pus coletul pe masă și l-a deschis. În cutie era geanta ei, iar lângă ea era un bilet și un trandafir roșu. A deschis biletul și a început să citească:

Ți-ai uitat geanta la club și cum nu era o idee bună să ți-o înapoiez personal, am preferat

variantea asta. Chiar dacă tu mă urăști, eu nu te pot urî și nu voi putea vreodată să pretind că nu ești.

Al tău pentru totdeauna, R.

Kelly a închis ochii, simțind că o lacrimă îi alunecă pe obraz, iar când l-a deschis a luat trandafirul, l-a mirosit, iar apoi l-a pus în vază. Era nervoasă pe ea însăși fiindcă și-a uitat geanta acolo, dar îi era recunoscătoare că a primit-o înapoi. După ce a aruncat cutia, a văzut că nu mai avea mâncare pentru Carrie și a mers cu mașina la cel mai apropiat magazin pentru a se aproviziona. Kelly a căutat printre rafturi și a găsit ceea ce căuta. A luat sacul cu mâncare și l-a pus în coș.

-Se pare că destinul nu ne lasă să uităm că existăm, nu ți se pare? a întrebat Rashid, apărut dintr-o dată în calea ei. Kelly a tresărit. Nu îi venea să creadă că îl vedea din nou. Era ca și cum destinul se juca cu ea, cu amândoi. Inima îi bătea tot mai repede atunci când l-a privit pentru câteva secunde, simțindu-și inima frântă.

-Kelly... te simți bine, pari tristă sau mi se pare? a zis el luând-o de mână, neputându-se abține. Îi părea atât de tristă, de vulnerabilă și de fragilă. Îi venea să o îmbrățișeze, dar știa că l-ar fi respins. Ar fi vrut atât de mult să o simtă lângă el,

să o sărute, dar nu putea să lupte împotriva urii ei.

-Sunt bine. Trebuie să plec, a zis Kelly luându-și mâna din mâna lui, însă el i-a eliberat mâna cu greu. Iar asta era o tortură pentru amândoi. Mulțumesc că mi-ai trimis geanta, i-a mai spus ea, spunându-și că e doar politicoasă.

-Cu plăcere, Kelly! Ți-a plăcut trandafirul? a întrebat-o el, zâmbindu-i și făcând-o să roșească.

-Mulțumesc! Trebuie să plec. Să ai o zi bună! a zis ea, întorcându-se și luând mânerul coșului de cumpărături în mână.

-O zi bună și ție, Kelly... i-a răspuns privind lung în urma ei.

Când Kelly a plecat din magazin, el a mers cu mașina în urma ei, spunându-și că vrea doar să se asigure că ajunge cu bine acasă. Se bucura că ea nu l-a observat, nu voia să aibă alte probleme. A oprit mașina la o casă distanță de ea și gândul i-a zburat departe. Se gândea la modul în care ar reacționa să o vadă cu un alt bărbat și dacă ar putea doar să o privească, fără să îi vină să îndepărteze pe oricine s-ar apropia de ea.

Rashid a strâns pumnii, a închis ochii, a oftat,

iar apoi, încercând să se calmeze, a plecat de acolo fiindcă dorința de a o vedea și de a o simți lângă el era prea puternică. Simțea că nu se va elibera de ea niciodată, deși, poate, pentru liniștea lui ar fi trebuit. Nu putea să creadă că îl ura și că era o ființă răzbunătoare, mai ales în ceea ce îl privea. Voia să o uite, încerca să facă asta, dar era prea devreme.

O voce interioară îi spunea că se minte pe el însuși, fiindcă nu o va putea uita niciodată.

Odată ajuns acasă, a început să lovească sacul de box din camera lui, până la epuizare. S-a uitat pentru o clipă la sticla cu băutură, dar a alungat repede gândul. Nu va bea pentru a o uita, fiindcă nici asta nu îl va ajuta. De fapt, era convins că nimic nu îl va ajuta, fiindcă era imposibil să o uite. Ar fi vrut atât de mult să fi avut ocazia să o albe, să o simtă așa cum și-ar fi dorit și să nu o mai fi lăsat din brațe vreodată.

Kelly și-a făcut un ceai și îl savura încercând să se uite la ceva la televizor. A găsit într-un final un film de dragoste, film care a făcut-o să lăcrimeze, adâncindu-i starea în care se afla. Se gândea cu tristețe că ea nu va avea parte de un final fericit, la fel ca protagoniștii din film. Din păcate, în viața reală, lucrurile nu se termină întotdeauna cu bine.

Știa că trebuie să își continue viața cumva, nu avea de ales.

În ziua următoare, în timp ce era la școală, Kelly a văzut un elev care a adus niște plicuri pentru ea, dar și pentru ceilalți colegi ai ei. Erau cu toții invitați să participe la petrecerea organizată în onoarea sponsorului care donase o sumă mare de bani pentru școală. Era obligatorie participarea tuturor, iar petrecerea era în seara aceea, la ora 19:00, la cel mai bun restaurant din oraș.

Peste câteva ore, Kelly se pregătea pentru petrecere, deși nu avea deloc starea necesară să participe. Era conștientă însă de faptul că nu poate să își petreacă zilele și nopțile numai acasă, plângând după Rashid.

Kelly a auzit soneria și se grăbea să deschidă. Trebuia să fie Jane, care venea după ea pentru a merge împreună la petrecere. S-a mai privit o dată în oglindă. Și-a lăsat părul liber, iar rochia neagră, lungă și nedecoltată pe care o avea îi pune în valoare silueta. Știa că nu s-ar fi simțit în largul ei într-o rochie mulată și decoltată. Privirea i-a căzut și pe lăntșorul pe care îl avea la gât și pe care nu se încumeta să îl dea jos. A închis ochii, a oftat, după care a mers să deschidă ușa.

-Bună, Jane, arăți minunat, l-a zis Kelly admirând-o pe femeia din fața ei. Jane era îmbrăcată într-o rochie verde, mulată și care nu îi ajungea la genunchi, iar părul era strâns într-un coc.

-Și tu arăți aproape foarte bine, dar spun aproape, fiindcă ți se citește tristețea din ochi. E vizibilă, iar pentru mine cu atât mai mult, deoarece eu cunosc cauza... Hai să mergem, doar nu vrem să întârziem, a zis ea încercând să obțină un zâmbet cât de slab din partea prietenei ei. Kelly l-a zâmbit, iar apoi a urmat-o pe Jane la mașină.

-Mă bucur atât de mult că ești și tu invitată la petrecere. Nu știu ce aș fi făcut singură, mai ales că nu am o stare potrivită pentru astfel de evenimente, a zis Kelly atingându-și din reflex lăntșorul.

-Și eu sunt bucuroasă, iar în ceea ce te privește sunt sigură că te-ai fi descurcat cumva. Apropo, frumos lăntșor. E noua ta achiziție? a întrebat-o Jane curioasă.

-L-am primit, l-a zis ea și l-a desfăcut, arătându-i medalionul.

-O, ce frumos și cât de greu trebuie să îți fie...

a zis Jane, admirând rapid medalionul cu chipul lui Rashid.

-Nu am să mint. Mi-e dor de el și știu că va avea mereu un loc special în inima mea, dar nu se poate altfel... a zis Kelly, închizând medalionul.

-Îmi pare atât de rău pentru voi... tocmai acum s-au întâmplat toate astea, când în sfârșit erați împreună, a spus Jane oftând.

-Cumva îmi voi reveni și din asta, a zis Kelly sperând că așa va fi.

În scurt timp cele două femei au ajuns la petrecere, la restaurant. Și-au acolo locurile la masă și l-au salutat pe Ryan, care era așezat lângă ele. Kelly bea din paharul cu suc, când, la un moment dat, directorul școlii s-a urcat pe mica scenă amenajată în restaurant și a început să vorbească:

-Și acum, îl invit în scenă pe sponsorul nostru, domnul Rashid Al'Khalla!

Aplauzele au răsunit în sală în timp ce Rashid venea pe scenă. Kelly l-a privit, iar privirile lor s-au intersectat.

-Și aici îl văd, nu se poate! a zis Kelly, uitându-se pentru câteva secunde spre Jane. Oricât ar fi vrut să evite contactul vizual cu el, nu putea.

-Nu am știut că el era sponsorul atât de lăudat, a zis Jane surprinsă, după care a zâmbit. Se uită la tine, nu știu dacă ai observat.

-Am văzut... a zis Kelly simțind că inima îi bate tot mai puternic. Și ea îl privea, neputându-se abține. Îi plăcea felul în care arăta, felul în care se comporta, era atât de sigur pe el. Îl asculta în timp ce își rostea discursul, admirându-i modestia, dar și stăpânirea de sine, precum și frumusețea.

La sfârșitul discursului său, Rashid a menționat că a făcut acel gest pentru copii și pentru ca șansele lor la educație să fie cât mai mari. În aplauzele tuturor, Rashid a coborât apoi de pe scenă și, făcându-și loc prin mulțime, a ajuns la masa la care se afla Kelly. Între timp, petrecerea continua, iar câteva persoane dansau.

-Bună seara, doamnelor! a zis el, adresându-se lui Kelly și lui Jane. Arătați minunat în seara asta, le-a mai spus el zâmbind, astfel declanșând neliniștea lui Kelly. Jane i-a zâmbit, iar Kelly a făcut același lucru, deși se simțea foarte tensionată.

-Bună seara, Rashid! au spus în cor cele două prietene.

-Kelly, dansezi cu mine? a întrebat-o cu un zâmbet cuceritor.

-Eu nu mă simt prea bine și nu cred că e o idee bună, a zis ea abia gășind o scuză, evitând să-l privească. Rashid s-a apropiat, a întins mâna spre ea și i-a spus:

-Nu cred că vrei să fii văzută refuzând sponsorul cel mai important de anul acesta al școlii, așa că... nu se întâmplă nimic dacă dansăm împreună, a zis el afișând un zâmbet cuceritor și superb, căruia ei îi era tot mai greu să îi reziste.

Kelly l-a fulgerat cu privirea, dar i-a luat mâna, fiind conștientă de privirile celor din jurul lor. A încercat să își calmeze bătăile inimii atunci când el a condus-o pe ringul de dans.

-Vezi că se poate dacă vrei? a tachinat-o el, înlănțuind-o cu brațele lui și privind-o cu aceeași intensitate ca întotdeauna.

-Un dans, Rashid, nu mai mult! Un dans și mă vei lăsa în pace. Știi prea bine că nu mă aflu aici din proprie voință, ci fiindcă nu vreau să dau

suspiciuni celor din jur, a zis ea încruntându-se.

-Nu mai fi atât de tensionată, nu îți face bine, jami! Mai bine mi-ai spune de ce porți lăntșorul de la mine din moment ce mă urăști atât de intens, a spus el mângâindu-i ușor spatele, înfiorând-o.

-Nu am de ce să îți dau explicații, Rashid! Lăntșorul îmi place și atât, nu e nimic ciudat la mijloc, a zis ea închizând ochii, simțindu-și sufletul expus în fața lui, ca de obicei.

-Bine, să zicem că te cred. Ești atât de frumoasă, dar și tristă, Kelly! Ești bine? Mi se pare mie sau ai mai slăbit? a zis el, cercetând-o cu privirea. Kelly l-a privit surprinsă. El parcă vedea prin ea și îi ghicea stările, precum și sentimentele, iar asta o intimidă, dar o și bucura, în adâncul inimii ei.

-Sunt bine, mulțumesc! Nu trebuie să mă privești așa, Rashid, nu pe mine. Nu mă simt bine când faci asta, a spus ea, încercând să se mai dezlipească de el, dar s-a simțit adusă spre el, subtil.

-Dar nu îți fac nimic, doar te privesc, Kelly! a zis el cu un zâmbet inocent, dar cu o privire încețoșată de dorință, iar ea simțea asta și și-a închis ochii din nou pentru a încerca să oprească

lacrime care amenința să cadă. O parte din ea ar fi vrut să îl sărute, să se bucure de el și de dragostea lui, să nu îi mai pese de nimic, doar de ei doi... dar nu putea. Și-a dus repede mâna la ochi, dar lui nu i-a scăpat gestul ei. Zilele acestea l-am revăzut pe tatăl meu. Mi-a făcut o vizită surpriză. L-ai văzut și tu din întâmplare? i-a zis el, savurând senzația corpurilor lor lipite.

-Nu! Adică, nu... sigur că nu, a spus ea clipind des pentru a-și ascunde trăirile sau cel puțin pentru a încerca...

-Ești sigură? a zis el privind-o cu atenție.

-Da, de ce ar fi trebuit să îl văd? l-a întrebat ea prefăcându-se uimită.

-Măgândeam că poate l-ai văzut din întâmplare prin oraș... a spus el, analizându-i reacțiile.

-Nu, nu l-am văzut! a zis ea, îndreptându-și spatele.

-Știi, mi-a zis că a aflat că suntem... că, mă rog, am fost împreună și a început să îmi țină diverse teorii despre tine și să îmi spună că nu e bine să fiu cu o femeie ca tine și altele. l-am spus că poate fi liniștit, fiindcă te-ai despărțit de mine, a adăugat

Rashid cu un glas în care ea a simțit iritare.

-Rashid... părerea lui despre mine nu mă mai interesează, iar acesta nu e un subiect plăcut pentru mine, a zis ea, înghițind cu greu.

-Care, tatăl meu sau despărțirea noastră? a zis el, zâmbindu-i într-un mod care era mai mult trist decât provocator.

-Rashid, te rog... știi prea bine la ce m-am referit... a zis ea indignată. În plus, se pare că s-a terminat melodia, trebuie să plec, a spus ea privind încă o dată în ochii lui superbi.

De fapt, totul era superb la el. Era superb în sine, însă trebuia să se distanțeze de el. A cuprins un fior intens atunci când Rashid a privit-o pierdut, după care a sărutat-o pe obraz, aproape de buze.

-Știi, jamil... te-aș lua de aici și te-aș duce cu mine. Te-aș face fericită, te-aș face să nu mă mai urăști... i-a zis Rashid, punându-și palmele pe șoldurile ei, lipind-o ușor de el.

Kelly l-a privit ulmită și îndepărtându-se simțea că tremura toată când a plecat de lângă el. Și-a simțit inima sfărâmată în mii de fărâme în

timp ce mergea spre masa ei.

-Jane, vreau să plecăm, acum, te rog! Nu mai suport să fiu aici, a zis ea, simțind că nu mai are suficient aer în acea încăpere.

-Haide, draga mea, să mergem atunci! a spus Jane, observând starea în care era Kelly. Părea că era pe cale să plângă.

Jane s-a ridicat și după ce l-au salutat amândouă pe Ryan, au plecat împreună la mașină.

-Bine că nu aveam și un timp obligatoriu de stat aici, ar fi fost insuportabil! a zis Kelly, ștergându-și o lacrimă.

-L-am văzut cum se uita după tine când ai plecat de lângă el mai devreme. Se vede cât de mult te iubește, i-a spus Jane, în timp ce conducea spre casă, gândindu-se cât îi e de greu să își vadă prietena suferind astfel. Nu e corect ce vi se întâmplă, Kelly. Poate ar trebui să mergi la poliție și să îl denunți pe Mohamed pentru șantaj și amenințări, a adăugat Jane serioasă.

-El e o persoană influentă și mi-a dat de înțeles să nu fac așa ceva! Oricum ar fi, nu pot să risc viața lui Rashid, nu aș suporta ca el să pățească ceva...

a zis ea, simțindu-se groaznic numai la gândul acela.

-Ce groaznic... a spus Jane tristă. Oare nu mai e deloc dreptate în lume? Kelly a oftat și nu a mai spus nimic. Nu mai avea putere să spună ceva. În scurt timp, Jane a oprit mașina.

-Kelly... vrei să rămân cu tine peste noapte? a zis ea, privind-o cu îngrijorare.

-Nu, e în regulă, nu e nevoie, a spus ea dorindu-și doar să rămână singură.

-Ești sigură, draga mea? a întrebat Jane.

-Da, du-te liniștită, voi fi bine! i-a zis Kelly forțând un zâmbet.

-Dacă zici tu... să ai grijă de tine, Kelly! i-a spus Jane îmbrățișând-o.

-Voi avea, asta am făcut mereu, stai liniștită, a zis Kelly, îmbrățișând-o puternic.

-Noapte bună, Kelly!

-Noapte bună și ție, Jane și îți mulțumesc pentru tot! i-a spus ea zâmbindu-i.

-Nu ai pentru ce, Kelly! i-a zis Jane, după care a plecat.

Kelly a intrat în casă, și-a lăsat haina în cuier, iar apoi a pus în bolul lui Carrie mâncarea ei preferată. Ea a mâncat apoi un iaurt, deși abia a mâncase la petrecere. A făcut după aceea un duș, iar apoi s-a pus în pat, simțind aceeași oboseală și tristețe din ultimele zile.

Capitolul 9

În ziua următoare, în timp ce se afla la școală, Kelly s-a uitat în calendar și a observat că era mai puțin de o lună până la vacanța de vară. Plănuia să își petreacă vacanța cu mama și sora ei. Abia aștepta să își revadă sora și să povestească. Cu siguranță aveau multe de vorbit. Și-a amintit că în urmă cu doar câteva zile primise o vedere de la Ariana. Ea îi transmitea câteva gânduri frumoase, de fericire, împreună cu cele câteva fotografii în care erau ea și Casey, îndrăgostiți și fericiți.

Kelly a zâmbit, amintindu-și sentimentul de fericire pe care l-a avut când i-a privit. Erau frumoși și minunați și se putea observa cât de mult se iubesc, iar ea era foarte fericită pentru ei. Zâmbetul i-a dispărut repede, fiindcă și-a amintit

de Rashid. Era aproape o lună de când îl alungase din viața ei, dar nu reușea să alunge dorul și sentimentele pe care le avea pentru el. Din presă mai afla informații despre el, iar asta o mai alina puțin. Ultima știre pe care o citise despre el era aceea că se ocupa intens și de dresajul cailor, iar la clubul de echitație se făcea de ceva timp terapie cu ajutorul cailor pentru diverse boli de care sufereau copiii care veneau acolo. Știrea aceea a făcut-o să îl admire și mai mult. Era un bărbat sensibil la nevoile celor din jurul său și dacă putea să ajute în vreun fel, o făcea fără ezitare.

Kelly și-a amintit și de încercările de recucerire ale lui Ryan, încercări care eșuaseră. Ea i-a explicat foarte clar că nu putea să fie cu altcineva cât timp avea sentimente atât de puternice pentru Rashid, iar el a încercat să o înțeleagă și să îl fie aproape.

Răsfoia o revistă când, la un moment dat, un articol i-a atras atenția:

Cunoscutul om de afaceri Rashid Al'Khalla trece în aceste zile printr-o adevărată dramă: tatăl său a fost ucis de către un necunoscut zilele trecute. El a anunțat că va face mâine o călătorie în Iran pentru a duce acolo trupul tatălui său și pentru a-l înmormânta în țara de origine.

Kelly a ridicat din sprâncene, surprinsă de știrea pe care tocmai o citise. O dorea faptul că Rashid suferea, dar nu își putea controla gândurile care începuseră să își facă loc în mintea ei.

S-a ridicat repede de pe scaun, și-a luat geanta și s-a urcat în mașină, conducând mai repede ca de obicei spre casă. Știa că are un singur lucru de făcut și nu se mai putea gândi la nimic altceva. Odată ajunsă acasă, a sunat-o pe Jane și a rugat-o să aibă grijă de Carrie acum, în weekend. Când i-a spus motivul, Jane a rămas surprinsă, dar și fericită.

-În sfârșit, pot să fac ceea ce îmi doresc cu adevărat, draga mea Jane! Sper doar să nu fie mult prea târziu, a zis Kelly ținând telefonul pe umăr în timp ce împacheta. Sunt pe cale să fac ceva foarte riscant, iar eu nu sunt adepta acestor lucruri, dar... nu mă pot abține, a mai spus Kelly zâmbind ușor.

-Pentru dragoste trebuie să riști întotdeauna, orice ar fi! a zis Jane, zâmbind la rândul ei.

-Așa este, ai dreptate! Trebuie să te las acum, draga mea, dar te voi anunța ce s-a întâmplat, a zis Kelly cu o ușoară oboseală în glas, în timp ce căuta cu privirea alte lucruri utile pentru călătorie.

-Bine, draga mea! Să ai grijă de tine! Aștept vești de la tine cât de curând. Totul va fi bine, ai încredere. O iubire ca a voastră e specială și imposibil de distrus. Mult succes! Te pup!

-Și eu te pup, Jane! a zis Kelly, după care a închis. A pus repede câteva lucruri într-o geantă de voiaj, a sunat un taxi și în timp ce aștepta, s-a așezat pe canapea, servind un pahar de suc. Și-a trecut o mână prin păr, gândindu-se la ceea ce urma să facă. Și-a atins lăntșorul, l-a deschis, a sărutat medalionul și s-a mai privit o dată în oglindă. Claxonul taxiului a întrerupt-o din visare, astfel că și-a luat geanta de voiaj, a mai mângâiat-o încă o dată pe Carrie și a ieșit.

-La aeroport, vă rog! a spus ea, simțindu-și bătăile inimii tot mai rapide.

Odată ajunsă la aeroport, iar apoi în avion, s-a așezat pe scaun, și-a luat o carte și a început să citească, gândindu-se cu puțină teamă la reacția lui Rashid, însă oricum era hotărâtă să nu mai dea înapoi. Avionul a decolat deja, iar ea spera să ajungă cu bine. Avea cam optsprezece ore de zbor de făcut și abia aștepta să ajungă la destinație, în Teheran, capitala Iranului.

S-a bucurat că, în puținul timp pe care l-au

pe trecut împreună, a avut inspirația să îl întrebe unde locuiește în Teheran. La un moment dat s-a uitat pe geam savurând liniștea dată de razele soarelui. Fără să își dea seama, la un moment dat Kelly a adormit. Când s-a trezit, a văzut că toți cei din avion se pregăteau pentru aterizare. După o aterizare liniștită, Kelly și-a pus o eșarfă care îi acoperea chipul, așa cum știa că procedează turiștii, apoi a luat un taxi, care a dus-o până la hotelul unde își făcuse rezervarea.

Era dimineața devreme și o vreme frumoasă în Teheran, iar ea admira peisajul atât cât putea, privind pe geamul taxiului. Era conștientă că se află parcă într-o altă lume, cu altă cultură și cu alte obiceiuri, dar spera să își atingă scopul pentru care venise de atât de departe de casă.

Dacă i-ar fi spus cineva acum câțiva ani că va merge până la capătul lumii pentru bărbatul pe care îl iubea, nu ar fi crezut, însă iată că până acolo a ajuns pentru a încerca să îl recupereze pe Rashid, singurul bărbat care a impresionat-o cu adevărat, de data asta pentru totdeauna.

Kelly a strâns din ochi când a coborât din taxi. Odată ajunsă în cameră, a făcut un duș și apoi s-a întins în pat, încercând să adoarmă. Peste doar câteva ore urma să asiste la înmormântare și să

il revadă pe Rashid, iar asta îi dădea o stare de agitație. I-a dat un mesaj prietenei ei prin care o anunța că a ajuns cu bine în Teheran, după care a închis ochii, adormind repede.

Telefonul a sunat, iar Kelly s-a trezit repede. S-a uitat la ceas: mai avea o oră la dispoziție să se pregătească și să meargă la cimitirul unde urma să aibă loc înmormântarea, astfel că s-a îmbrăcat într-o rochie lungă, neagră, nedecoltată, și-a prins părul într-o coadă de cal, și-a pus eșarfa pe cap și a ieșit din cameră. A mers în fața hotelului, unde o aștepta deja un taxi.

Ea i-a spus șoferului adresa, iar acesta a pornit mașina. Deși drumul nu era lung, Kelly a simțit un nod în stomac pe parcursul întregului drum. Se simțea atât de emoționată, încât se temea să nu facă ceva greșit. În scurt timp a ajuns la cimitir. Kelly a coborât din mașină și s-a îndreptat spre locul unde a văzut mai mulți oameni adunați în jurul decedatului. Slujba începuse deja. În timp ce se grăbea spre locul acela, l-a văzut pe Rashid. Era atât de frumos și atât de trist, încât simțea că i se rupe inima pentru el. Îi părea rău pentru suferința lui.

A închis ochii și s-a apropiat discret. Rashid era la câțiva pași distanță de ea, iar Kelly știa că a

văzut-o. Preț de câteva secunde s-au privit, iar ea a citit surpriza în ochii lui frumoși. Kelly s-a uitat apoi în altă parte. Nu voia să vadă o eventuală dezaprobare sau ură în privirea lui.

Kelly a observat că nu erau mulți cei prezenți acolo, probabil cei apropiați familiei. În timpul slujbei, Rashid nu a venit lângă ea, însă slujba s-a terminat, iar ea a rămas în așteptare, cu inima strânsă.

După ce a plecat toată lumea, Rashid a venit lângă ea. Kelly simțea că se înfioară numai când o privește, dar în acele momente îi era și teamă, fiindcă nu știa care va fi reacția lui. El a ajuns în fața ei și s-a oprit, parcă nevenindu-i să creadă că era într-adevăr ea.

-Kelly... tu, aici? a întrebat el uimit, privind-o cu tristețe.

-Da... condoleanțe pentru moartea tatălui tău! i-a spus ea strângându-i mâna și, neputându-se abține, l-a îmbrățișat scurt, simțindu-și bătăile inimii tot mai rapide.

-Mulțumesc, dar... e o adevărată surpriză să te văd aici! E ceva neașteptat...

-Știu și aș vrea să vorbim când ai timp, te rog. Știu că acum nu e cel mai bun moment, dar poate mâine vei dori acest lucru. Doar mâine mai rămân aici, după care mă întorc în San Francisco, trebuie să mă întorc până luni, a zis ea zâmbindu-i slab. Abia putea să îi vorbească, să îl privească, atât era de emoționată.

-Vorbim acum, Kelly! i-a spus Rashid luând-o de mână și privind-o intens. Dacă ai venit tocmai din San Francisco până aici, înseamnă că e ceva foarte important! a adăugat el ridicându-i bărbia, făcând-o să îl privească. Haide să facem câțiva pași, i-a mai zis apoi, în timp ce treceau de poarta cimitirului.

-Ești sigur? Nu aș vrea să te deranjez tocmai acum. Ceea ce am eu să îți spun mai poate aștepta, a zis ea, încercând să îl lase să respire după ceea ce tocmai trăise, înmormântarea tatălui lui.

-Kelly, ia loc aici și vorbește cu mine! Dacă am spus asta înseamnă că sunt pregătit să te ascult, a spus Rashid așezându-se pe o bancă din acel parc în care tocmai intraseră.

Kelly s-a așezat, încercând să își controleze bătăile inimii. Până la urmă, era conștientă că nu mai avea nimic de pierdut, iar momentul

adevărului a venit.

-Rashid, trebuie să îți spun ceva foarte important și nu știu cum vei reacționa. Te rog doar să nu ai anumite manifestări violente atunci când am să termin ce am de spus, a zis ea înghițind în sec și evitându-i privirea.

-Kelly... nu am fost niciodată violent cu tine și nu voi începe acum. Liniștește-te și vorbește cu mine, nu îți fie teamă! i-a spus el, luând-o de mână și mângâind-o ușor.

-Nu pot așa, dacă mă ții de mână... a zis Kelly, luându-și mâna din mâna lui, deși gestul lui o atingea până în adâncul ființei ei. El nu mai spunea nimic, doar o privea și aștepta ca ea să înceapă să își descarce sufletul. Știa că avea nevoie de asta. Amândoi aveau. Știi că m-ai întrebă mai demult dacă m-am întâlnit cu tatăl tău de când acesta a sosit în San Francisco și ți-am spus că nu? Ei bine, nu era adevărat, i-a mărturisit Kelly, coborând privirea, dar el i-a atins chipul și i-a ridicat bărbia, pentru a se privi în ochi unul pe celălalt.

-Mi-ai spus că nu l-ai văzut, a zis el încruntat.

-El a venit la mine acasă și mi-a spus să te părăsesc și că n-aveam de acord cu relația noastră. A mai

spus că te va ucide dacă nu renunți la tine și să nu merg la poliție, fiindcă oricum nu i se va întâmpla nimic, a spus ea, încercând să îi evite privirea, dar el nu îi permitea. I-a șters în schimb lacrima care îi aluneca pe obraz cu degetul, mângâindu-i ușor obrazul. De asta m-am despărțit de tine și ți-am spus acele lucruri oribile... Rashid, eu nu te urăsc, nu aș putea să fac asta niciodată... înțelegi ce vreau să îți spun? Desigur, dacă tu consideri că nu mă poți ierta, voi accepta acest lucru, dar trebuia să vin aici și să îți spun toate astea, înțelegi? a întrebat Kelly, simțind că lăcrimează din nou.

Spre surprinderea ei, Rashid s-a ridicat în picioare și și-a trecut nervos mâna prin păr.

-Vino cu mine! Acum! i-a zis el, luând-o de mână, iar ea nu a putut decât să îl asculte și să îl urmeze. Mergeau într-un ritm grăbit, iar Kelly își dădea seama că se întorc la cimitir.

Odată ce au ajuns amândoi la locul unde se afla înmormântat tatăl lui Rashid, acesta a spus cu o voce puternică ce trăda durerea, dar și speranța:

-Uite-o! O vezi? E aici, lângă mine și așa va fi mereu! a zis Rashid privind spre cer, nelăsându-i mâna lui Kelly, care lacrima într-una, neputându-se opri. Nu ne vei mai ține departe unul de celălalt

niciodată, m-ai înțeles?

-Rashid, nu e nevoie de toate astea, nu îți face asta, nu e bine să vorbești așa, te rog... a spus Kelly simțindu-i durerea, dar simțind-o și pe a ei.

-Ba da, e nevoie, Kelly! Din cauza lui, noi puteam să nu mai fim niciodată împreună și să ne ratăm șansa la fericire. Ascultă-mă bine, Mohamed Al Khalla: nu te voi ierta niciodată pentru ceea ce ai încercat să faci! a zis Rashid, iar vorbele lui au fost ca un strigăt de durere. Hai să plecăm de aici, Kelly! Locul ăsta îmi face rău! a spus el, lăsându-i mâna numai cât să își șteargă lacrimile de pe chipul răvășit.

După ce au ieșit în grabă din cimitir, Rashid a luat-o din nou de mână, a apropiat-o de el și a întrebat-o:

-Kelly... ce s-ar fi întâmplat dacă Mohamed nu murea? Eu nu aș fi aflat niciodată despre toate astea? Cum am fi putut... cum am putea să trăim unul fără celălalt?

-Nu știu, probabil că nu ai fi aflat... viața ta e prea importantă pentru mine, Rashid, și nu voiam să risc... crede-mă că nici mie nu mi-a fost ușor... i-a spus Kelly, ștergându-și din nou lacrimile.

LORENA LENN

-Sunt convins. Și totul din cauza celui... nici nu are rost să mai spun ceva acum, a zis el respirând adânc, încercând să se calmeze. Cât despre faptul că nu aș fi aflat, trebuie să mă bucur de faptul că ai o prietenă care ține enorm la tine... am aflat totul de la Jane, chiar azi. Nu, nu știam că vei veni aici, ea nu mi-a zis și asta, a zis el observându-i surprinderea. Urma să se termine înmormântarea și să iau primul avion spre San Francisco pentru a te face să te răzgândești, jami, i-a zis el respirând cu greutate, simțindu-se obosit după ziua grea prin care trecuse.

-Dar, Rashid, ea nu trebuia să facă asta! El te-ar fi... a zis ea, oprindu-se apoi. Nu putea pronunța cuvântul acela.

-Așa e, ar fi fost capabil de asta, dar nu știu, am fi fugit, am fi găsit o soluție... trebuia să vorbești cu mine, jami, nu trebuia să se ajungă la toate astea și să suferim atât... a spus el, mângâindu-i obrazul.

-Trebuie să înțelegi că pentru mine e important ca tu să trăiești, chiar dacă asta înseamnă să fii departe de mine... Nu ai idee de cât de mult însemni pentru mine! i-a zis ea cu lacrimi în ochi.

-Șșș... știu, Kelly, chiar știu și nu pot decât să mă bucur! Și tu însemni totul pentru mine. Nu mai

CÂND TRECUTUL REVINE

plânge, jami, nu suport să te văd așa. Gata, suntem aici, suntem împreună și asta e tot ce contează! i-a spus el cuprinzând-o într-o îmbrățișare strânsă, iar apoi a sărutat-o flămând. Hai să plecăm de aici, a zis Rashid, mergând apoi alături de ea, ținând un braț în jurul taliei ei.

-Ar trebui să mă întorc la hotel... a zis ea, simțind, în sfârșit, că poate să respire mult mai ușor.

-Din clipa asta, tu nu te mai dezlipești de mine, jami! i-a zis el, privind-o cu seriozitate. Voi pune pe cineva să meargă la hotel după lucrurile tale, iar tu vei veni la mine acasă, a decis Rashid zâmbindu-i în sfârșit.

-Aș da orice să te văd mereu zâmbind! i-a zis Kelly emoționată și zâmbindu-i la rândul ei.

-Nu trebuie decât să fii lângă mine pentru asta, jami! i-a mai spus el făcându-i cu ochiul, înainte să îi deschidă portiera mașinii. El a ajutat-o apoi să își pună centura și a profitat de ocazie pentru a o săruta din nou.

În câteva minute cei doi au ajuns la Rashid acasă.

-Intră! I-a zis el deschizându-i ușa și zâmbindu-i. O privea și nu îi venea să creadă că ea era într-adevăr acolo, cu el.

Kelly a intrat și admira interiorul locuinței. Totul inspira confort, dar și un sentiment plăcut, iar asta o făcea să zâmbească.

-Ia loc! Te rog să te simți ca acasă, a zis el urmând-o. Vrei ceva de băut?

-Un suc ar fi binevenit, mulțumesc! i-a spus Kelly privind-l. Nu s-ar fi săturat să îl privească, atât îi era de drag.

-Poftim!

-Mulțumesc!

-Cu plăcere! Vrei să mănânci ceva? Ai slăbit Kelly, iar asta nu e bine, a observat el grijuliu, iar asta a înduioșat-o.

-Poate doar puțin, a zis ea zâmbind ușor. Sunt bine, să știi!

-Hmm... nu ești, dar vei fi, jami! a asigurat-o Rashid, mergând să aducă ceva de mâncare. Sper să îți placă, fiindcă am preparat-o chiar eu. Cea

care se ocupă de asta a primit liber azi, a zis el zâmbind ușor.

-E în regulă, nu sunt pretențioasă. Importantă e compania, a adăugat ea mângâindu-i obrazul.

-E cazul să mâncăm acum, jami! Nu vrei să începem cu desertul, nu-i așa? a întrebat el cu o voce joasă, iar ea știa la ce desert se referă.

-Nu... a zis ea, simțindu-și obrazii colorându-se. Poftă bună, Rashid, i-a mai spus ea admirându-l fără să se poată abține.

-La ce te gândești? a întrebat-o savurând mâncarea, dar mai mult faptul că erau împreună.

-La faptul că ești un bărbat foarte frumos și ai un caracter pe măsură!

-Asta e valabil și pentru tine. Ești o femeie frumoasă și mă bucur că te afli aici, cu mine! Doar cu mine, i-a zis el privind-o cu intensitatea aceea care o intimida puțin, dar o și bucura.

-Și eu mă bucur că mă aflu aici. Rashid...

-Da?

-Ți-a fost puțin dor de mine zilele astea?

-Mult, nu puțin, Kelly! i-a spus el strângându-i ușor mâna și sărutând-o. Dar ție?

-Și mie mi-a fost foarte dor de tine, Rashid... i-a zis ea privindu-l seriosă, iar el i-a atins lăntișorul, pentru ca apoi să continue să mănânce.

-Cadoul tău m-a ajutat mult în această perioadă. Dormeam cu medalionul deschis lângă mine, gândindu-mă că astfel sunt mai aproape de tine! i-a zis ea închizând ochii, pentru a-și ascunde suferința.

-De azi înainte nu vei mai trece prin asta, Jamil. Nu am de gând să te mai las singură niciodată. A pus apoi farfuria deoparte, după care a luat-o în brațe.

Kelly încerca să se abțină, nu voia să plângă, dar nu a mai reușit. A început să plângă, simțind că se eliberează de toate temerile și de toată nefericirea pe care o adunase în ea în tot acel timp.

-Plângi, Jamil, dacă asta te face să te simți mai bine! i-a zis mângâindu-i părul și aducându-o tot mai aproape de el.

-Îmi pare rău, eu nu fac asta de obicei, dar în ultima vreme am făcut asta tot mai des, a spus Kelly ștergându-și lacrimile.

-E în regulă, stai liniștită, i-a zis el sărutând-o pe obraz.

-Rashid... îmi spui unde e baia, te rog?

-Vino pe aici, te conduc!

Kelly a făcut un duș, iar apoi el a condus-o în camera lui.

-Vin imediat! i-a spus el sărutându-i mâna.

Kelly s-a uitat în jurul ei. Era o cameră care inspira atâta căldură... s-a așezat apoi în pat, așteptând ca el să vină lângă ea. În câteva minute el a venit în pat și a luat-o în brațe.

-Noapte bună, Jamil! Mă bucur că ești aici!

-Noapte bună, Rashid! Și eu mă bucur că sunt aici, cu tine. Să nu mă mai lași singură niciodată, habibi, i-a spus ea cu un surâs, înfiorându-se de plăcere fiindcă îl simțea la bustul gol.

-Așa voi face, habibati! Îmi place să îmi spui habibi, mă pot obișnui cu asta, i-a zis el strângând-o în brațe pentru a se asigura că ceea ce simte e real, că ea chiar e acolo, lângă el.

Rashid a sărutat-o cu o intensitate care reprezenta parcă promisiunea iubirii lui, iar ea nu putea decât să îi dăruiască aceeași promisiune, după care au adormit unul în brațele celuilalt.

În ziua următoare, Rashid a trezit-o pe Kelly cu un sărut, iar ea s-a întins în pat, cuprinzându-l apoi în brațe. Îi simțea abdomenul tare și gol lipit de al ei, iar asta îi dădea un amestec de senzații plăcute.

-Kelly... e atât de bine să mă trezesc lângă tine, jami! a zis Rashid zâmbindu-i și mângâind-o, iar ea putea citi dorința, dar și iubirea în ochii lui.

-Și eu simt la fel! a zis ea zâmbitoare.

-Dacă azi e ultima ta zi aici, vreau să ieșim, să ne plimbăm, să cunoști o mică parte măcar din țara mea, a zis Rashid privind-o rugător.

-Cu drag, numai să mă schimb, a spus Kelly, privind timidă spre cămașa de noapte pe care o purta.

-Bine, când ești gata mă strigi, voi fi în baie, a zis el zâmbindu-i, făcându-i cu ochiul, iar apoi s-a ridicat din pat și s-a dus la baie.

Kelly l-a privit, el purta doar boxeri, iar bătăile inimii erau tot mai puternice fiindcă îi plăcea ceea ce vedea: trupul lui era armonios și era sigură că orice femeie ar fi tânjit după acel trup, iar el o voia numai pe ea, lucru care o făcea extrem de fericită.

Kelly s-a ridicat apoi din pat, având un zâmbet larg pe chip. Era ca și cum fericirea pe care o simțea nu mai avea loc numai în inima ei. Și-a luat o rochie simplă, de vară, în mai multe culori. Părul l-a lăsat liber și, în timp ce privea în oglindă, l-a anunțat pe Rashid că era gata. Rashid a ieșit din baie, a venit lângă ea și a îmbrățișat-o. Kelly voia să își ia acea eșarfă, dar el a oprit-o.

-Cât ești cu mine, nu ai nevoie de ea. Nu vreau să te simți îngrădită în vreun fel, tu ești liberă să fii așa cum vrei să fii!

-Mulțumesc, Rashid! Apreciez foarte mult asta, i-a spus ea sinceră, iar apoi s-a întors spre el și l-a sărutat, simțindu-se împlinită și fericită. E atât de bine, Rashid... așa era și în visele mele... doar că acum e mult mai bine, să te simt așa lângă mine e mai minunat decât în orice vis de-al meu.

habibi, a adăugat ea zâmbitoare.

-Și pentru mine e minunat, jami! Nu e nimic mai frumos decât să te văd aici, lângă mine. Să te pot ține în brațe, să te sărut, să te privesc și să fi atât de aproape de mine e tot ce mi-am dorit de atâta timp, habibati...

Kelly simțea cum inimile lor bat una pentru alta, iar sentimentul pe care îl avea nu putea fi descris în cuvinte. În sfârșit era lângă ea, Rashid al ei era lângă ea, iar asta o făcea să își simtă ochii lacrimând, de fericire de data asta.

-Șșș, jami! Nu vreau să fii tristă, te rog! a zis el mângâindu-i obrazul. Și tu *laqad han hilmi alhaqiqi*, jami, nu îmi place să te văd așa, a mai spus Rashid sărutându-i obrazul.

-E de fericire de data asta, habibi! l-a asigurat Kelly mângâindu-i la rândul ei obrazul. Știu că ți-am mai spus asta, dar ți-o repet: și tu ești visul meu împlinit, Rashid, să nu ai nici măcar o îndoială în privința asta, a mai spus ea lăsându-și capul pe umărul lui.

Au rămas astfel câteva secunde, iar apoi Rashid i-a spus:

¹*laqad han hilmi alhaqiqi* = ești visul meu devenit realitate

-Haide, jami, să mergem, timpul trece repede și vreau să ne plimbăm.

-Ai dreptate, iar eu am avion la ora 20:00, așa că... l-a zis ea zâmbindu-i, după care s-a desprins cu greu de el, așteptând să i se dezvăluie o mică parte din frumusețile Iranului. Kelly a înaintat câțiva pași când a văzut ceva pe un perete care i-a atras atenția.

-Rashid, ce e asta? l-a întrebat Kelly, observând un tablou cu ea. Îl privea fascinată, pictura era minunată.

Era chiar ea, îmbrăcată într-o rochie simplă, cu părul liber. Ceea ce a emoționat-o cel mai mult era faptul că în tablou, ea ținea mâna întinsă spre bărbatul iubit, spre Rashid, care era și el pictat acolo.

Era o reîntâlnire între doi îndrăgostiți care se țineau de mâini și se priveau cu dragoste. Kelly s-a simțit din nou foarte emoționată, iar fericirea era tot mai puternică.

-Suntem noi acolo, habibati. Ne-ai recunoscut? a zis el, cuprinzând-o în brațe din spate și sărutându-i umărul.

LORENA LENN

Din glasul lui, Kelly a înțeles că și el era la fel de emoționat ca ea.

-Da, e absolut minunat! Dar cine l-a pictat, cine a putut să îmi picteze atât de bine trăsăturile, când nici nu m-a văzut? Singurul care m-a văzut ești tu... a zis ea și s-a întors deodată spre el.

-Exact, jamil, eu l-am pictat! Un bărbat ca mine are o astfel de pasiune: pictura, iar trăsăturile tale le-am făcut din amintirile mele cu tine. Acest tablou a fost pictat la scurt timp după ce ai plecat, mă rog, după ce ați fost salvate de către poporul vostru... Tot acest tablou m-a ajutat să îmi aduc aminte de tine, exact așa cum erai atunci, cu trăsăturile de atunci, fiindcă oricum erai în inima mea, dar mi-a făcut durerea mai ușoară. Chiar îți place? i-a zis Rashid cu glasul emoționat, mângâindu-i brațele.

-Dacă îmi place? E absolut minunat, habibi, iar faptul că tu ai făcut asta pentru tine, pentru noi, e de-a dreptul emoționant. Nu am cuvinte să îți descriu ce simt acum, dar și ce simt în general când sunt lângă tine, când mă atingi, când mă săruți, când încerci să îmi alini vreo supărare... Ești minunat, Rashid și mă bucur că ești! i-a zis ea întorcându-se spre el și îmbrățișându-l cu putere.

CÂND TRECUTUL REVINE

Același lucru le simt și eu, Kelly! Dacă este un lucru bun în răpirea aceea a voastră, e faptul că te-am întâlnit. Tu mi-ai schimbat viața și mi-ai făcut să devin un om mai bun și să nu permit să fiu influențat de alte persoane... Ar trebui să mergem acum, Kelly, sau mă tem că voi fi tentat să ne bucurăm să ne petrecem ziua aici, a zis el făcând un semn spre pat, iar ea s-a înroșit, încercând să nu lase să se vadă, deși era convinsă că el i-a observat reacția din nou, ca de fiecare dată.

El o sorbea din priviri, iar ea se pierdea în ochii lui frumoși și zâmbea, apoi l-a luat de mână.

-Hai să mergem, nu avem timp de pierdut, i-a zis ea zâmbindu-i, mergând spre ușă, conștientă de sclipirea din ochii ei, dar și de cea din ai lui.

-Nici varianta cealaltă nu mi se părea o pierdere de vreme, a zis el zâmbindu-i cuceritor în timp ce o conducea la mașină și a râs când ea l-a privit cu o încruntare prefăcută, care nu a ținut mai mult de câteva secunde.

-Unde mă duci? l-a întrebat Kelly curioasă, în timp ce își punea centura. Îi plăcea să vadă locuri noi și să călătorească, iar acum cu atât mai mult, în compania lui.

-La plimbare prin Teheran, jamil! i-a zis Rashid zâmbitor, luând-o de mână înainte să pornească mașina.

Kelly a savurat gestul lui, iar apoi, în timp ce mașina înainta, ea privea și peisajul, dar îl privea și pe el, neputând rezista farmecului lui. El era ca un magnet pentru Kelly, un magnet pe care știa că nu l-ar mai desprinde de ea vreodată. Drumul nu a durat foarte mult, iar la un moment dat Rashid a oprit mașina.

-Am ajuns, Kelly! Haide, avem multe de văzut azi, jamil, i-a zis el coborând apoi din mașină și deschizându-i portiera, deși ea insistase de atâtea ori că nu e nevoie să facă asta.

-Unde suntem aici? a întrebat ea curioasă, savurând senzația pe care o avea atunci când vântul se juca în părul ei, dar și aceea a atingerii lui, fiindcă el o luase de mână și o conducea spre acel loc.

-Suntem în Grădina Botanică din Teheran, a zis el privind-o, analizându-i reacțiile. Kelly a înaintat împreună cu el în acel loc minunat, un loc în care verdele era culoarea predominantă, iar florile, arborii și plantele ornamentale alcătuiau un ansamblu organizat și plăcut privirii.

Pe măsură ce înaintau, ea admira peisajul acela, iar la un moment dat au ajuns la o cascadă, singura sursă ce oferea o senzație de răcoare acolo.

-Cum ți se pare? Poate că e foarte cald, dar așa e aici, vara e foarte cald, iar iarna e foarte frig, i-a zis el, oprindu-se și admirând cascada împreună cu ea. Fiindcă în zona aceea nu erau alți vizitatori, Rashid a luat-o în brațe și a privit felul în care apa se revărsa pe stânci.

-E minunat, e foarte frumos! a zis ea simțindu-se vrăjită de tot peisajul care i se întindea în fața ochilor. Îmi place foarte mult și, dacă e atât de frumos aici, mă întreb oare cum va fi în celelalte locuri unde vom merge, a adăugat Kelly, în timp ce îi mângâia brațele care îi înconjurau mijlocul.

-Mă bucur că îți place! Mai avem puțin de mers pe aici, iar apoi vom vizita celelalte obiective, i-a zis el sărutându-o ușor pe gât, fermecat de atmosfera aceea în care se aflau, dar și de ea. Nu putea fi altfel și știa că și ea simte același lucru.

-Hai să mergem atunci! i-a zis, ea cu un glas ușor mai jos decât de obicei. S-a întors spre el, l-a sărutat câteva secunde, iar apoi și-au continuat drumul, zâmbitori.

Rashid profita de orice ocazie pe care o avea pentru a o săruta, mai ales atunci când în preajma lor nu se aflau alți vizitatori, fiindcă știa că ea nu s-ar fi simțit în largul ei să fie priviți în acele momente. Orele au trecut apoi foarte repede datorită programului pe care l-au avut, iar la sfârșitul zilei Kelly simțea că a mai descoperit ceva din tainele acelei țări minunate.

Odată ajunși acasă, în timp ce mâncau, Rashid a întrebat-o:

-Cum ți s-a părut totul? a întrebat el curios.

-Superb și îți mulțumesc fiindcă ai fost ghidul meu, i-a zis ea zâmbind. Mi-au plăcut și muzeele, dar cel mai mult mi-au plăcut parcurile și grădina botanică, acela fiind primul obiectiv în care m-ai dus.

Deși mă simt puțin obosită, sunt foarte fericită! Vizitele de genul ăsta chiar sunt relaxante, dar acum a fost ceva deosebit, fiindcă am făcut toate astea cu tine, a adăugat ea în timp ce îl lua de mână.

-Cu plăcere! Nu pot decât să mă bucur că ți-a plăcut aici. Sper să îți dorești să revii aici, când vei fi în San Francisco, i-a zis el zâmbind, mângâindu-i

degetele, bănuind efectul pe care îl are asupra ei.

-Te vei întoarce și tu acolo? a întrebat ea, simțind pentru o clipă o teamă inexplicabilă. Nu știa dacă el mai era dispus să revină în SUA. Poate că odată întors în țara lui, nu mai voia să plece de acolo. Gândul acesta o întrista.

-Bineînțeles! Nu mai am nimic de făcut aici. Acolo, în SUA, sunt prioritățile mele: afacerile mele, clubul de echitație... i-a zis el, privind-o în felul acela intens în care o făcea de fiecare dată.

-Nu ai uitat ceva?

-Nu, nu cred! a zis el, fiind serios câteva secunde. Atât a rezistat, căci în scurt timp un zâmbet i-a luminat chipul. De fapt, se pare că am uitat ceea ce era cel mai important: tu! a recunoscut Rashid în cele din urmă, sărutându-i mâna, iar ea a zâmbit din nou. Chiar credeai că pleci singură înapoi acolo? a mai întrebat el, iar ea a simțit din nou că se poate pierde atât de ușor în privirea lui.

-Dacă trebuie să plecăm, ar fi bine să mergem acum, eu am avion la ora 20:00, așa că... a zis ea, ridicându-se de la masă.

-Bine, hai să mergem! a zis el, luându-și ogeacă subțire de pe cuier și deschizând ușa.

-Doar atât iei cu tine? l-a întrebat Kelly mirată.

-Da, voi pune să îmi fie trimise celelalte lucruri, a spus el repede, după care a mers în camera lui, părând că a uitat ceva acolo. Am uitat asta, a zis el zâmbind. Trebuia să duc personal acest obiect, i-a mai spus Rashid arătându-i tabloul, iar ea i-a zâmbit.

Au mers apoi cu un taxi până la aeroport, ținându-se de mână tot drumul. Mai târziu, odată ajunși în avion, cei doi și-au ocupat locurile, iar apoi Kelly și-a lăsat capul pe umărul lui, în timp ce el își împletea degetele cu ale ei.

-Mă bucur că merg înapoi acasă însoțită de tine, Rashid, i-a zis ea mângâindu-i obrazul. Mi-a fost teamă la un moment dat că nu mă vei asculta și că nu vei crede ceea ce ți-am spus... a zis ea, în timp ce el observa o urmă de tristețe în privirea ei.

-Recunosc că atunci când mi-ai spus toate lucrurile acelea eram derutat și nu mai știam ce să cred. Nu voiam să cred că ai putea fi capabilă de toate lucrurile alea, de răzbunare, de ură

impotriva mea... dar e bine că totul s-a lămurit, iar acum avem ocazia să facem lucrurile așa cum trebuie, a zis el privind-o cu seriozitate, dar și cu speranță.

-Sper ca de data aceasta să reușim, Rashid. E important pentru amândoi! i-a spus Kelly, privindu-l fascinat.

-Acum că știu tot adevărul, voi face tot ce pot pentru ca să fim fericiți împreună. Știi la fel de bine ca mine că nu se poate altfel... a zis el sărutându-i mâna, iar ea se simțea atât de liberă, iubită și fericită alături de bărbatul visurilor sale.

-Știu, Rashid, ai dreptate. Am suferit destul amândoi, e timpul să fim fericiți! i-a mai zis ea, după care închis ochii, încercând să adoarmă.

Rashid a făcut același lucru, gândindu-se cât de norocos e fiindcă o are din nou lângă el, iar în scurt timp a adormit.

După un zbor lung, cei doi au ajuns la clubul de echitație, acolo unde era și locuința lui Rashid.

-Trebuie să văd pe cineva, a zis Kelly deși era doborâtă de oboseală și mai avea doar câteva ore de somn până să meargă la școală.

-Vin cu tine, a zis Rashid zâmbind, la fel de obosit ca și ea. A cuprins-o de mijloc și a însoțit-o să îl vadă pe Shadow.

Kelly s-a apropiat de el și l-a îmbrățișat.

-Shadow! Mi-a fost dor de tine, frumosule, a zis ea fericită, iar calul i-a răspuns printr-un nechezat și s-a apropiat de ea.

Rashid l-a mângâiat și el. Și lui îi era drag acest armăsar, chiar dacă mai avea și alții.

-Hai să mergem Kelly, mai avem doar câteva ore de somn! a zis el luând-o în brațe și sărutând-o pe gât. Simțea din nou dorința aceea pentru ea, sentiment care îl ardea cu totul.

-Ai dreptate, hai să mergem! a spus ea luându-l de mână și mergând spre camera lui. După ce s-au întins în pat, Rashid a sărutat-o pe Kelly, iar amândoi simțeau același sentiment de fericire fiindcă se aveau unul pe celălalt. Sărutările lui pasionale aveau un efect electrizant asupra ei și îi trezeau dorința, lucru pe care doar el putea să îl nască în ea.

-Sărutările tale sunt ca o terapie pentru mine, Rashid! Am nevoie de tine atât de mult, habibi! a

pe ea, în timp ce el îi ținea o mână pe abdomen.

-Și pentru mine e la fel, jamil! a spus el zâmbindu-i. E atât de bine să te simt lângă mine...

Ei și-au zâmbit apoi și au adormit ținându-se în brațe.

Sunetul alarmei telefonului a trezit-o pe Kelly. Ar mai fi dormit, dar a oprit alarma și apoi s-a ridicat repede din pat, încercând să nu îl trezească pe Rashid care era atât de frumos chiar și când dormea.

Kelly a făcut apoi un duș, după care a ieșit din baie și și-a luat bagajul, dorind să iasă încet pe ușă, pentru a nu-l trezi.

-Ce faci, jamil? Nu mă săruți înainte să pleci? a întrebat el, ridicându-se din pat și venind spre ea, purtând doar niște boxeri.

-Nu voiam să te trezesc, i-a explicat Kelly întorcându-se cu spatele la el, simțind că îi bate inima mai tare atunci când el s-a apropiat și a luat-o în brațe.

-Vreau să mă trezești, jamil! Și mai vreau să nu îți mai fie teamă și jenă de mine, chiar nu ai de

ce! a zis el, sărutând-o. Ești atât de frumoasă și apetisantă, nici nu ai idee de asta, Kelly... i-a mai spus el pe un glas șoptit.

-De unde știi toate astea? a întrebat ea uimită, întorcându-se spre el.

-Fiindcă știu cine ești și îți cunosc sufletul, nu uita asta, jami! Nu există nimeni care să te cunoască mai bine decât mine, deși, din păcate nu am stat prea mult împreună unul lângă altul. Nu îmi explic nici eu de unde știu atâtea despre tine, însă atunci când te privesc știu ce simți. Ești atât de fragilă, de dulce și totuși vrei să pari atât de puternică, pari atât de dură în ochii unora, însă eu știu că îți dorești să fii iubită. Sub tot acest scut pe care îl afișezi se află o inimă dornică de iubire, o inimă care știu sigur că bate doar pentru mine, iar asta nu poate decât să mă bucure. Avem nevoie unul de celălalt, dar în toate sensurile, jami! i-a zis el atingând-o cu ambele mâini pe abdomen, în zona cea mai apropiată de sâni. Așa că, te rog, nu îți fie teamă de mine, habibati, eu nu ți-aș face rău niciodată. Eu sunt Rashid al tău, doar al tău, nu uita asta, iar într-o zi vei fi a mea... în toate sensurile... și va fi minunat, îți promit, i-a mai zis, lipind-o tot mai puternic de corpul lui. Simte-mă Kelly, simte cât de mult te doresc și nu mai lăsa teama să te blocheze. Lasă-te iubită, frumoasa

mea. Eu nu am de gând să îți rănesc inima, ci îmi doresc doar să te iubesc cu tot ceea ce sunt eu, cu trupul și sufletul meu... Spune-mi că ne vom vedea mai târziu, atunci când ajungi acasă. Îmi va fi dor de tine, jami! a adăugat el cu glasul puțin răgușit.

-Și mie îmi va fi dor, Rashid! Să ai grijă de tine, frumosul meu iubitor! Tu întotdeauna mă citești ca pe o carte deschisă, nu știu cum e posibil, dar cert e că reușești să vezi pur și simplu prin mine. Cât despre... celelalte lucruri... te rog doar să ai puțină răbdare cu mine și atunci totul va veni de la sine... a zis ea, știind că s-a înroșit. Până atunci va trebui să te mulțumești cu asta... a zis ea apropiind-se de buzele lui și surprinzându-l cu un sărut intens, care i-a răscolit pe amândoi.

-Hmm... nu te-aș mai lăsa să pleci, jami! i-a zis el, privind-o profund în timp ce îi dădea la rândul lui un sărut lung și explorator, care i-a încins simțurile.

-Hmm... trebuie să plec, nu vreau să întârzii. Ne vedem mai târziu, frumosul meu! i-a zis ea, după care s-a grăbit să iasă de acolo, căci altfel simțea că nu ar mai fi reușit să plece.

Kelly se simțea atât de ușoară, de parcă plutea, iar după ce a plecat a avut o stare de bine pe

parcursul întregii zile. Abia aștepta să îl revadă, chiar dacă trecuseră doar câteva minute de când plecase de la club. Rashid era cel care o făcea fericită și era persoana cea mai importantă pentru ea.

A mers acasă împreună cu Jane, iar pe drum i-a povestit cum au decurs lucrurile în Teheran și plimbarea din ziua aceea. În scurt timp au ajuns acasă, iar Carrie a fost bucuroasă de revedere.

-Ce bine că s-a rezolvat totul între voi! I-a zis Jane zâmbind.

-Da, totul e așa cum trebuie să fie, a spus Kelly la fel de zâmbitoare. Știi, Rashid mi-a spus că tu i-ai povestit totul... a zis ea devenind serioasă.

-Așa e și sper să nu fii supărată pe mine, dar nu mai suportam să te văd așa! Pur și simplu nu mai aveai niciun strop de bucurie de a trăi în tine, iar asta se observa, crede-mă! I-a zis Jane privind-o rugător.

-Știu, exact așa a fost... stai liniștită, nu sunt supărată pe tine, pentru că și eu aș fi făcut același lucru dacă eram în locul tău! a zis ea, îmbrățișându-o.

-Mulțumesc, draga mea! Îți doresc numai bine și fericire, Kelly! I-a zis Jane cu sinceritate.

-Și eu îți doresc aceleași lucruri, draga mea!

-Draga mea, trebuie să plec acum, Antonio mă așteaptă! Mergem în oraș! a zis Jane fericită.

-Bine, distracție plăcută, draga mea! Ai grijă de tine!

-Și tu, și fii fericită, meriți! Să fii iubită cu adevărat este cel mai frumos lucru ce ți se poate întâmpla, a spus Jane, în ochii căreia strălucea, de asemenea, același sentiment.

Jane a plecat apoi, lăsând-o pe Kelly să se pregătească pentru întâlnirea pe care o avea. Urma să meargă la Rashid, el insistase să meargă acolo.

Kelly s-a privit în oglindă din nou, admirând rezultatul. Și-a împletit părul într-o coadă lungă, lăncișorul era la locul lui, purta o rochie roșie, vaporosă care completa ținuta, iar în picioare avea niște sandale joase, ei neplăcându-i tocurele. Ea a plecat apoi spre mașină, iar la un moment dat a ridicat privirea spre cer. Acesta

era plin de stele, iar luna plină își revărsa lumina puternică. Kelly a ajuns apoi la mașină, iar după câteva minute a ajuns la destinație.

A mers spre locuința lui cu inima bătându-i puternic. Era pe cale să petreacă o seară minunată alături de cel pe care îl avea în inima ei de atâția ani. A sunat apoi la soneria de la intrare. Ușa s-a deschis, iar Rashid a invitat-o să intre. Era mai elegant și mai zâmbitor ca niciodată sau cel puțin așa i se părea ei.

-Bine ai venit, jamil, intră! a întâmpinat-o Rashid, luând-o de mână.

-Mulțumesc, habibi! a zis ea, zâmbindu-i. Ești foarte elegant, deși cinăm acasă, a mai adăugat ea în timp ce mergea spre sufragerie.

-Azi e o ocazie specială și trebuia să fiu așa, i-a spus el cu un aer misterios și cuceritor, mergând în urma ei. Ia loc, te rog! a adăugat Rashid, invitând-o să se așeze.

-Mulțumesc, a spus ea privind încântată felul în care era aranjată masa. Pe lângă farfuriile cu mâncare erau și lumânări, dar și flori, care dădeau o notă de romantism aceluiași aranjament. De asemenea, se mai auzea și muzica răsunând nu

foarte puternic, iar atmosfera era foarte plăcută. Se pare că ești plin de surprize în seara asta, Rashid! a zis Kelly zâmbitoare.

-Așa e, dar încă nu mi-ai spus dacă îți place ce am pregătit! a spus el luând-o de mână și pierzându-se în ochii ei câprui și frumoși.

-Îmi place foarte mult, dar cel mai mult îmi place compania ta! a zis ea fiind sub același efect hipnotizant pe care îl avea asupra ei.

-Și mie îmi place compania ta, Kelly. Poftă bună! i-a mai spus el, după care a început să mănânce.

-Poftă bună și ție, Rashid! i-a răspuns ea, încercând să mănânce puțin, deși nu îi era foarte foame. Mai degrabă se simțea prea emoționată pentru a avea poftă de mâncare.

După câteva minute în care cei doi au mâncat și au rememorat amintiri, Rashid i-a spus cu o voce puțin mai joasă decât de obicei:

-Kelly, ai vrea să dansezi cu mine?

-Da! i-a zis ea, oferindu-i un zâmbet la care el i-a răspuns la fel.

În timp ce dansau, ea și-a lăsat capul pe umărul lui, bucurându-se de senzația pe care o simțea.

-E mereu o plăcere să dansez cu tine, Rashid! i-a zis ea, punându-și mâinile în jurul gâtului lui.

-Și pentru mine, i-a spus Rashid în timp ce o apropia tot mai mult de el. Cum te simți acum?

-Minunat! Totul e exact așa cum trebuie să fie dacă ești tu lângă mine, frumosul meu! a spus ea cu sinceritate. Dar tu? Nu te-ai răzgândit în ceea ce ne privește?

-Nu și din câte se pare nici nu o voi face, jami! Sunt prea prins în farmecul tău pentru a face așa ceva, iar tu știi asta, i-a zis Rashid mângâindu-i obrazul cu blândețe. Ți-am spus cât ești de frumoasă? a întrebat-o el sărutând-o pe obraz.

-Da, îmi spui des asta și nu pot să nu mă bucur, dar și tu ești foarte frumos și iubitor și îmi place asta foarte mult, i-a spus ea luând inițiativa și sărutându-l. A fost un sărut pasional, dar și plin de sentimente, prin care își transmiteau unul altuia tot ceea ce simțeau.

Melodia s-a terminat, dar ei se sărutau în

continuare, acaparați unul de ființa celuilalt.

-E atât de bine să mă săruți, Kelly, dar acum am ceva de spus și nu vreau să mă las distras de sărutul tău dulce, oricât de tentat aș fi să fac asta, a spus el devenind din nou misterios.

-Ce este? a zis ea curioasă din cauza cuvintelor lui, observând că el devine deodată serios.

-Mă gândeam zilele trecute oare ce îmi place cel mai mult la tine și ce m-a atras în ceea ce ni se întâmplă chiar și în ziua de astăzi. Am ajuns la o singură concluzie: simplitatea ta, inocența ta, frumusețea ta, felul în care mă privești și mă iubești... toate astea formează întregul, adică pe tine și ești persoana lângă care îmi doresc să trăiesc pentru tot restul vieții mele, a zis Rashid, așezându-se în genunchi, sub privirea ei uimită. Ce spui habibati, *sawf takun zawjati*? a întrebat el cu un glas emoționat, scoțând o cutiuță de catifea roșie pe care a deschis-o, lăsând să se vadă un inel superb de logodnă, din aur, așa cum știa că îi place ei.

Kelly vedea, asculta și parcă nu îi venea să creadă: frumosul ei Rashid o cerea de soție. De asta a pregătit toate acele elemente speciale, care și-au atins scopul.

sawf takun zawjati = vrei să fii soția mea?

LORENA LENN

-Da, habibi, vreau să fiu soția ta! i-a răspuns Kelly, simțind că inima îi va exploda de fericire și de emoție.

-Ana 'ahabbuk Rashid! i-a mai spus ea, înainte ca el să îi pună inelul pe deget, să se ridice și să o sărute, ridicând-o în brațe și învărtind-o câteva secunde în brațele lui.

-Știi că m-ai făcut foarte fericit, nu-i așa? a întrebat el cu ochii sclipind de emoție.

-Știu, fiindcă și eu simt același lucru, i-a spus Kelly îmbrățișându-l.

-Îți place inelul? Dacă nu îți place, pot să îți iau altul! i-a zis el puțin gânditor.

-Îmi place foarte mult, e minunat, nu te mai gândi la asta, i-a zis ea cuprinzându-i mijlocul și punându-și capul pe pieptul lui. Știi... mereu mi-am dorit să ne reîntâlnim, dar imaginația nu mă ducea atât de departe, nu mă gândeam că îți vei dori să fiu soția ta atât de repede, i-a mai spus Kelly, surprinsă într-un mod atât de plăcut.

-Asta e firesc să se întâmple și e ceea ce îmi doresc! Când te privesc știu că ești singura femeie pe care mi-o doresc. Să te iubesc e tot ce

CÂND TRECUTUL REVINE

mi-am dorit și îmi propun să o fac în continuare, dar atunci când mă săruți nu mai pot să gândesc rațional, mă faci să îmi doresc tot mai mult, i-a măturisit Rashid, privind-o fascinat.

-Și tu ești bărbatul pe care mi-l doresc și mă bucur că toate astea nu se întâmplă numai în imaginația mea! a zis ea zâmbind.

-Toate astea sunt reale, jamil! i-a spus el sărutându-i mâna, după care i-a sărutat buzele, în timp ce o îmbrățișa. La un moment dat a desprins-o de el, numai cât să îi spună, însă, cu un glas șoptit: Lasă-mă să te iubesc, Kelly! Lasă-mă să fiu cu tine, iubito, i-a zis el mângâindu-i obrazul cu o mână și spatele cu cealaltă mână.

Kelly l-a privit și a știut că el caută ceva important în privirea ei, ceva care să îl lămurească în privința întrebării lui nerostite, dar și în privința rugăminții pe care tocmai și-o exprima. Rashid căuta acordul ei, iar în loc de cuvinte, Kelly l-a sărutat, fiind conștientă că acela era momentul mult așteptat de către amândoi.

Rashid a sărutat-o, punând în acel sărut, pe lângă pasiune, toată dragostea pentru ea, iar Kelly i-a răspuns așa cum știa, din toată inima. În timp ce o săruta, Rashid a început să își descheie

cămașa, dar Kelly și-a pus mâinile pe mâinile lui pentru a-l opri și pentru a continua ea însăși ceea ce începuse el.

Cu degetele care îi tremurau puțin, i-a desfăcut cămașa, iar apoi l-a ajutat să o dea jos, timp în care s-au privit intens. Rashid a adus-o apoi aproape de el, lipind-o de corpul lui, de abdomenul lui gol, tare și puternic și a sărutat-o.

Kelly a simțit apoi cum o sărută pe gât, iar apoi a continuat să o sărute pe umăr, dându-i breteaua rochiei la o parte. El a făcut același lucru și la celălalt umăr, dar înainte ca rochia să alunece de pe ea, a ridicat-o în brațe și a dus-o spre dormitorul lui, după care a întins-o pe pat.

Rashid și-a eliberat apoi corpul de pantaloni și, rămânând în boxeri, s-a așezat lângă ea și a început să o sărute din nou și din nou, tot mai dornic de Kelly și transmițându-i și ei același lucru.

La un moment dat, Rashid a sărutat-o în zona sânilor, în timp ce îi ridica rochia, pe care a îndepărtat-o în scurt timp. Apoi, cu o mișcare precisă, el i-a desfăcut sutienul, în timp ce ea era lipită de corpul lui.

Când i l-a dat la o parte, ea și-a acoperit sânii cu mâinile, dar el i-a luat fiecare mână în parte și i-a sărutat-o, lipind-o din nou de el.

„Ești atât de frumoasă, Kelly... e în ordine, nu îți fie teamă de mine, va fi bine... ești minunată, jamil! a zis Rashid, oprindu-i un eventual protest cu un sărut care a făcut ca sângele să îi curgă mai repede prin vene, iar o căldură mistuitoare să îi cuprindă tot trupul.

Mângăierile și sărutările lui o purtau spre o altă lume, parcă, spre un tărâm unde erau numai ei doi, iubindu-se și bucurându-se unul de altul. Kelly era în culmea fericirii, savurând acele momente și tot ceea ce îi făcea el. Când Rashid i-a cuprins sânii în palme și i-a gustat, ea a închis ochii.

„Deschide ochii, jamil, vreau să simți și să vezi absolut tot ce îți voi face și vreau să îți placă, a zis el ridicându-se spre buzele ei și sărutând-o lacom.

Kelly a deschis ochii, conștientă de roșeața din obraji ei, dar nu mai voia să dea înapoi. Îl voia pe Rashid, îl voia cu toată ființa ei, iar atunci când el i-a scos ultima piesă de lenjerie, a închis ochii doar pentru câteva secunde. Rashid i-a sărutat ochii, unul câte unul, iar apoi a continuat să o

sărute, coborând pe trupul ei ademenitor și dulce.

Kelly a scos un sunet de plăcere atunci când el a ajuns cu buzele pe coapsele ei, prelungindu-i agonia. El a gustat-o apoi, simțindu-i centrul ființei ei și umplând-o de plăcere. Valuri de plăcere îi inundau trupul, atât de sensibil la tot ceea ce îi dăruia el, dar în special, sensibil la el, la Rashid al ei. Rashid și-a lăsat la o parte boxerii pe care îi avea și a venit deasupra ei.

-Atinge-mă, jamil, vreau să te simt... aș vrea să fac asta cât mai ușor pentru tine, dar voi încerca să fiu cât mai blând, crede-mă, habibati, a zis el privind-o, cuprins de remușcări.

-Știu, habibi, știu! a spus ea rușinată, atingându-i abdomenul și ținând mâinile acolo, neîndrăznind mai mult. Tu... noi... așa... asta este ceea ce îmi doresc! a zis ea privind-l cu dragoste.

Rashid a sărutat-o apoi, oprindu-i astfel suspinul ușor, în timp ce o făcea a lui, doar a lui, învăluind-o cu dragostea sa.

Dacă la început a fost puțin neplăcut, pe măsură ce Rashid o făcea să se obișnuiască, totul devenea magic, minunat. Sărutările și atingerile pe care și le ofereau, felul în care se simțeau unul

pe cel alt, modul în care își rosteau numele unul altuia în momentul acela unic și superb în care au cunoscut împlinirea, i-au făcut pe amândoi să simtă încă o dată cât de mult își aparțineau unul altuia.

-Ana, 'ahabbuk Kelly! Ești bine, jamil? a întrebat Rashid privind-o, luând-o în brațe și mângâind-o.

-Da, sunt bine! 'Ana 'ahabbuk Rashid, nu uita asta! a spus ea mângâindu-i chipul blând, dulce și iubitor. Ești atât de iubitor și minunat, Rashid. Mă bucur că în sfârșit trăiesc și asta cu tine, habibi! a adăugat Kelly zâmbindu-i.

-Și eu mă bucur! E atât de bine să te am, să fac dragoste cu tine, să te simt a mea, jamil! Și tu ești dulce și iubitoare, i-a zis el împletindu-și degetele cu ale ei.

-Doar datorită ție, iubitul meu Rashid! i-a zis ea, îmbrățișându-l.

După alte sărutări îndelungi, cei doi au adormit îmbrățișați, așa cum știau că o vor face și de atunci înainte.

Capitolul 10

În ziua următoare, după ce amândoi au terminat programul stabilit, s-au întâlnit. Era momentul să facă o vizită importantă pentru amândoi.

Abia desprinzându-se din sărutul pe care și-l oferiseră unul altuia, cei doi s-au îndreptat spre mașină pentru a face o călătorie către casa Helenei.

După un drum destul de lung și obositor, Kelly și Rashid au ajuns la locuința Helenei. Acolo se aflau Helena, Ariana și Casey. După ce s-au salutat cu toții, Kelly i-a anunțat despre fericitul eveniment care urma să aibă loc cât de curând.

-Trebuie să vă anunțăm că, pe lângă faptul că ne aflăm aici într-o vizită foarte plăcută, fiindcă nu am mai reușit să vin aici de ceva timp... urmează să ne căsătorim și asta cât mai repede! a zis ea emoționată, privindu-i pe toți cu drag. Când și-a intersectat cu privirea cu a lui Rashid, a văzut în aceasta susținere și dragoste, exact ceea ce își dorea.

Cei trei au rămas uimiți, dar Ariana și Casey

au fost primii care i-au felicitat, în timp ce Helena rămăsese încă așezată pe scaun.

-Doamnă, eu... a încercat Rashid să intervină, văzând reacția ei.

-Nu trebuie să spui nimic! a zis Helena aproape indiferentă. Dacă fiica mea e fericită cu alegerea ei, ce mai pot să spun?

-Chiar vreau să spun ceva: eu îmi doresc să o fac fericită pe Kelly și asta încerc în fiecare zi! a zis el, privind-o cu seriozitate.

Helena a fost privită apoi de către toți ceilalți aflați acolo.

-Mamă, trebuie să îi feliciți, nu să ai reacția asta... a zis Ariana, pierzându-și răbdarea.

-Bine, doar că nu vreau ca tu să suferi din cauza lui! a zis Helena, nefiind prea convinsă de ceea ce vedea.

-Nu va fi așa, mamă! Dacă fac acest lucru, înseamnă că sunt sigură de niște lucruri și dacă e să fie și lucruri mai puțin plăcute, eu va trebui să trec prin ele, a zis Kelly sigură pe ea.

-Dacă tu spui... vreau doar să îți fie bine, Kelly! i-a zis Helena îmbrățișând-o, dar cu el nu a făcut același lucru, doar i-a zâmbit puțin.

-Ai răbdare cu ea, îi va trece! a zis Ariana luându-l de mână pe Rashid, iar el a privit zâmbind.

Atmosfera s-a mai detensionat apoi, în timp ce mâncau. După masă, când Kelly a ieșit afară, Ariana a urmat-o.

-Ești fericită de data asta, Kelly? Ești sigură de ceea ce faci? a întrebat-o ea, luând-o de mână.

-Da, de data aceasta pot spune că fac exact ceea ce simt și mă simt foarte bine. Sunt atât de fericită, Ariana! În sfârșit sunt cu persoana potrivită. Rashid e minunat, iubitor și e tot ce îmi doresc, a lămurit-o Kelly zâmbind.

-Și... ai fost tocmai până în Iran după el... a zis ea râzând.

-Și el a venit până aici pentru mine! i-a răspuns ea, râzând la rândul ei din toată inima.

-Ei bine, surioară, nu știu eu toate detaliile, dar într-o zi îmi vei spune totul... Îți doresc să

fi fericită, meriți! i-a zis Ariana în timp ce o îmbrățișa.

-Mulțumesc, la fel, surioară! i-a spus ea strângând-o în brațe.

-Hai să ne întoarcem, nu vrem ca mama să îl chinule cu privirea pe viitorul tău mire! a spus Ariana râzând.

-Sunt sigură că poate face față! a zis Kelly râzând la rândul ei, după care au intrat în casă.

-Ce a durat atât de mult? a întrebat Casey, înlănțuind-o cu brațele pe Ariana și sărutând-o apoi de parcă nu ar fi văzut-o de mult timp.

-La cât de rar ne vedem, trebuie să mai și povestim puțin singure! i-a zis ea întorcându-i sărutul.

-Credeam că s-a terminat luna de miere! a zis Kelly râzând.

-E singura care s-a încheiat, căci pupicii nu s-au terminat! a zis Ariana făcându-i cu ochiul.

-E timpul să plecăm! a zis Rashid privindu-și ceasul.

-Nu rămâneți peste noapte? a întrebat Ariana.

-Nu, nu e weekend, iar eu trebuie să fiu lângă copii mâine, așa că... dar vom reveni cât de curând și atunci vom rămâne mai mult, i-a zis Kelly.

După alte câteva minute, cei doi au plecat spre casa în care locuia Kelly. Odată ajunși acolo, Kelly a hrănit-o pe Carrie, care i-a întâmpinat fericită pe amândoi. Imediat după aceea, Kelly a fost luată în brațe de Rashid, care a sărutat-o cu pasiune timp de câteva minute. Rashid a luat-o apoi de mână și au mers să facă duș împreună, o experiență care i-a bucurat pe amândoi.

-Ești atât de frumoasă, Kelly! i-a zis el ținând-o în brațe, în cadă, savurând senzația trupului ei lipit de al lui și sărutând-o pe gât, în timp ce mâinile lui îi explorau fiecare părticică din corp. Te iubesc, iubita mea! a adăugat el cuprinzându-i sânii și mângâindu-i, făcând-o să se înfioare de plăcere.

-Și eu te iubesc, iubitul meu frumos! Te iubesc mai mult decât pot să îți spun în cuvinte! i-a zis ea, închizând ochii și lăsându-se în voia lui. Mă faci atât de fericită, Rashid, sper ca visul ăsta să nu se mai termine vreodată! a mai spus ea zâmbind.

-Și eu te iubesc, Kelly! Și așa va fi, Jamil! Acesta este visul nostru și nu vom permite să se sfârșească vreodată. E atât de bine să te simt așa, lângă mine... nu mă voi sătura de noi, de toate astea, vreau să fii sigură de asta! Am luptat prea mult amândoi unul pentru altul pentru ca asta să se întâmple! Am luptat și a meritat, Kelly, fiindcă și tu mă faci fericit! Mi-am dorit atât de mult toate astea, habibati... ești bucuria mea, să nu uiți asta! i-a spus el, sărutându-i buzele.

-Și tu ești bucuria mea, Rashid, să fii convins de asta, i-a zis ea sărutându-l și dăruindu-i dragostea ei.

Când s-au întors în dormitor, Rashid a luat-o în brațe, a sărutat-o, iar apoi a întins-o pe pat, făcând dragoste cu ea, încet, bucurându-se împreună unul de celălalt, găsind, explorând, mângâind, sărutând și atingând norii cu dragostea lor.

EPILOG

După o lună...

Kelly era în fața oglinzii, privind-se. Era ziua nunții ei, iar ei nu îi venea să creadă. Așteptase atât de mult acest moment, iar fericirea pe care o simțea era pur și simplu copleșitoare. Inima îi bătea astăzi mai puternic ca oricând, dar de fericire absolută.

Rochia de prințesă îi stătea superb, iar părul îl lăsase liber, făcându-și niște bucle ușoare. Machiajul era de asemenea simplu, așa cum îi plăcea ei.

-Arăți minunat, Kelly! i-a zis Ariana îmbrățișând-o.

-Mulțumesc, dar și voi sunteți foarte frumoase! a spus Kelly referindu-se la mama ei, la Ariana și la Jane, care avea o rochie roz, ea fiind domnișoara de onoare.

-Să fii fericită, Kelly! În sfârșit, îți îplinești visul de a fi alături de bărbatul visurilor tale, draga mea, i-a zis Jane îmbrățișând-o.

-Mulțumesc, draga mea, pentru urările tale și pentru că ești mereu alături de mine! Înseamnă enorm pentru mine, să știi, i-a zis Kelly simțindu-și ochii umezi.

-Kelly, dacă tu ești fericită, atunci totul e bine! Îți doresc multă fericire! i-a zis Helena, îmbrățișând-o.

-Mulțumesc, mamă! i-a zis Kelly zâmbindu-i.

-Hai să mergem, Antonio te așteaptă, iar de Rashid nu mai spun! Sunt sigură că este foarte emoționat, a spus Jane zâmbind.

Cele trei femei au plecat apoi spre locul unde urmau să fie cununați cei doi îndrăgostiți. Soarele era atât de strălucitor când Kelly a mers spre Rashid, iar florile erau din abundență în locul acela, atât pe jos, unde erau presărate petale, cât și ca aranjament, iar aroma lor era puternică, la fel ca aroma iubirii lor.

Kelly era la brațul lui Antonio, devenit între timp logodnicul lui Jane. Ea vedea invitații și tot decorul acela simplu, dar special, însă inima ei fremăta la vederea lui Rashid, care era splendid în costumul lui de mire.

Kelly simțea că îl vine să plângă de fericire și se abținea cu greu, susținută de privirea lui plină de dragoste. Era ca și cum o legătură invizibilă îi unea, făcându-i să își vorbească fie doar și din priviri. Zâmbetul pe care îl avea el la vederea ei o umplea de fericire, iar ea nu putea decât să îi răspundă tot printr-un zâmbet. Kelly simțea că acele zâmbete speciale dintre ei vor rămâne astfel pentru totdeauna, la fel ca dragostea dintre ei.

Când, în sfârșit, Kelly a ajuns lângă el, Rashid i-a sărutat mâna și a dus-o în dreptul inimii lui, înainte să se întoarcă spre preot. Kelly a simțit că tot corpul îi este cuprins de furnicături, mai ales că el o ținea în continuare de mână. Cu toții au ascultat apoi vorbele preotului, dar cuvintele acestuia pătrundeau mai ales în inimile celor doi îndrăgostiți.

Când slujba s-a sfârșit, au mers cu toții și au sărbătorit fericitul eveniment.

-Ești extraordinar de frumoasă, Kelly! i-a spus Rashid în timp ce dansau dansul mirilor. Ești minunată, mireasa mea! a adăugat el, mângâindu-i obrazul.

Și tu ești minunat, mirele meu! i-a răspuns ea punându-și brațele pe umărul lui, privindu-l cu ochi strălucitori.

-Kelly, nu vreau să lăcrimezi, iubita mea! i-a zis el, apoi a sărutat-o ușor pe buzele care îl ademeneau cu dulceața lor.

-Stai liniștit, fericirea pe care o simt mă face să fiu atât de emoționată, iubitul meu! i-a zis Kelly, sărutându-l la rândul ei. Astăzi, îmi văd visul devenit realitate, iar acesta nu e puțin lucru. Simt că inima îmi va exploda de fericire. Niciodată nu m-am mai simțit așa, Rashid, iar asta e doar datorită ție, dragul meu!

-Același lucru îl trăiesc și eu și nu pot decât să fiu de acord cu tine, iubita mea frumoasă! Te iubesc și te doresc din toată inima, Kelly! i-a zis el sărutându-i mâna.

-Și eu te iubesc, Rashid! i-a spus ea, sărutându-l din nou. Nu se putea abține, îi era atât de drag, încât îi venea să îl sărute încontinuu.

Mal târziu, când petrecerea s-a terminat, iar cei doi erau singuri în camera lui Rashid, Kelly i-a spus în timp ce dansau:

-Te iubesc, Rashid! Tu ești trecutul, prezentul și viitorul meu, ești cel mai frumos lucru care mi s-a întâmplat în viața mea!

-Și eu te iubesc, Kelly! Și tu reprezintă același lucru pentru mine și voi face tot ce pot pentru a fi fericiți. Îți promit! i-a spus el, după care a sărutat-o în timp ce o lua în brațe, oferindu-i toată dragostea lui, adică exact ceea ce își dorea ea.

-Știu că așa va fi, am încredere în tine, Rashid, iar eu voi face același lucru. Trebuie să încercăm să recuperăm timpul în care am fost departe unul de celălalt, i-a spus ea, în timp ce și-a pus capul pe pieptul lui.

Rashid a luat-o de mână și a privit verighetele care simbolizau dragostea lor. La rândul lui, se simțea foarte fericit fiindcă era alături de soția lui, de femeia pe care și-a dorit-o cu adevărat.

-Aș vrea să opresc timpul pentru a rămâne mereu așa, iubindu-ne... ești singura femeie care îmi citește sufletul, jami! i-a spus el, privind-o fascinat în timp ce Kelly era în brațele lui.

-Sunt de acord cu tine, Rashid, mai ales că doar tu îmi cunoști gândurile și trăirile! i-a răspuns ea, în timp ce el îi acoperea corpul cu sărutările lui de

foc. Te voi iubi mereu, să nu uiți asta, nu am să te las să uiți, iubitul meu! a adăugat Kelly, bucurându-se de ceea ce îi oferea Rashid, de dragostea lui, așa cum știa că o va face și de atunci înainte, formând un întreg, pentru totdeauna.

-SFÂRȘIT-